

Euroopan unionin virallinen lehti

L 304

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

54. vuosikerta

22. marraskuuta 2011

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1168/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta ⁽¹⁾ 18

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 64

Hinta: 4 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1168/2011,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2011,

Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 74 artiklan sekä 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin keskeisenä poliittisena tavoitteena jatkossakin on kehittää pitkälle tähtäävä ja kattava eurooppalainen maahanmuuttopolitiikka, joka perustuu ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, solidaarisuuteen ja vastuullisuuteen erityisesti niitä jäsenvaltioita kohtaan, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita.

(2) Ulkorajoja koskeva unionin politiikka tähtää yhdenmukaiseen rajaturvallisuuteen, jonka avulla taataan yhtenäinen ja korkeatasoinen rajavalvonta, jota henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa välttämättä edellyttää ja joka on

olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen. Tämän vuoksi suunnitellaan sellaisten yhteisten sääntöjen laatimista, jotka koskevat ulkorajojen valvonnan sovellettavia vaatimuksia ja menettelyjä.

(3) Ulkorajavalvonnassa sovellettavia vaatimuksia ja menettelyjä koskevien yhteisten sääntöjen tehokas täytäntöönpano edellyttää jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön tehostettua yhteensovittamista.

(4) Tarkastuksilla ja valvonnalla toteutettava tehokas ulkorajavalvonta auttaa torjumaan laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa sekä vähentämään jäsenvaltioiden sisäiseen turvallisuuteen, yleiseen järjestykseen, kansanterveyteen ja kansainvälisiin suhteisiin kohdistuvia uhkia.

(5) Ulkorajavalvonta ei ole yksinomaan sen jäsenvaltion edun mukaista, jonka ulkorajoilla sitä toteutetaan, vaan kaikkien sisärajavalvonnan lakkauttaneiden jäsenvaltioiden edun mukaista.

(6) Neuvosto antoi 26 päivänä lokakuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ⁽³⁾, jolla perustettiin Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex), jäljempänä 'virasto', joka aloitti toimintansa toukokuussa 2005. Asetusta (EY) N:o 2007/2004 muutettiin nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 863/2007 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 11.2.2011, s. 162.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. lokakuuta 2011.

⁽³⁾ EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30.

- (7) Viraston aseman vahvistaminen edelleen vastaa unionin tavoitetta kehittää politiikka, jonka tarkoituksena on ottaa vaihteittain käyttöön yhdenmukaisen rajaturvallisuuden periaate. Viraston olisi toimivaltuuksiensa rajoissa tuettava jäsenvaltioita tämän periaatteen toteuttamisessa, sellaisena kuin mainittu periaate on määritelty yhdenmukaisesta rajaturvallisuudesta 4 ja 5 päivänä joulukuuta 2006 annetuissa neuvoston päätelmissä.
- (8) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta kansalaisia varten koskevassa monivuotisessa ohjelmassa (Tukholman ohjelma), jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009, kehoitetaan selvittämään ja vahvistamaan viraston asemaa ulkorajavalvonnassa.
- (9) Viraston toimivaltuuksia olisi näin ollen tarkistettava erityisesti sen operatiivisten valmiuksien vahvistamiseksi varmistamalla, että kaikki toteutettavat toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja että ne ovat tehokkaita ja niiden toteuttamisessa kunnioitetaan täysin perusoikeuksia sekä pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeuksia, erityisesti palauttamiskieltoa.
- (10) Nykyisiä mahdollisuuksia antaa jäsenvaltioille tehokasta apua ulkorajavalvontaan liittyvissä operatiivisissa asioissa olisi lisättävä käytettävissä olevien teknisten resurssien osalta. Viraston olisi pystyttävä suunnittelemaan riittävän tarkasti yhteisten operaatioiden tai kokeiluhankkeiden yhteensovittaminen.
- (11) Se välttämättömän teknisen kaluston vähimmäistaso, joka viraston ja/tai jäsenvaltioiden on vuosittaisen kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta annettava käyttöön, auttaa suuresti parantamaan suunniteltujen viraston yhteen sovittamien operaatioiden suunnittelua ja toteutusta.
- (12) Viraston olisi pidettävä luetteloa jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta teknisestä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhteisesti omistamasta kalustosta perustamalla teknisen kaluston keskitetty valmiusluettelo ja pitämällä sitä yllä. Tässä valmiusluettelossa olisi oltava kutakin teknisen kaluston tyyppiä vähimmäismäärä, joka on tarpeen, jotta virasto pystyy hoitamaan toimintonsa.
- (13) Tehokkaiden operaatioiden varmistamiseksi viraston olisi perustettava rajavartijoiden ryhmiä. Jäsenvaltioiden olisi osallistuttava näihin ryhmiin asianmukaisella määrällä päteviä rajavartijoita, jotka ovat käytettävissä, paitsi jos jäsenvaltioita kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen.
- (14) Viraston olisi voitava antaa jäsenvaltioista virastoon kuuluvasti lähetettyjä rajavartijoita näiden ryhmien käyttöön, ja näiden rajavartijoiden tehtäviin ja toimivaltaan olisi sovellettava samaa oikeudellista kehystä kuin jäsenvaltioiden suoraan näiden ryhmien käyttöön antamiin vieraileviin virkamiehiin. Viraston olisi mukautettava lähetettyjä kansallisia asiantuntijoita koskevia sisäisiä sääntöjään, jotta vastaanottava jäsenvaltio voisi antaa suoraan ohjeita rajavartijoille yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden aikana.
- (15) Hyvin määritelty toimintasuunnitelma, johon sisältyy arviointi ja velvollisuus ilmoittaa välikohtauksista ja josta virasto ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet osallistuvia jäsenvaltioita kuultuaan ennen yhteisten operaatioiden tai kokeiluhankkeiden aloittamista, auttaa saavuttamaan tämän asetuksen tavoitteet yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden yhteensovittamista koskevan yhdenmukaisemman toimintatavan kautta.
- (16) Viraston olisi käytettävä välikohtauksista ilmoittamista koskevaa järjestelmää toimittamaan asiaankuuluville kansallisille viranomaisille ja viraston hallintoneuvostolle, jäljempänä 'hallintoneuvosto', tietoja uskottavista väitteistä, joiden mukaan erityisesti asetusta (EY) N:o 2007/2004 tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 562/2006⁽¹⁾ perustettua Schengenin rajasäännöstä, perusoikeudet mukaan lukien, on rikottu yhteisten operaatioiden, kokeiluhankkeiden tai nopeiden interventtioiden aikana.
- (17) Riskianalyysi on osoittautunut olennaiseksi osaksi operaatioiden suorittamista ulkorajoilla. Sen laatua olisi parannettava ottamalla käyttöön menetelmä, jolla arvioidaan jäsenvaltioiden valmiuksia vastata tuleviin haasteisiin, kuten nykyisiin ja tuleviin uhuihin sekä paineisiin ulkorajoilla. Tällaiset arvioinnit eivät saisi kuitenkaan vaikuttaa Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.
- (18) Viraston olisi tarjottava jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille Euroopan tason koulutusta, jossa käsitellään myös perusoikeuksia ja kansainvälisen suojelun ja turvapaikkamenettelyjen piiriin pääsyä, sekä toimivaltaisten kansallisten yksiköiden henkilöstölle täydennyskoulutusta ja seminaareja, joissa käsitellään ulkorajavalvontaa ja jäsenvaltioissa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maasta poistamista. Virasto voi järjestää koulutusta, muun muassa vaihto-ohjelman, yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa niiden alueella. Jäsenvaltioiden olisi tältä osin sisällytettävä viraston työn tulokset rajavartijoiden kansallisiin koulutusohjelmiin.
- (19) Viraston olisi seurattava ja edistettävä toiminta-alaansa liittyvän tieteellisen tutkimuksen kehitystä ja jaettava tätä tietoa komissiolle ja jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (20) Useimmissa jäsenvaltioissa niissä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen operatiiviset näkökohdat kuuluvat ulkorajavalvonnasta vastaavien viranomaisten toimivaltaan. Koska näiden tehtävien hoitamisesta unionin tasolla syntyy selvää lisäarvoa, viraston olisi unionin palauttamispolitiikkaa kaikilta osin noudattaen varmistettava jäsenvaltioiden yhteisten palauttamisoperaatioiden yhteensovittaminen tai järjestäminen sekä selvitettävä matkustusasiakirjojen hankkimista koskevat parhaat käytänteet ja määriteltävä menettelyohjeet, joita on sovellettava jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maasta poistamiseen. Unionin varoja ei pitäisi antaa sellaisia toimia tai operaatioita varten, joita ei suoriteta Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', mukaisesti.
- (21) Tehtäviensä täyttämiseksi ja niiden suorittamisen edellyttämässä määrin virasto voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti sovittujen toimintamenettelyjen puitteissa tehdä yhteistyötä Europolin, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston ja muiden unionin virastojen ja elinten, kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä sellaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka ovat toimivaltaisia asetuksen (EY) N:o 2007/2004 soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Viraston olisi helpotettava jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä osana unionin ulkosuhdepolitiikkaa.
- (22) Yhteistyö kolmansien maiden kanssa asetuksen (EY) N:o 2007/2004 soveltamisalaan kuuluvissa asioissa on yhä tärkeämpää. Vankan yhteistyömallin luomiseksi tältä osin merkityksellisten kolmansien maiden kanssa viraston olisi voitava käynnistää ja rahoittaa teknisen avun hankkeita sekä käyttää yhteyshenkilöitä kolmansissa maissa yhteistyössä kyseisten maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Viraston olisi voitava kutsua kolmansista maista tarkkailijoita osallistumaan toimintaansa tarpeellisen koulutuksen jälkeen. Yhteistyön käynnistäminen kolmansien maiden kanssa on tärkeää myös rajaturvallisuutta koskevien unionin normien edistämiseksi, mukaan lukien perusoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittaminen.
- (23) Avointen ja läpinäkyvien palvelussuhteen ehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi viraston henkilöstöön ja sen pääjohtajaan olisi sovellettava neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ säädettyjä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja, mukaan lukien vaitiolovelvollisuutta tai muuta vastaavaa salassapitovelvollisuutta koskevat säännöt.
- (24) Lisäksi hallintoneuvoston olisi vahvistettava erityismääräyksiä, joissa sallitaan jäsenvaltioiden kansallisten asian tuntijoiden lähettäminen virastoon. Määräyksissä olisi muun muassa tarkennettava, että virastoon lähetettyjen jäsenvaltioiden rajavartijoiden, joita käytetään yhteisissä operaatioissa, kokeiluhankkeissa tai nopeissa interventioiden, olisi katsottava olevan vierailevia virkamiehiä, joilla on vastaavat tehtävät ja toimivalta.
- (25) Viraston suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾. Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi sen vuoksi valvottava viraston suorittamaa henkilötietojen käsittelyä, ja hänellä olisi oltava oikeus saada virastolta kaikki tutkimustensa kannalta tarpeelliset tiedot.
- (26) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽³⁾ sovelletaan täysimääräisesti siltä osin kuin jäsenvaltiot käsittelevät henkilötietoja.
- (27) Viraston olisi noudatettava tietojärjestelmien operatiivisessa hallinnoinnissa eurooppalaisia ja kansainvälisiä normeja, myös tietosuojan osalta, ottaen huomioon tiukimmat ammatilliset vaatimukset.
- (28) Asetus (EY) N:o 2007/2004 olisi näin ollen muutettava.
- (29) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa ja perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, joita ovat varsinkin ihmisarvon kunnioittaminen, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltä, oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus turvapaikkaan, palauttamiskiellon periaate, syrjimättömyyden periaate, lapsen oikeudet ja oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava tätä asetusta näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti. Voimankäytön olisi oltava sopusoinnussa vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön kanssa, myös tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (30) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin tai velvoitteisiin, jotka perustuvat Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimukseen, kansainväliseen yleissopimukseen ihmishengen turvallisuudesta merellä, kansainväliseen yleissopimukseen etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tai pakolaisten oikeus-asemaa koskevaan Geneven yleissopimukseen.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli yhdenmukaisen operatiivisen ulkorajayhteistyön edistämistä jäsenvaltioiden ulkorajoilla, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (32) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan A alakohdassa tarkoitettuun alaan. Näin ollen Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan valtuuskuntien olisi osallistuttava viraston toimintaan sen hallinto-neuvoston jäsenenä vaikkakin rajoitetuin äänioikeuksin.
- (33) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A, B ja G alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan. Näin ollen Sveitsin valaliiton valtuuskunnan olisi osallistuttava viraston toimintaan sen hallintoneuvoston jäsenenä vaikkakin rajoitetuin äänioikeuksin.
- (34) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽⁵⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A, B ja G alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU⁽⁶⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan. Näin ollen Liechtensteinin ruhtinaskunnan valtuuskunnan olisi osallistuttava viraston toimintaan sen hallintoneuvoston jäsenenä vaikkakin rajoitetuin äänioikeuksin.
- (35) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan N:o 22 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän asetuksen, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (36) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁷⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (37) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽⁸⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (38) Viraston olisi helpotettava sellaisten operatiivisten toimien järjestämistä, joissa jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisesti tarjoamaa asiantuntemusta ja välineistöä hallintoneuvoston tapauskohtaisesti päättämien menettelysääntöjen mukaisesti. Tämän vuoksi Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan edustajat olisi kutsuttava kaikkiin hallintoneuvoston kokouksiin, jotta he voivat osallistua täysimittaisesti tällaisia operatiivisia toimia valmisteleviin keskusteluihin.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

(39) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat eri mieltä Gibraltarin rajojen määrittämisestä.

(40) Tämän asetuksen Gibraltarin rajoihin soveltamista koskeva lykkäys ei aiheuta minkäänlaisia muutoksia asianomaisten valtioiden kantoihin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 2007/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Vaikka vastuu ulkorajavalvonnasta on jäsenvaltioilla, tämän asetuksen 15 artiklassa määriteltynä unionin elimenä virasto helpottaa ja tehostaa tämän asetuksen 19 artiklan mukaisesti ulkorajavalvontaan liittyvien unionin nykyisten ja tulevien toimenpiteiden, erityisesti asetuksessa (EY) N:o 562/2006 (*) vahvistetun Schengenin rajasäännöstön, soveltamista. Virasto täyttää tämän tehtävänsä huolehtimalla jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamisesta näiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa edistämällä näiden osaltaan henkilötarkastusten sekä jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnan tehokkuutta, korkeaa tasoa ja yhdenmukaisuutta.

Virasto täyttää tehtävänsä noudattaen täysimääräisesti unionin asiaa koskevaa oikeutta, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', asian kannalta merkityksellistä kansainvälistä oikeutta, mukaan lukien Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehty pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus (Geneven yleissopimus), kansainvälisen suojelun saatavuuteen liittyviä velvoitteita, erityisesti palauttamiskiellon periaatetta, sekä noudattaen perusoikeuksia, ottaen samalla huomioon tämän asetuksen 26 a artiklassa tarkoitetun neuvoa-antavan ryhmän kertomukset.

3. Virasto myös antaa komissiolle ja jäsenvaltioille tarvittavaa teknistä apua ja asiantuntija-apua ulkorajavalvonnassa ja edistää yhteisvastuullisuutta etenkin niiden jäsenvaltioiden välillä, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1)."

2) Muutetaan 1 a artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a) 'Euroopan rajavartijaryhmillä' 3, 3 b, 3 c, 8 ja 17 artiklassa ryhmiä, joita käytetään yhteisissä operaatioissa ja kokeiluhankkeissa, 8 a–8 g artiklassa ryhmiä, joita käytetään asetuksessa (EY) N:o 863/2007 (*) tarkoitetuissa nopeissa rajainterventioissa, jäljempänä 'nopeat interventiot', sekä 2 artiklan 1 kohdan e ja g alakohdassa sekä 5 artiklassa ryhmiä, joita käytetään yhteisissä operaatioissa, kokeiluhankkeissa ja nopeissa interventioissa;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 863/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, nopeiden rajainterventior ryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30)."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteinen operaatio, kokeiluhanke tai nopea interventio toteutetaan tai josta käsin se käynnistetään;"

c) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"4) 'ryhmien jäsenillä' muiden jäsenvaltioiden kuin vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita, jotka osallistuvat Euroopan rajavartijaryhmien toimintaan;

5) 'apua pyytävällä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka toimivaltaiset viranomaiset pyytävät virastoa lähettämään ryhmiä toteuttamaan sen alueella nopeita interventioita;"

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) riskianalyysien tekeminen, mukaan lukien sen arviointi, millaiset valmiudet jäsenvaltioilla on selviytyä uhkista ja paineista ulkorajoilla;

- d) osallistuminen ulkorajavalvontaan liittyvän tutkimuksen kehitykseen;”.

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”da) jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua, ottaen huomioon myös mahdolliset tilanteeseen liittyvät humanitaariset hätätilanteet ja meripelastustoimenpiteet;”.

iii) Korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) jäsenvaltioiden, etenkin niiden jäsenvaltioiden, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita, avustaminen olosuhteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua;”.

iv) Lisätään alakohta seuraavasti:

”ea) Euroopan rajavartijaryhmien perustaminen käytettäväksi yhteisissä operaatioissa, kokeiluhankkeissa ja nopeissa interventioissa;”.

v) Korvataan f ja g alakohta seuraavasti:

”f) tarvittavan tuen antaminen jäsenvaltioille, mukaan lukien yhteisten palauttamisoperaatioiden yhteensovittaminen tai järjestäminen pyydetessä;

g) rajavartioiden lähettäminen Euroopan rajavartijaryhmistä jäsenvaltioihin yhteisiin operaatioihin, kokeiluhankkeisiin tai nopeisiin interventioihin asetuksen (EY) N:o 863/2007 mukaisesti;”.

vi) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”h) asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti sellaisten tietojärjestelmien kehittäminen ja ylläpito, jotka mahdollistavat nopean ja luotettavan tietojen vaihdon ulkorajoilla esiintyvistä riskeistä, mukaan lukien päätöksessä 2005/267/EY (*) perustettu tieto- ja koordinoitiverkosto;

- i) tarvittavan tuen antaminen Euroopan rajavalvontajärjestelmän kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi ja tarvittaessa yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien.

(*) Neuvoston päätös 2005/267/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, verkkoteknologiaan perustuvan suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston perustamisesta maahanmuuton hallinnasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisia varten (EUVL L 83, 1.4.2005, s. 48).”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti ketään henkilöä ei saa jättää sellaiseen maahan tai muutoin luovuttaa sellaisen maan viranomaisille, joka ei noudata palauttamiskielon periaatetta tai josta henkilö saatetaan karkottaa tai palauttaa toiseen maahan, joka ei noudata palauttamiskieltoa. On huolehdittava unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti lasten, ihmiskaupan uhrien, sairaanhoitoa tarvitsevien henkilöiden, kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeista.”

c) Korvataan 2 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava virastolle näistä ulkorajoilla toteutettavista viraston ulkopuolisista operatiivisista toimista. Viraston pääjohtaja, jäljempänä ’pääjohtaja’, tiedottaa viraston hallintoneuvostolle, jäljempänä ’hallintoneuvosto’, näistä seikoista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.”

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”2 a artikla

Menettelyohjeet

Virasto laatii menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin viraston yhteensovittamiin operaatioihin, ja kehittää näitä ohjeita edelleen. Menettelyohjeissa määrätään toimenpiteistä, joiden tarkoitus on taata oikeusvaltion periaatteen noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen ja joissa painopiste on erityisesti ilman huoltajaa olevissa alaikäisissä ja muissa haavoittuvassa asemassa olevissa henkilöissä sekä kansainvälistä suojelua hakevissa henkilöissä ja joita sovelletaan kaikkiin viraston toimintaan osallistuviin henkilöihin.

Viraston on kehitettävä menettelyohjeita yhteistyössä 26 a artiklassa tarkoitettujen neuvoa-antavan ryhmän kanssa.”

5) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Ulkorajoilla toteutettavat yhteiset operaatiot ja kokeiluhankkeet

1. Virasto arvioi, hyväksyy ja sovittaa yhteen jäsenvaltioiden yhteisiä operaatioita ja kokeiluhankkeita varten tekemiä ehdotuksia, mukaan lukien jäsenvaltioiden pyynnöt, jotka liittyvät teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttäviin olosuhteisiin, erityisesti kun jäsenvaltioon kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita.

Virasto voi itse tehdä aloitteita yhteisiksi operaatioiksi ja kokeiluhankkeiksi sekä toteuttaa niitä asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella yhteistyössä vastaanottavien jäsenvaltioiden kanssa.

Virasto voi myös päättää antaa teknisen kalustonsa yhteisiin operaatioihin tai kokeiluhankkeisiin osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön.

Ennen yhteisiä operaatioita ja kokeiluhankkeita olisi suoritettava perusteellinen riskianalyysi.

1 a. Virasto voi lopettaa yhteiset operaatiot ja kokeiluhankkeet sen jälkeen, kun se on ilmoittanut siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle, jos kyseisten yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden toteuttamista koskevat edellytykset eivät enää täyty.

Yhteiseen operaatioon tai kokeiluhankkeeseen osallistuvat jäsenvaltiot voivat pyytää virastoa lopettamaan kyseisen yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen.

Kotijäsenvaltion on säädettävä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asianmukaisista kurinpitomenettelyistä tai muista toimista, joita sovelletaan, jos yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen yhteydessä on rikottu perusoikeuksia tai kansainvälisiä suojeluvoitteita.

Pääjohtaja keskeyttää tai lopettaa yhteiset operaatiot ja kokeiluhankkeet kokonaan tai osittain, jos hän katsoo, että tällaiset rikkomiset ovat vakavia tai ne todennäköisesti jatkuvat.

1 b. Virasto perustaa 3 b artiklan mukaisesti rajavartioiden valmiusluettelon, jota kutsutaan Euroopan rajavartioryhmiksi ja jota voidaan käyttää 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisissä operaatioissa ja kokeiluhankkeissa. Se päättää henkilöresurssien ja teknisen kaluston käytöstä 3 a ja 7 artiklan mukaisesti.

2. Virasto voi hoitaa yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden käytännön järjestelyt 16 artiklassa säädettyjen erityistoimipisteidensä kautta.

3. Virasto arvioi yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden tuloksia ja toimittaa hallintoneuvostolle yksityiskohdaiset arviointikertomukset 60 päivän kuluessa näiden operaatioiden ja hankkeiden päättymisestä yhdessä 26 a artiklassa tarkoitetun perusoikeusvaltuutetun huomautusten kanssa. Virasto laatii kyseisistä tuloksista tulevien yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden laadun, yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi kattavan vertailevan analyysin ja sisällyttää sen 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun yleiskertomukseensa.

4. Virasto rahoittaa 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä operaatioita ja kokeiluhankkeita tai osallistuu niiden rahoitukseen myöntämällä avustuksia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.

5. Edellä olevaa 1 a ja 4 kohtaa sovelletaan myös nopeisiin interventioihin.”

6) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”3 a artikla

Yhteisiin operaatioihin ja kokeiluhankkeisiin liittyvät organisatoriset seikat

1. Pääjohtaja laatii 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisille operaatioille ja kokeiluhankkeille toimintasuunnitelman. Pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat yhteiseen operaatioon tai kokeiluhankkeeseen osallistuvia jäsenvaltioita kuultuaan hyvissä ajoin ennen kyseisen yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen suunniteltua alkua toimintasuunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti organisatoriset seikat.

Toimintasuunnitelman on sisällettävä kaikki yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömät seikat, mukaan lukien seuraavat tiedot:

- a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä komennuksen tavoitteet, myös operatiivinen tavoite;
- b) yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen ennakoituksen kesto;
- c) maantieteellinen alue, jolla yhteinen operaatio tai kokeiluhanke suoritetaan;

- d) vierailevien virkamiesten tehtävien kuvaus ja heille annettavat erityisohjeet, mukaan lukien tietokantojen sallittu käyttö sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallitut virka-aseet, ammuksiset ja varusteet;
- e) vierailevien virkamiesten ryhmien kokoonpano ja muun tarvittavan henkilöstön käyttö;
- f) kommentia ja valvontaa koskevat määräykset, mukaan lukien vastaanottavan jäsenvaltion niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä vierailevien virkamiesten ja viraston kanssa, erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa vierailevat virkamiehet ovat komennuksen aikana, sekä vierailevien virkamiesten asema komentoketjussa;
- g) yhteisen operaation tai kokeiluhankkeen aikana käytettävä tekninen kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset kuten käyttöä koskevat edellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka sekä rahoitussäännökset;
- h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa välikohtauksista välittömästi hallintoneuvostolle ja asianomaisille kansallisille viranomaisille;
- i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettävät vertailuarvot ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- j) merioperaatioiden osalta erityistietoa sovellettavasta tuomioistuimen tuomiovallasta ja lainsäädännöstä sillä maantieteellisellä alueella, jolla yhteinen operaatio tai kokeiluhanke suoritetaan, mukaan lukien viittaukset alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja maihinnousua koskevaan kansainväliseen ja unionin oikeuteen;
- k) kolmansien maiden, muiden unionin virastojen ja elinten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Toimintasuunnitelman tarkistuksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen tarkistetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

3. Virasto varmistaa osana yhteensovittamistehtäviään kaikkien organisatoristen seikkojen toiminnallisen toteutuksen, mukaan lukien viraston henkilöstön jäsenen mukanaolo tässä artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä operaatioissa ja kokeiluhankkeissa.

3 b artikla

Euroopan rajavartijaryhmien kokoonpano ja käyttö

1. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä Euroopan rajavartijaryhmien käyttöön annettavien rajavartijoiden profiileista ja kokonaismäärästä. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltiot osallistuvat Euroopan rajavartijaryhmiin kansallisen valmiusluettelon kautta, joka perustuu erilaisiin määriteltyihin profiileihin ja johon ne nimeävät rajavartijoita, jotka vastaavat vaadittuja profiileja.

2. Kun kyse on jäsenvaltioiden rajavartijoiden osallistumisesta seuraavan vuoden yksittäisiin yhteisiin operaatioihin ja kokeiluhankkeisiin, jäsenvaltioiden osallistumista suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuosittaisen kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Näiden sopimusten mukaisesti jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava rajavartijat käyttöön komennusta varten, paitsi jos niitä kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Pyyntö on esitettävä vähintään 45 päivää ennen suunniteltua komennusta. Kotijäsenvaltio päättää edelleen itsenäisesti henkilöstön valinnasta ja heidän komennuksensa kestosta.

3. Virasto osallistuu myös Euroopan rajavartijaryhmiin päteillä rajavartijoilla, jotka jäsenvaltiot ovat lähettäneet kansallisina asiantuntijoina 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kun kyse on jäsenvaltioiden rajavartijoiden lähettämisestä virastoon seuraavana vuonna, jäsenvaltioiden osallistumista suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuosittaisen kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta.

Näiden sopimusten mukaisesti jäsenvaltioiden on annettava rajavartijat käyttöön virastoon lähettämistä varten, paitsi jos tämä vaikuttaisi merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat kutsua takaisin lähettämänsä rajavartijat.

Tällaisten komennusten enimmäiskesto on kuusi kuukautta 12 kuukauden ajanjaksolla. Lähetettyjä rajavartijoita pidetään tätä asetusta sovellettaessa vierailevina virkamiehinä, ja heillä on 10 artiklassa säädetty tehtävät ja toimivalta. Kyseiset rajavartijat komennukselle lähettänyt jäsenvaltio katsotaan 1 a artiklan 3 kohdassa määriteltyksi kotijäsenvaltioksi 3 c, 10 ja 10 b artiklaa sovellettaessa. Viraston tilapäisesti palkkaamaa muuta henkilöstöä, jolla ei ole rajavaltatehtävien edellyttämää pätevyyttä, käytetään ainoastaan yhteisten operaatioiden ja kokeiluhankkeiden yhteensovittamistehtävissä.

4. Euroopan rajavartijaryhmien jäsenten on tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään kunnioitettava täysin perusoikeuksia, joihin kuuluu turvapaikkamenettelyjen piiriin pääsy, ja ihmisarvoa. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään suorittaessaan tai toimivaltaansa käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään he eivät saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.

5. Virasto nimittää 8 g artiklan mukaisesti yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehen kullekin yhteiselle operaatiolle tai kokeiluhankkeelle, jossa käytetään Euroopan rajavartijaryhmien jäseniä.

Yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehen tehtävänä on edistää vastaanottavien ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteensovittamista.

6. Virasto vastaa 8 h artiklan mukaisesti kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu niiden rajavartioiden antamisesta Euroopan rajavartijaryhmien käyttöön tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Virasto antaa Euroopan parlamentille vuosittain selvityksen siitä, kuinka monta rajavartiota kukin jäsenvaltio on antanut Euroopan rajavartijaryhmien käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

3 c artikla

Ohjeet Euroopan rajavartijaryhmille

1. Euroopan rajavartijaryhmien komennuksen aikana vastaanottava jäsenvaltio antaa ryhmille ohjeet 3 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman mukaisesti.

2. Virasto voi toimittaa vastaanottavalle jäsenvaltiolle näkemyksensä 1 kohdassa tarkoitetuista ohjeista 3 b artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehensä välityksellä. Tällöin vastaanottavan jäsenvaltion on otettava nämä näkemykset huomioon.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion on 8 g artiklan mukaisesti annettava yhteensovittamisesta vastaavalle virkamiehelle kaikki tarvittava apu, myös rajoittamaton pääsy Euroopan rajavartijaryhmien luo koko komennuksen keston ajan.

4. Euroopan rajavartijaryhmien jäsenten suorittaessa tehtäviään ja käyttäessä toimivaltaansa heihin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitotoimenpiteitä."

7) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Riskianalyysi

Virasto kehittää yhteisen yhdenmätyn riskianalyysimallin ja soveltaa sitä.

Se valmistelee sekä yleisiä että erityisiä riskianalyysieja, jotka se esittää neuvostolle ja komissiolle.

Riskianalyysissa virasto voi asianomaisia jäsenvaltioita kuultuaan arvioida etenkin niiden jäsenvaltioiden, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita, valmiuksia vastata tuleviin haasteisiin, mukaan lukien nykyiset ja tulevat uhat ja paineet jäsenvaltioiden ulkorajoilla. Tätä varten virasto voi arvioida rajavalvontaan liittyviä jäsenvaltioiden kalustoa ja resursseja. Arvion on perustuttava asianomaisten jäsenvaltioiden antamiin tietoihin sekä yhteisistä operaatioista, kokeiluhankkeista, nopeista interventioista ja muusta viraston toiminnasta laadittuihin raportteihin sekä niistä saatuihin tuloksiin. Nämä arvioinnit eivät saa vaikuttaa Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.

Näiden arviointien tulokset esitetään hallintoneuvostolle.

Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle tämän artiklan soveltamista varten kaikki tarvittavat tiedot tilanteesta ja mahdollisista uhkista ulkorajoilla.

Virasto ottaa yhteisestä yhdenmätystä riskianalyysimallista saadut tulokset huomioon kehittäessään 5 artiklassa tarkoitettuja rajavartijakoulutuksen yhteisiä koulutusvaatimuksia."

8) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Virasto järjestää Euroopan rajavartijaryhmiin kuuluville rajavartioiden heidän tehtäviensä ja toimivaltansa edellyttämää jatkokoulutusta sekä järjestää näille rajavartioiden säännöllisiä harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun jatkokoulutus- ja harjoitusaikataulun mukaisesti.

Virasto tekee myös tarvittavat aloitteet sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltioiden rajavartijat ja muu henkilöstö, jotka osallistuvat Euroopan rajavartijaryhmiin, sekä viraston henkilöstö ovat ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin saaneet koulutusta asianomaisesta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta, myös perusoikeuksista ja kansainvälisen suojelun saatavuudesta, ja että heille annetaan ohjeet siitä, miten tunnistaa suojelua hakevat henkilöt ja ohjata nämä kääntymään asiaankuuluvien tahojen puoleen.

Virasto laatii rajavartijakoulutuksen yhteiset koulutusvaatimukset ja kehittää niitä edelleen sekä tarjoaa jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille Euroopan tason koulutusta, jossa käsitellään myös perusoikeuksia, kansainvälisen suojelun saatavuutta ja asian kannalta merkityksellistä merioikeutta.

Virasto laatii yhteiset koulutusvaatimukset 26 a artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhteiset koulutusvaatimukset kansallisten rajavartijoidensa koulutukseen.”

b) Lisätään viimeisen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”Virasto laatii vaihto-ohjelman, jonka avulla Euroopan rajavartijaryhmiin osallistuvat rajavartijat voivat saada tietoa tai hankkia erityisosaamista muissa maissa saaduista kokemuksista ja niissä noudatetuista hyvistä käytänteistä työskentelemällä rajavartijoiden kanssa muissa jäsenvaltioissa.”

9) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Tutkimustoiminnan seuranta ja edistäminen

Virasto seuraa ennakkoivasti ja edistää ulkorajavalvontaan liittyvän tutkimuksen kehitystä ja jakaa siitä tietoa komissiolle ja jäsenvaltioille.

7 artikla

Tekninen kalusto

1. Virasto voi yksinään tai yhdessä jonkin jäsenvaltion kanssa ostaa tai vuokrata yhteisissä operaatioissa, kokeiluhankkeissa, nopeissa interventioissa, yhteisissä palauttamisoperaatioissa tai teknisen avun hankkeissa suoritettavassa ulkorajavalvonnassa käytettävää teknistä kalustoa virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti. Virastolle merkittäviä kustannuksia aiheuttavista kalusto-ostoista tai -vuokrauksesta on suoritettava etukäteen perusteellinen

tarve- ja kustannushyötyanalyysi. Tällaiset menot rahoitetaan hallintoneuvoston 29 artiklan 9 kohdan mukaisesti hyväksymästä viraston talousarviosta. Jos virasto ostaa tai vuokraa merkittävää teknistä kalustoa, kuten avomerellä ja rannikkovesillä käytettäviä partioaluksia tai ajoneuvoja, noudatetaan seuraavia edellytyksiä:

- a) kun on kyse ostosta ja yhteisomistuksesta, virasto sopii muodollisesti yhden jäsenvaltion kanssa, että viimeksi mainittu huolehtii kaluston rekisteröinnistä kyseisen jäsenvaltion sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
- b) kun on kyse vuokrauksesta, kalusto on rekisteröitävä jossakin jäsenvaltiossa.

Rekisteröintijäsenvaltio ja virasto sopivat viraston laatiman sopimusmallin perusteella menettelyistä, joilla taataan, että virastolla on yhteisomistuksessa oleva kalusto tiettyä ajanjaksona kokonaan käytettävissään, sekä kaluston käyttöehdoista.

Rekisteröintijäsenvaltion tai teknisen kaluston toimittajan on annettava käyttöön asiantuntijat ja tekninen miehistö, joita tarvitaan teknisen kaluston käyttämiseksi laillisesti ja turvallisesti.

2. Virasto ottaa käyttöön teknisen kaluston keskitetyn valmiusluettelon, joka muodostuu joko jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta ulkorajavalvonnassa käytettävästä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhdessä omistamasta vastaavasta kalustosta, ja ylläpitää kyseistä luetteloa. Teknisen kaluston valmiusluetteloon sisältyy tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu vähimmäismäärä kutakin teknisen kaluston tyyppiä. Teknisen kaluston valmiusluettelossa lueteltua kalustoa käytetään 3, 8 a ja 9 artiklassa tarkoitetuissa toimissa.

3. Jäsenvaltioiden on annettava kalustoa 2 kohdassa tarkoitettuun teknisen kaluston valmiusluetteloon. Jäsenvaltioiden osallistuminen valmiusluetteloon ja teknisen kaluston käyttö yksittäisissä operaatioissa suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuosittaisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Näiden sopimusten mukaisesti ja siltä osin kuin tekninen kalusto muodostaa osan teknisen kaluston vähimmäismäärästä tiettyä vuotena, jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava tekninen kalustonsa käyttöön, paitsi jos niitä kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 45 päivää ennen suunniteltua komennusta. Osallistumista teknisen kaluston valmiusluetteloon tarkastellaan vuosittain.

4. Virasto hallinnoi teknisen kaluston valmiusluetteloa seuraavasti:

- a) luokittelu kalustotyyppin ja operaatiotyyppin mukaan;
- b) luokittelu omistajan mukaan (jäsenvaltio, virasto, muut);
- c) tarvittavan kaluston kokonaismäärät;
- d) tarvittaessa miehistötarpeet;
- e) muut tiedot kuten rekisteröintitiedot, kuljetus- ja kunnossapitovaatimukset, sovellettavat kansalliset vientijärjestelyt, tekniset ohjeet tai muut kaluston oikean käsittelyn kannalta merkitykselliset tiedot.

5. Virasto rahoittaa kustannukset, joita aiheutuu tietyn jäsenvaltion tietynä vuotena osana teknisen kaluston vähimmäismäärää käyttöön antaman teknisen kaluston käytöstä. Kun on kyse sellaisen teknisen kaluston käytöstä, joka ei ole osa teknisen kaluston vähimmäismäärää, virasto osallistuu hyväksyttävien kustannusten rahoittamiseen 100 prosenttiin asti ottaen huomioon tällaista teknistä kalustoa käyttävien jäsenvaltioiden erityisolosuhteet.

Hallintoneuvosto päättää 24 artiklan mukaisesti vuosittain pääjohtajan ehdotuksen perusteella tekniseen kalustoon liittyvistä säännöistä, mukaan lukien teknisen kaluston kunkin tyyppin osalta tarvittavat vähimmäismäärät, käyttöä koskevat edellytykset ja kustannusten korvaaminen. Budjettisysteistä hallintoneuvoston olisi tehtävä tämä päätös vuosittain 31 päivään maaliskuuta mennessä.

Virasto ehdottaa teknisen kaluston vähimmäismäärää tarpeidensa mukaisesti, jotta voidaan erityisesti suorittaa yhteisiä operaatioita, kokeiluhankkeita, nopeita interventioita ja yhteisiä palauttamisoperaatioita sen kyseessä olevan vuoden työohjelman mukaisesti.

Jos teknisen kaluston vähimmäismäärä osoittautuu riittämättömäksi yhteisille operaatioille, kokeiluhankkeille, nopeille interventioille ja yhteisille palauttamisoperaatioille sovitun toimintasuunnitelman toteuttamiseksi, virasto tarkistaa sitä perusteltujen tarpeiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti.

6. Virasto raportoi teknisen kaluston valmiusluetteloon kuuluvan kaluston kokoonpanosta ja käytöstä kuukausittain hallintoneuvostolle. Jos 5 kohdassa tarkoitettua teknisen kaluston vähimmäismäärää ei saavuteta, pääjohtaja ilmoittaa siitä hallintoneuvostolle viipymättä. Hallintoneuvosto tekee viipymättä päätöksen teknisen kaluston käytön priorisoinnista ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin havaittujen

puutteiden korjaamiseksi. Se tiedottaa komissiolle havaituista puutteista ja toteutetuista toimista. Komissio tiedottaa tämän jälkeen asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä antaa asiasta oman arvionsa.

7. Virasto antaa Euroopan parlamentille vuosittain selvityksen siitä, kuinka paljon teknistä kalustoa kukin jäsenvaltio on tämän artiklan mukaisesti antanut teknisen kaluston valmiusluetteloon.”

10) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yksi tai useampi jäsenvaltio, johon kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ja joka olosuhteiden vuoksi tarvitsee teknistä ja operatiivista lisäapua ulkorajavalvontaa koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi, voi pyytää virastolta apua, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan 3 kohdan soveltamista. Virasto järjestää 3 artiklan mukaisesti tarkoituksenmukaista teknistä ja operatiivista apua pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tai sen esittäneille jäsenvaltioille.”

b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) lähettää rajavartijoita Euroopan rajavartijaryhmistä.”

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Virasto voi hankkia ulkorajoilla tapahtuvia tarkastuksia ja ulkorajojen valvontaa varten teknistä kalustoa viraston asiantuntijoiden käytettäväksi nopeiden interventioiden ajaksi.”

11) Korvataan 8 a artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Nopeat interventiot

Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, joka on joutunut äkillisen ja poikkeuksellisen paineen alaiseksi erityisesti siksi, että ulkorajoille saapuu suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia, jotka pyrkivät laittomasti kyseisen jäsenvaltion alueelle, lähettää apua pyytävän jäsenvaltion alueelle yhden tai useamman Euroopan rajavartijaryhmän, jäljempänä ’ryhmä’ tai ’ryhmät’, asianmukaisen pituiseksi rajatuksi ajaksi asetuksen (EY) N:o 863/2007 4 artiklan mukaisesti.”

12) Korvataan 8 d artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos pääjohtaja päättää lähettää yhden tai useamman ryhmän, virasto laatii yhdessä apua pyytävän jäsenvaltion kanssa välittömästi ja joka tapauksessa viimeistään viiden työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä 8 e artiklan mukaisen toimintasuunnitelman.”

13) Muutetaan 8 e artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan e, f ja g alakohhta seuraavasti:

”e) ryhmien kokoonpano ja muun tarvittavan henkilöstön käyttö;

f) kommentia ja valvontaa koskevat määräykset, myös vastaanottavan jäsenvaltion niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä ryhmien kanssa, erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa ryhmät ovat komennuksen aikana, sekä ryhmien asema komentoketjussa;

g) tekninen kalusto, joka lähetetään ryhmien mukana, mukaan lukien erityisvaatimukset kuten käyttöedellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka, sekä varainhoitosäännökset”.

b) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa välikohtauksista välittömästi hallintoneuvostolle ja asianomaisille kansallisille viranomaisille;

i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettävät vertailuarvot ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

j) merioperaatioiden osalta täsmällistä tietoa sovellettavasta tuomioistuimen tuomiovallasta ja lainsäädännöstä sillä maantieteellisellä alueella, jolla nopea interventio suoritetaan, mukaan lukien viittaus alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja maihinnousua koskevaan kansainväliseen ja unionin oikeuteen;

k) unionin ulkopuolisten maiden, muiden unionin virastojen ja elinten sekä kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat yksityiskohdalliset säännöt.”

14) Korvataan 8 h artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne antavat rajavartijoitaan käyttöön 3 artiklan 1 b kohdassa, 8 a artiklassa ja 8 c artiklassa mainittuja tarkoituksia varten.”.

15) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Palauttamista koskeva yhteistyö

1. Virasto antaa tarvittavaa apua jäsenvaltioiden yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestämisessä unionin palauttamispolitiikan ja erityisesti jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (*) mukaisesti ja ottamatta kantaa palauttamispäätösten aiheellisuuteen sekä varmistaa osallistuvien jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden yhteisten palauttamisoperaatioiden yhteensovittamisen tai järjestämisen, myös vuokraamalla lentokoneita tällaisia operaatioita varten. Virasto rahoittaa tässä kohdassa tarkoitettuja operaatioita ja hankkeita tai osallistuu niiden rahoitukseen myöntämällä avustuksia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti. Virasto voi myös käyttää palauttamiseen käytettävissä olevia unionin rahoituskeinoja. Virasto varmistaa, että sen jäsenvaltioiden kanssa tekemissä avustussopimuksissa asetetaan taloudellisen tuen edellytykseksi perusoikeuskirjan täysimääräinen noudattaminen.

1 a. Virasto laatii menettelyohjeet, jotka koskevat maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista ja joita sovelletaan kaikissa viraston yhteensovittamissa yhteisissä palauttamisoperaatioissa ja joissa kuvataan yhteiset yhdenmukaistetut menettelyt, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestämistä ja varmistaa inhimillinen palauttaminen kunnioittaen kaikilta osin perusoikeuksia, erityisesti ihmisarvon periaatetta, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen sekä oikeutta henkilötietojen suojaan ja syrjimättömyyteen.

1 b. Menettelyohjeissa kiinnitetään erityisesti huomiota direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdassa säädettyyn velvoitteeseen säätää tehokkaasta järjestelmästä pakkoon perustuvien palautusten valvomiseksi sekä tämän asetuksen 26 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun perusoikeusstrategiaan. Yhteisten palauttamisoperaatioiden valvonnan olisi perustuttava objektiivisiin ja avoimiin kriteereihin, ja sen olisi katettava yhteinen palauttamisoperaatio kokonaisuudessaan lähtöä edeltävästä vaiheesta siihen asti, kunnes palautettavat henkilöt luovutetaan palautusmaassa.

1 c. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti ilmoitettava virastolle, minkä verran ne tarvitsevat viraston apua tai yhteensovittamista. Virasto laatii toimintasuunnitelman tarvittavan toiminnallisen tuen, 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tekninen kalusto mukaan lukien, antamiseksi apua pyytävälle jäsenvaltioille. Hallintoneuvosto päättää 24 artiklan mukaisesti pääjohtajan ehdotuksen perusteella toimintasuunnitelman sisällöstä ja toimintatavasta.

2. Virasto tekee yhteistyötä 14 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa sellaisten parhaiden käytänteiden selvittämiseksi, jotka koskevat matkustusasiakirjojen hankkimista ja laittomasti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista.

(*) EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.”

16) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään vierailevien virkamiesten on noudatettava unionin ja kansainvälistä oikeutta sekä otettava huomioon perusoikeudet ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö.”

17) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Tiedonvaihtojärjestelmät

Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tiedonvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarvittaessa 13 artiklassa tarkoitettujen unionin virastojen kanssa. Se kehittää tietojärjestelmän, jolla pystytään vaihtamaan turvallisuusluokiteltuja tietoja, myös 11 a, 11 b ja 11 c artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja, kyseisten toimijoiden kanssa, ja ylläpitää kyseistä tietojärjestelmää.

Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tiedonvaihtoa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin kanssa, jos tietojenvaihto liittyy toimiin, joihin nämä osallistuvat 12 artiklan ja 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.”

18) Lisätään artiklat seuraavasti:

”11 a artikla

Tietosuojat

Viraston henkilötietojen käsittelyssä sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EY) N:o 45/2001, viraston

tietosuojasta vastaavaa henkilöä koskevat toimenpiteet mukaan lukien. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ennen toimenpiteiden vahvistamista. Virasto voi käsitellä henkilötietoja hallinnollisissa tarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 b ja 11 c artiklan soveltamista.

11 b artikla

Henkilötietojen käsittely yhteisten palauttamisoperaatioiden yhteydessä

1. Suorittaessaan 9 artiklassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestämistä ja yhteensovittamista koskevia tehtäviään virasto voi käsitellä yhteisten palauttamisoperaatioiden kohteena olevien henkilöiden henkilötietoja.

2. Tällaisten henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Erityisesti on huolehdittava siitä, että pitäydytään tiukasti ainoastaan sellaisten henkilötietojen käsittelyssä, joita tarvitaan yhteistä palauttamisoperaatiota varten.

3. Henkilötiedot on tuhottava heti kun tarkoitus, jota varten ne on kerätty, on saavutettu, ja viimeistään kymmenen päivän kuluttua yhteisen palauttamisoperaation päättymisestä.

4. Virasto voi siirtää henkilötiedot liikenteenharjoittajalle, jos jäsenvaltio ei ole tehnyt sitä.

5. Tätä artiklaa sovelletaan 11 a artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä noudattaen.

11 c artikla

Yhteisten operaatioiden, kokeiluhankkeiden ja nopeiden interventtioiden yhteydessä kerättyjen henkilötietojen käsittely

1. Jollei 2 ja 3 kohdassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu, virasto voi edistääkseen turvallisuutta jäsenvaltioiden ulkorajoilla käsitellä jäsenvaltioiden yhteisten operaatioiden, kokeiluhankkeiden ja nopeiden interventtioiden yhteydessä keräämiä ja sille toimittamia henkilötietoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa kerätä henkilötietoja tällaisten toimien yhteydessä.

2. Viraston suorittaman tällaisen henkilötietojen käsittelyn on rajoitettava henkilötietoihin, jotka koskevat henkilöitä, joiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset perustellusti epäilevät osallistuvan rajatylittävään rikolliseen toimintaan, laittomassa maahanmuutossa avustamiseen tai ihmiskauppaan, sellaisina kuin ne on määritelty laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä 28 päivänä marraskuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/90/EY (*) 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa.

3. Virasto voi käsitellä 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja vain seuraavissa tarkoituksissa:

- a) tietojen lähettäminen tapauskohtaisesti Europolille tai muille unionin lainvalvontaviranomaisille, jollei 13 artiklasta muuta johdu;
- b) tietojen käyttö 4 artiklassa tarkoitettujen riskianalyysojen laatimiseen. Riskianalyysojen tuloksista on poistettava tunnistamisen mahdollistavat tiedot.

4. Henkilötiedot on tuhottava heti kun ne on toimitettu Europolille tai muille unionin virastoille tai kun niitä on käytetty 4 artiklassa tarkoitettujen riskianalyysojen laatimiseen. Tietoja ei saa missään tapauksessa säilyttää yli kolmea kuukautta niiden keruupäivästä.

5. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Virasto ei saa käyttää henkilötietoja tutkintatoimiin, jotka kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten vastuulle.

Erityisesti on huolehdittava siitä, että pidättäydytään tiukasti ainoastaan sellaisten henkilötietojen käsittelyssä, joita tarvitaan 3 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten.

6. Viraston käsittelemien henkilötietojen välittäminen eteenpäin tai niiden muu ilmaiseminen kolmansille maille tai muille kolmansille osapuolille on kielletty, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista.

7. Tätä artiklaa sovelletaan 11 a artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä noudattaen.

11 d artikla

Turvallisuusluokiteltujen sekä muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. Virasto soveltaa komission turvallisuussääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom (**) liitteessä. Näitä sääntöjä sovelletaan muun muassa turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen, käsittelyyn ja tallentamiseen.

2. Virasto soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksessä olevia muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen käsittelyä koskevia turvallisuusperiaatteita, sellaisina kuin komissio on pannut ne täytäntöön. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti turvallisuusperiaatteita sovelletaan.

(*) EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17.

(**) EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.”

19) Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Yhteistyö unionin virastojen ja elinten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa

Virasto voi tehdä yhteistyötä Europolin, Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston, jäljempänä ’perusoikeusvirasto’, muiden unionin virastojen ja elinten sekä sellaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvissa asioissa, niiden kanssa sovittujen toimintamenettelyjen puitteissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten ja näiden elinten toimivaltaa koskevien määräysten mukaisesti. Virasto tiedottaa tapauskohtaisesti tällaisista järjestelyistä Euroopan parlamentille.

Viraston käsittelemien henkilötietojen välittämiseen eteenpäin tai niiden muuhun ilmaisemiseen muille unionin virastoille tai elimille sovelletaan henkilötietojen vaihtamista koskevia erityisiä menettelytapoja, ja siihen tarvitaan Euroopan tietosuojavaltuutetun ennakkohyväksyntä.

Virasto voi asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella myös kutsua tarkkailijoita unionin virastoista tai elimistä taikka kansainvälisistä järjestöistä osallistumaan 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin toimiinsa, siltä osin kuin niiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edesauttaa yhteistyön parantamista ja parhaiden käytänteiden vaihtoa eikä vaaranna näiden toimien turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja 3 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään 3 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa näille tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.

14 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehtävän operatiivisen yhteistyön helpottaminen ja yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Virasto helpottaa unionin ulkosuhteissa noudatettavan politiikan mukaisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä sen toimintaan kuuluvilla aloilla ja siinä määrin kuin sen tehtävien hoitaminen tätä edellyttää, myös ihmisoikeuksien osalta.

Virasto ja jäsenvaltiot noudattavat normeja ja sääntöjä, jotka ovat vähintään unionin lainsäädännössä säädettyjen normien ja sääntöjen tasoisia, myös silloin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella.

Yhteistyön käynnistäminen kolmansien maiden kanssa mahdollistaa rajavalvonnan eurooppalaisten normien edistämisen, myös perusoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittamisen.

2. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden niiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, näiden viranomaisten kanssa sovittujen toimintamenettelyjen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti. Nämä toimintamenettelyt voivat liittyä ainoastaan operatiivisen yhteistyön hallintoihin.

3. Virasto voi käyttää kolmansissa maissa olevia yhteyshenkilöitä, joilla olisi oltava suurin mahdollinen suoja tehtäviään hoitaessaan. He muodostavat osan jäsenvaltioiden maahanmuuttoasioita käsittelevien yhteyshenkilöiden paikallisista tai alueellisista yhteistyöverkostoista, jotka on perustettu maahanmuuttoasioita käsittelevän yhteyshenkilöverkon perustamisesta 19 päivänä helmikuuta 2004 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004 (*) mukaisesti. Yhteyshenkilöitä käytetään ainoastaan sellaisissa kolmansissa maissa, joissa rajavalvontakäytännöt noudattavat ihmisoikeuksia koskevia vähimmäisnormeja. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä yhteyshenkilöiden käyttäminen. Unionin ulkosuhdepolitiikan mukaisesti etusijalle olisi asetettava ne kolmannet maat, jotka riskianalysin perusteella muodostavat laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaan. Virasto voi myös vastavuoroisesti ottaa vastaan kyseisten kolmansien maiden lähettämiä yhteyshenkilöitä rajoitetuksi ajaksi. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta luettelon prioriteeteista 24 artiklan mukaisesti.

4. Viraston yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu unionin oikeuden ja perusoikeuksien mukaisesti yhteyksien luominen ja ylläpitäminen sen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, johon yhteyshenkilöt on lähetetty, tarkoituksena edistää laittoman maahanmuuton torjuntaa ja laittomien maahanmuuttajien palauttamista.

5. Virasto voi saada unionin rahoitusta unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Se voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

6. Virasto voi myös asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita kolmansista maista osallistumaan 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin toimiinsa, siltä osin kuin niiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edesauttaa yhteistyön parantamista ja parhaiden käytänteiden vaihtoa eikä vaaranna näiden toimien turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin toimiin

vain asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja 3 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään 3 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa näille tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.

7. Tehdessään kolmansien maiden kanssa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kahdenvälisiä sopimuksia jäsenvaltiot voivat sisällyttää niihin määräyksiä, jotka koskevat viraston asemaa ja toimivaltaa, erityisesti viraston lähettämien ryhmien jäsenten 3 artiklassa tarkoitettujen yhteisten operaatioiden tai kokeiluhankkeiden aikana käyttämää täytäntöönpanovaltaa.

8. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista toimista on saatava etukäteen komission lausunto, ja niistä on ilmoitettava yksityiskohtaisesti Euroopan parlamentille mahdollisimman pian.

(*) EUVL L 64, 2.3.2004, s. 1."

20) Korvataan 15 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö."

21) Lisätään artikla seuraavasti:

"15 a artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Viraston ja sen jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa vahvistetaan sijaintijäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, varapääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt. Toimipaikkaa koskeva sopimus tehdään sen jälkeen, kun hallintoneuvosto on hyväksynyt sen. Jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, olisi viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet."

22) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Ainoastaan sellainen viraston henkilöstön jäsen, johon sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä tai Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen II osastoa, voidaan nimittää 8 g artiklan mukaisesti yhteensovittamisesta vastaavaksi virkamieheksi 3 b artiklan 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Ainoastaan jäsenvaltioiden virastoon lähettämät kansalliset asiantuntijat voidaan nimittää Euroopan rajavartijaryhmään 3 b artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Virasto nimeää ne kansalliset asiantuntijat, jotka nimitetään Euroopan rajavartijaryhmään mainitun artiklan mukaisesti."

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Hallintoneuvosto vahvistaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet yhteisymmärryksessä komission kanssa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.

5. Hallintoneuvosto voi vahvistaa määräyksiä, joissa sallitaan jäsenvaltioiden kansallisten asiantuntijoiden lähettäminen virastoon. Näissä määräyksissä on otettava huomioon 3 b artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, erityisesti se, että heitä pidetään vierailevina virkamiehinä, joilla on 10 artiklassa säädetyt tehtävät ja toimivalta. Niissä määrätään myös komennuksen edellytykistä."

23) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan h alakohta seuraavasti:

"h) vahvistaa viraston organisaatorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan, erityisesti monivuotisen henkilöstöpolitiikkasuunnitelman. Monivuotinen henkilöstöpolitiikkasuunnitelma toimitetaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002 (*) asiaankuuluvien säännösten mukaisesti komissiolle ja komission myönteisen lausunnon jälkeen budjettivallan käyttäjälle;

(*) EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72."

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

"i) vahvistaa viraston monivuotisen ohjelman, jossa hahmotellaan viraston tuleva pitkän aikavälin toimintastrategia."

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Hallintoneuvosto voi antaa pääjohtajalle neuvoja kaikista operatiivisen ulkorajavalvonnan kehittämiseen läheisesti liittyvistä asioista, myös 6 artiklassa säädetyistä tutkimustoiminnasta."

24) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

"Sama henkilö voidaan nimetä tehtävään uudelleen."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat valtiot osallistuvat viraston toimintaan. Niillä on hallintoneuvostossa kullakin yksi edustaja ja yksi varaedustaja. Näiden valtioiden assosiaatiosopimusten määräysten mukaisesti on kehitetty järjestelyjä, joilla määritellään, miten ja missä määrin nämä valtiot osallistuvat viraston toimintaan, ja annetaan tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien säännökset rahoitukseen osallistumisesta ja henkilöstöstä."

25) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta, erityisesti perusoikeusstrategian täytäntöönpanosta ja seurannasta, viraston edellisen vuoden toimintaa koskevasta yleiskertomuksesta, seuraavan vuoden työohjelmasta ja 20 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettua viraston monivuotisesta ohjelmasta."

b) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"g) hän varmistaa 3 a ja 8 e artiklassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanon."

26) Lisätään artikla seuraavasti:

"26 a artikla

Perusoikeusstrategia

1. Virasto laatii oman perusoikeusstrategian, panee sen täytäntöön ja kehittää sitä edelleen. Virasto luo tehokkaan järjestelmän perusoikeuksien kunnioittamisen valvomiseksi viraston kaikissa toimissa.

2. Virasto perustaa neuvoa-antavan ryhmän avustamaan pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa perusoikeuskysymyksissä. Virasto kutsuu Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston, perusoikeusviraston, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muita asianomaisia järjestöjä osallistumaan neuvoa-antavan ryhmän työhön. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanosta ja työskentelytavoista sekä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle.

Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan perusoikeusstrategian, menettelyohjeiden ja yhteisten koulutusvaatimusten jatkokehittämisestä ja täytäntöönpanosta.

Neuvoa-antava ryhmä laatii vuosikertomuksen toiminnastaan. Nämä kertomukset julkaistaan.

3. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvaltuutetun, jolla on oltava toimen edellyttämä pätevyys ja kokemusta perusoikeuksien alalta. Perusoikeusvaltuutettu hoitaa tehtävänsä riippumattomasti ja raportoi toiminnastaan suoraan

hallintoneuvostolle ja neuvoa-antavalle ryhmälle. Perusoikeusvaltuutettu osallistuu perusoikeuksien valvontajärjestelmään antamalla säännöllisesti kertomuksen toiminnastaan.

4. Perusoikeusvaltuutettu ja neuvoa-antava ryhmä saavat käytettäväkseen kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot, jotka liittyvät viraston kaikkeen toimintaan."

27) Lisätään 33 artiklaan kohdat seuraavasti:

"2 a. Ensimmäisessä arvioinnissa, joka suoritetaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta 25 päivänä lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1168/2011 (*) voimaantulon jälkeen, tarkastellaan myös sitä, onko jäsenvaltioiden ulkorajavalvonnan yhteensovittamista edelleen lisättävä, sekä mahdollisuutta luoda Euroopan rajavartiointijärjestelmä.

2 b. Arviointiin on sisällytettävä erityinen analyysi siitä, miten perusoikeuskirjaa on noudatettu tätä asetusta sovellettaessa.

(*) EUVL L 304, 22.11.2011, s. 1"

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa, 25 päivänä lokakuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. DOWGIELEWICZ

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1169/2011,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2011,

elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 artiklassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa 114 artiklan nojalla.
- (2) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, joka vaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.
- (3) Kuluttajien terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi ja kuluttajien tiedonsaantioikeuden takaamiseksi olisi varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisesti tietoja heidän kuluttamistaan elintarvikkeista. Muun muassa terveydelliset, taloudelliset, ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja eettiset näkökohdat voivat vaikuttaa kuluttajien valintoihin.

- (4) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽³⁾ mukaan elintarvikelainsäädännön yleisenä periaatteena on tarjota kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikkeiden tekemiseksi ja ehkäistä kaikki menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan.
- (5) Sopimattomia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä sisämarkkinoilla koskeva 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY ⁽⁴⁾ koskee kuluttajille suunnatun tiedottamisen tiettyjä näkökohtia erityisesti harhaanjohtavien toimien ja tietojen mainitsematta jättämisen estämiseksi. Sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin liittyviä yleisiä periaatteita olisi täydennettävä elintarvikkeita koskevien tietojen antamista kuluttajille koskevilla erityissäännöillä.
- (6) Kaikkiin elintarvikkeisiin sovellettavat merkintöjä koskevat unionin säännöt on vahvistettu myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ⁽⁵⁾. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1978, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.
- (7) Elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/496/ETY ⁽⁶⁾ säädetään säännöistä, jotka koskevat valmiiksi pakatuista elintarvikkeista ilmoitettavien ravintoarvotietojen sisältöä ja esittämistä. Näiden sääntöjen mukaan ravintoarvotietojen merkitseminen on vapaaehtoista, paitsi jos esitetään elintarvikkeeseen liittyvä ravitsemusväite. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1990, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.
- (8) Yleisiä merkintävaatimuksia täydentävät useat säännökset, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin erityisissä olosuhteissa tai tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin. Lisäksi on useita erityissääntöjä, joita sovelletaan tiettyihin elintarvikkeisiin.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. kesäkuuta 2010 (EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 187), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 21. helmikuuta 2011 (EUVL C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. heinäkuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 29. syyskuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

⁽⁵⁾ EUVL L 27, 31.1.2008, s. 12.

- (20) Elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä olisi myös kiellettävä sellaisen tiedon käyttö, joka johtaisi kuluttajaa harhaan erityisesti elintarvikkeen erityispiirteiden, elintarvikkeiden vaikutusten tai ominaisuuksien osalta tai josta saisi sen käsityksen, että elintarvikkeella olisi lääketieteellistä vaikutusta. Ollakseen tehokas kiellon olisi koskettava myös elintarvikkeiden mainontaa ja esillepanoa.
- (21) Jotta estettäisiin niiden sääntöjen hajanaisuus, jotka koskevat elintarvikealan toimijoiden vastuuta elintarvikkeita koskevista tiedoista, elintarvikealan toimijoiden vastuuta tällä alalla olisi selvennettävä. Selvennyksen olisi oltava sen vastuun mukainen, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklassa kuluttajien suhteen.
- (22) Kaikista pakollisista tiedoista, jotka olisi lähtökohtaisesti annettava kaikista loppukuluttajalle ja suurtalouksille tarkoitetuista elintarvikkeista, olisi laadittava luettelo. Kyseisen luettelon olisi sisällettävä voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaisesti jo vaaditut tiedot, sillä sitä pidetään yleisesti arvokkaana säännöstönä kuluttajan tiedonsaannin kannalta.
- (23) Jotta elintarviketietojen alalla tapahtuvat muutokset ja kehityssuuntaukset voitaisiin ottaa huomioon, komissiolle olisi annettava toimivalta mahdollistaa tiettyjen tietojen saataville asettaminen vaihtoehtoisin tavoin. Sidosryhmien kuuleminen voisi helpottaa elintarviketietoihin liittyvien vaatimusten oikea-aikaista ja oikein kohdennettua muuttamista.
- (24) Elintarvikkeiden valmistuksessa käytetyt ja niissä edelleen olevat tietyt ainesosat tai muut aineet tai tuotteet (kuten valmistuksen apuaineet) voivat aiheuttaa allergioita tai intoleransseja joissakin ihmisissä, ja jotkin tällaisista allergioista tai intoleransseista ovat vaaraksi niistä kärsivien henkilöiden terveydelle. Tietojen antaminen elintarvikkeiden sisältämistä elintarvikelisiä aineista, valmistuksen apuaineista ja muista tieteellisesti todistetuista allergioista tai intoleransseista aiheuttavista aineista tai tuotteista on tärkeää, jotta etenkin ruoka-allergiasta tai intoleranssista kärsivät kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ja omalta kannaltaan turvallisia valintoja.
- (25) Jotta kuluttajille tiedotettaisiin valmistettujen nanomateriaalien sisältymisestä elintarvikkeeseen, on asianmukaista säätää valmistettujen nanomateriaalien määritelmästä. Koska elintarvike, joka sisältää valmistettuja nanomateriaaleja tai koostuu niistä, voi olla uuselintarvike, kyseisen määritelmän asianmukaista lainsäädäntökehystä olisi tarkasteltava uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽¹⁾ tulevan tarkistuksen yhteydessä.
- (26) Elintarvikkeiden merkintöjen olisi oltava selviä ja ymmärrettäviä, jotta niistä olisi apua kuluttajille, jotka haluavat tehdä parempiin tietoihin perustuvia elintarvike- ja ruokavaliovalintoja. Tutkimustulosten mukaan vaivaton luettavuus on tärkeä tekijä, kun halutaan maksimoida merkintöihin sisältyvien tietojen mahdollisuudet vaikuttaa lukijoihinsa, ja tuotetiedot, joita ei pystytä lukemaan, ovat yksi suurimmista syistä siihen, että kuluttajat ovat tyytymättömiä elintarvikkeiden merkintöihin. Siksi kaikkien luettavuuteen liittyvien seikkojen, myös kirjasinlajin, värin ja kontrastin, huomioon ottamiseksi olisi kehitettävä kokonaisvaltainen lähestymistapa.
- (27) Jotta voidaan varmistaa elintarviketietojen antaminen, on otettava huomioon kaikki tavat, joilla elintarvikkeita toimitetaan kuluttajille, mukaan lukien etäviestintävälineillä tapahtuva elintarvikkeiden myynti. Etämyynnin kautta myytävien elintarvikkeiden olisi luonnollisesti täytettävä samat tietovaatimukset kuin kauppoissa myytävien elintarvikkeiden, mutta siitä huolimatta on tarpeen selvittää, että asiaankuuluvien pakollisten elintarviketietojen olisi etämyyntitapauksissa myös oltava saatavilla ennen kuin osto tehdään.
- (28) Elintarvikkeiden pakastamisessa käytetty teknologia on kehittynyt huomattavasti viime vuosikymmenten aikana, ja niitä on ryhdytty käyttämään laajalti sekä tavaroiden liikkuvuuden parantamiseksi unionin sisämarkkinoilla että elintarviketurvallisuutta koskevien uhkien vähentämiseksi. Tiettyjen elintarvikkeiden, erityisesti lihavalmistaiden ja kalastustuotteiden, pakastaminen ja myöhempi sulattaminen rajoittavat kuitenkin niiden mahdollista jatkokäyttöä ja voivat vaikuttaa myös niiden turvallisuuteen, makuun ja fyysiseen laatuun. Muihin tuotteisiin, erityisesti voihin, pakastaminen ei sitä vastoin vaikuta tällä tavoin. Siksi loppukuluttajalle olisi tiedotettava asianmukaisesti tuotteen olomuodosta, jos tuote on sulatettu.
- (29) Elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka olisi ilmoitettava, jos sen ilmoittamatta jättäminen johtaa todennäköisesti kuluttajia harhaan kyseisen tuotteen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöpaikasta. Alkuperämaa tai lähtöpaikka olisi kaikissa tapauksissa ilmoitettava siten, että se ei anna kuluttajalle vääristä käsitystä, sekä noudattaen selvästi määritellyjä perusteita, joiden avulla luodaan toimialalle tasapuoliset toimintaedellytykset ja selkeytetään kuluttajien saamia tietoja elintarvikkeen alkuperämaasta tai lähtöpaikasta. Tällaisia perusteita ei pitäisi soveltaa tietoihin, jotka liittyvät elintarvikealan toimijan nimeen tai osoitteeseen.
- (30) Elintarvikealan toimijat voivat joissakin tapauksissa haluta ilmoittaa elintarvikkeen alkuperän vapaaehtoisesti kiinnittääkseen kuluttajien huomion tuotteidensa ominaisuuksiin. Myös tällaisten tietojen olisi oltava yhdenmukaistettujen perusteiden mukaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) Alkuperän merkitseminen on tullut pakolliseksi naudanlihalle ja naudanlihatuotteille ⁽¹⁾ unionissa naudan BSE-taudin jälkeen, ja merkintään liittyy kuluttajaodotuksia. Komission suorittama vaikutustenarviointi vahvistaa, että lihan alkuperä tuntuu olevan kuluttajien ensisijainen huolenaihe. Euroopan unionissa kulutetaan paljon muuta lihaa kuten sianlihaa, lampaan- ja vuohenlihaa sekä siipikarjanlihaa. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista määrätä pakollisesta alkuperäilmoituksesta näille tuotteille. Erityiset alkuperävaatimukset voisivat vaihdella eri lihalajien välillä eläinlajien erityispiirteiden mukaisesti. Pakollisten vaatimusten vahvistamisesta olisi säädettävä täytäntöönpanosäännöin, jotka voivat olla erilaisia eri lihalajeille, ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen ja elintarvikealan toimijoille ja noudattamisen valvonnasta vastaaville viranomaisille koituvan hallinnollisen rasituksen.
- (32) Pakollisia alkuperäsäännöksiä on laadittu alakohtaisten lähestymistapojen pohjalta esimerkiksi hunajalle ⁽²⁾, hedelmille ja vihanneksille ⁽³⁾, kalalle ⁽⁴⁾, naudanlihalle ja naudanlihatuotteille ⁽⁵⁾ sekä oliiviöljylle ⁽⁶⁾. Mahdollisuutta ulottaa pakollinen alkuperämerkintä koskemaan muita elintarvikkeita on tarpeen tarkastella. Sen vuoksi komissiota olisi pyydyttävä valmistelevaan kertomuksia, jotka kattavat seuraavat elintarvikkeet: muut lihalajit kuin naudanliha, sianliha, lampaan- ja vuohenliha sekä siipikarjanliha; maito; maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito; ainesosana käytettävä liha; jalostamattomat elintarvikkeet; tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta, ja ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta. Koska maito on yksi niistä tuotteista, joiden alkuperällä katsotaan olevan erityistä merkitystä, olisi komissiolta saatava kyseistä tuotetta koskeva kertomus mahdollisimman pian. Komissio voi esittää kertomusten johtopäätösten perusteella ehdotuksia sovellettavien unionin säännösten muuttamiseksi tai se voi tehdä uusia aloitteita tarpeen mukaan alakohtaisesti.
- (33) Muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat unionin säännöt on vahvistettu yhteisön tullikodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽⁷⁾, ja sen soveltamista koskevat säännökset sisältyvät tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2454/93 ⁽⁸⁾. Elintarvikkeiden alkuperämaan määritys perustuu kyseisiin sääntöihin, jotka ovat hyvin elintarvikealan toimijoiden ja viranomaisten tiedossa, mikä helpottaa sääntöjen täytäntöönpanoa.
- (34) Elintarvikkeen ravintoarvoilmoitus koskee tietoja elintarvikkeiden sisältämästä energiasta ja tietyistä ravintoaineista. Ravintoarvotietojen pakollisella antamisella pakkauksessa olisi edistettävä ravintoarvoon liittyviä toimia osana kansanterveyspolitiikkaa, johon voisi sisältyä tieteellisten suositusten antaminen yleisön ravitsemuskasvatusta varten, ja tuettava tietoon perustuvia elintarvikevalintoja.
- (35) Erikokoisissa pakkauksissa olevien tuotteiden vertailtavuuden helpottamiseksi on asianmukaista säilyttää vaatimus, että ravintoarvo on edelleen ilmoitettava 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti, ja sallia tarvittaessa täydentävät annoskohtaiset tiedot. Siksi, jos tuote on valmiiksi pakattu ja yksittäiset annokset tai kulutusyksiköt on mainittu, olisi sallittava ravintoarvon ilmoittaminen annosta tai kulutusyksikköä kohti sen lisäksi, että se ilmoitetaan 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti. Annoksiin tai kulutusyksikköihin liittyvien vertailukelpoisten tietojen antamiseksi komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä sääntöjä, jotka koskevat tiettyjen elintarvikeryhmien ravintoarvoilmoituksen ilmaisemista annosta tai kulutusyksikköä kohti.
- (36) Komission valkoisessa kirjassa korostetaan tiettyjä kansanterveyden kannalta tärkeitä ravitsemuksellisia osatekijöitä, joita ovat tyydyttyneet rasvat, sokerit ja suola. Sen vuoksi tällaiset osatekijät olisi otettava huomioon ravintoarvotietojen pakollista antamista koskevissa vaatimuksissa.
- (37) Koska yhtenä tämän asetuksen tavoitteista on tarjota loppukuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien valintojen tekemiseksi, on tärkeää varmistaa tältä osin, että loppukuluttajat ymmärtävät merkinnöissä annetut tiedot ongelmitta. Sen vuoksi merkinnöissä olisi käytettävä ilmaisua ”suola” ravintoaineen vastaavan nimityksen ”natrium” asemesta.
- (38) Ravitsemus- ja terveysväitteiden vapaaehtoisessa lisäämisessä elintarvikkeiden etiketteihin olisi unionin oikeuden yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden vuoksi noudatettava elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1924/2006 ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1580/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla (EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

⁽⁵⁾ Asetus (EY) N:o 1760/2000.

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 1019/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista (EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27).

⁽⁷⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (39) Jotta elintarvikealan toimijoille ei aiheutuisi turhaa taakkaa, olisi sellaiset tietyt elintarvikkeiden ryhmät vapautettava ravintoarvoilmoituksen pakollisesta antamisesta, jotka ovat jalostamattomia tai joiden ravintoarvotiedot eivät ole kuluttajien ostopäätösten kannalta määrääviä tekijöitä tai joiden pakkaus on liian pieni, jotta pakollisina vaaditut merkinnät mahtuisivat niihin, jollei kyseisten tietojen antamisvelvollisuutta ole asetettu muiden unionin sääntöjen nojalla.
- (40) Alkoholijuomien erityisluonne huomioon ottaen on syytä kehottaa komissiota analysoimaan lisää näistä tuotteista annettavia tietoja. Komission olisi siksi otettava huomioon tarve varmistaa johdonmukaisuus unionin muiden asiaan liittyvien politiikkojen kanssa ja laadittava kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta kertomus sellaisten vaatimusten soveltamisesta, jotka koskevat tietojen antamista alkoholijuomien ainesosista ja ravintoarvosta. EU:n strategiasta jäsenvaltioiden tukemiseksi alkoholiin liittyvien haittojen vähentämisessä 5 päivänä syyskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman ⁽¹⁾, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾, komission työn sekä erityisesti nuorille ja heikommassa asemassa oleville kuluttajille aiheutuvia alkoholiin liittyviä haittoja koskevan suuren yleisön ilmaiseman huolen mukaisesti komission olisi sidosryhmiä ja jäsenvaltioita kuultuaan harkittava tarvetta määritellä alkoholipitoiset juomasekoitukset (alkopops), jotka on suunnattu erityisesti nuorille. Komission olisi myös tarvittaessa ehdotettava alkoholijuomiin liittyviä erityisiä vaatimuksia tämän asetuksen yhteydessä.
- (41) Jotta annetut ravintoarvotiedot herättäisivät keskivertokuluttajan huomion ja palvelisivat tiedottamistarkoitustaan, niiden olisi oltava yksinkertaisia ja helposti ymmärrettäviä, nykyinen tiedontaso ravitsemusasioissa huomioon ottaen. Ravintoarvotietojen sijainti osittain pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä, joka on yleensä ”pakkauksen etupuolella”, ja osittain pakkauksen toisella puolella, esimerkiksi ”pakkauksen takapuolella”, saattaisi hämmentää kuluttajia. Sen vuoksi ravintoarvoilmoituksen pitäisi olla yhdessä kentässä. Lisäksi ravintoarvotietojen tärkeimmät tiedot voitaisiin vapaaehtoisesti toistaa pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä, jotta kuluttajien olisi helpompaa nähdä vaivatta olennaiset ravintoarvotiedot elintarvikkeita ostaessaan. Se, että valittaisiin vapaasti, mitkä tiedot toistetaan, saattaisi hämmentää kuluttajia. Sen selvittäminen, mitä tietoja voidaan toistaa, on näin ollen tarpeen.
- (42) Jotta elintarvikealan toimijoita kannustetaan antamaan vapaaehtoisuuden pohjalta ravintoarvoilmoitukseen sisältyvät tiedot sellaisista tuotteista, jotka voidaan vapauttaa ravintoarvoilmoituksesta, kuten alkoholijuomat ja pakkaamattomat elintarvikkeet, niille olisi annettava mahdollisuus ilmoittaa ainoastaan ravintoarvoilmoituksen tietyt osatekijät. Ne tiedot, jotka voidaan antaa vapaaehtoisesti, olisi kuitenkin vahvistettava selkeästi, jotta ehkäistään kuluttajien harhaanjohtamista elintarvikealan toimijoiden vapaan valinnanvapauden vuoksi.
- (43) Ravintoarvoilmoituksessa käytettyjen ilmaisujen osalta on tapahtunut viime aikoina kehitystä, jonka mukaan jotkin jäsenvaltiot ja elintarvikesektorin organisaatiot soveltavat muita ilmaisuja kuin 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti taikka annosta kohti ja käyttävät esitystavassa graafisia muotoja tai tunnuksia. Tällaiset täydentävät ilmaisu- ja esitystavat saattavat auttaa kuluttajia ravintoarvoilmoituksen ymmärtämisessä. Koko unionin alueen kattavaa näyttöä ei ole kuitenkaan olemassa siitä, miten keskivertokuluttaja ymmärtää tiedon vaihtoehtoiset ilmaisu- tai esitystavat ja käyttää niitä. Sen vuoksi olisi mahdollistettava erilaisten ilmaisu- ja esitystapojen käyttäminen asetuksessa vahvistettujen kriteerien mukaisesti ja komissiota olisi kehoitettava laatimaan selvitys kyseisten ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä, niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja siitä, onko pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen suositeltavaa.
- (44) Avustaakseen komissiota kyseisen selvityksen laatimisessa jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot alueidensa markkinoilla käytetyistä täydentävistä ravintoarvoilmoituksen ilmaisu- ja esitystavoista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet vaatia elintarvikealan toimijoita, jotka saattavat niiden alueilla markkinoille elintarvikkeita, joihin liittyen käytetään täydentäviä ilmaisu- ja esitystapoja, toimittamaan kansallisille viranomaisille ilmoitus niiden käytöstä sekä asianmukaiset perustelut tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttymisestä.
- (45) Tietynasteinen yhdenmukaisuus täydentävien ravintoarvoilmoituksen ilmaisu- ja esitystapojen osalta olisi varmistettava. Näin ollen jatkuvaa parhaiden käytänteiden ja kokemusten vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa olisi edistettävä ja sidosryhmiä olisi kannustettava osallistumaan tällaiseen vaihtoon.
- (46) Ravitsemuksellisten osatekijöiden määrien sekä vertailuindikaattorien ilmoittamista helposti nähtävissä olevassa samassa kentässä vaivatta tunnistettavassa muodossa, minkä perusteella on mahdollista arvioida elintarvikkeen ravitsemukselliset ominaisuudet, olisi kokonaisuudessaan pidettävä ravintoarvoilmoitukseen kuuluvana eikä sitä pitäisi käsitellä ryhmänä yksittäisiä väitteitä.

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

⁽²⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 81.

- (47) Kokemukset ovat osoittaneet, että vapaaehtoisia elintarviketietoja ilmoitettaessa heikennetään useissa tapauksissa pakollisten elintarviketietojen selkeyttä. Sen vuoksi olisi vahvistettava perusteet, joiden avulla elintarvikealan toimijat ja täytäntöönpanoviranomaiset voisivat helpommin tasapainottaa pakollisten ja vapaaehtoisten elintarviketietojen esittämisen.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi voitava säilyttää oikeus paikallisista olosuhteista ja käytännön syistä johtuen antaa säännöksiä pakkaamattomia elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta. Mahdollisista allergeeneista annettavia tietoja pidetään erittäin tärkeinä, vaikka muiden tietojen tarve on kuluttajien keskuudessa tällaisissa tapauksissa vähäinen. Siitä, että useimpien ruoka-allergiareaktioiden aiheuttajat voidaan jäljittää pakkaamattomiin elintarvikkeisiin, on saatu näyttöä. Mahdollisia allergeeneja koskevat tiedot olisi sen vuoksi aina annettava kuluttajalle.
- (49) Jäsenvaltioiden ei pitäisi voida antaa kansallisia säännöksiä tällä asetuksella yhdenmukaistetuista seikoista, jollei unionin oikeus anna siihen valtuutusta. Tällä asetuksella ei saisi estää jäsenvaltioita toteuttamasta kansallisia toimenpiteitä sellaisista seikoista, joita ei ole erikseen yhdenmukaistettu tällä asetuksella. Näiden kansallisten toimenpiteiden ei pitäisi kuitenkaan estää, haitata tai rajoittaa tämän asetuksen mukaisten tuotteiden liikumista.
- (50) Unionin kuluttajat osoittavat kasvavaa kiinnostusta eläinten hyvinvointia koskevien unionin sääntöjen toteuttamiseen teurastushetkellä ja myös siihen, oliko eläin tainnut ennen teurastusta. Eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan unionin tulevan strategian yhteydessä olisi tarkasteltava mahdollisuutta antaa kuluttajille olennaisia tietoja eläinten tainnutuksesta.
- (51) Elintarviketietoja koskevien sääntöjen olisi oltava sellaiset, että ne mukautuvat nopeasti muuttuvaan sosiaaliseen, taloudelliseen ja teknologiseen ympäristöön.
- (52) Noudattaakseen tämän asetuksen säännöksiä jäsenvaltioiden olisi suoritettava virallista valvontaa, josta säädetään rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾.
- (53) Asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 sekä vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin 20 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1925/2006 ⁽²⁾ olevat viittaukset direktiiviin 90/496/ETY olisi ajantasaistettava tämän asetuksen huomioon ottamiseksi. Näin ollen asetuksia (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 olisi muutettava.
- (54) Elintarviketietovaatimusten epäsäännöllinen ja tiheä ajankäytön mukaistaminen voi lisätä merkittävästi elintarvikealan toimijoiden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, hallinnollista taakkaa. Näin ollen olisi varmistettava, että toimenpiteitä, joita komissio voi tällä asetuksella annettua valtaa käyttäessään hyväksyä, sovelletaan aina samana kalenterivuoden päivänä asianmukaisen siirtymäajan jälkeen. Poikkeukset tästä periaatteesta olisi sallittava kiireellisissä tapauksissa, joissa asianmukaisten toimenpiteiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen.
- (55) Jotta elintarvikealan toimijat voisivat muuttaa tuotteidensa merkinnät tällä asetuksella käyttöön otettujen vaatimusten mukaisiksi, tämän asetuksen soveltamiselle olisi säädettävä asianmukaiset siirtymäajat.
- (56) Kun otetaan huomioon, että tässä asetuksessa säädetään oleellisista muutoksista ravintoainemerkintöjä koskeviin vaatimuksiin, erityisesti ravintoarvoilmoituksen sisältöön, elintarvikealan toimijoiden olisi annettava ennalta varautua tämän asetuksen soveltamiseen.
- (57) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (58) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muun muassa tiettyjen pakollisten tietojen saatavuutta muulla tavoin kuin pakauksessa tai etiketissä, luetteloa elintarvikkeista, joista ei vaadita ainesosaluetteloa, allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden ja tuotteiden merkintöjen uudelleen tarkastelua tai luetteloa ravintoaineista, joista ilmoittaminen on vapaaehtoista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että tarvittavat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.

(59) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat muun muassa yhden tai useamman tiedon esittämiseen kuvin tai tunnuksin sanojen ja numeroiden sijasta liittyviä muodollisuuksia, painatuksen ja taustan välistä kontrastia, vähimmäissäilyvyysajan ilmoitustapaa, lihan alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoitustapaa, ravintoaineilmoituksessa ilmoitettujen arvojen tarkkuutta tai ravintoarvoilmoituksen ilmaisemista annosta tai kulutusyksikköä kohti. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään perusta kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi elintarviketietojen osalta, ottaen huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset ja tietotarpeet, ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.

2. Tässä asetuksessa säädetään yleisistä periaatteista, vaatimuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät elintarviketietoihin ja erityisesti elintarvikkeiden merkintöihin. Siinä säädetään keinoista, joilla taataan kuluttajien oikeus tiedonsaantiin, ja menettelyistä elintarviketietojen antamiseksi, ottaen huomioon tarve varmistaa riittävä joustavuus, jonka ansiosta voidaan vastata tulevaan kehitykseen ja uusiin tietovaatimuksiin.

3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikealan toimijoihin elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa silloin, kun niiden toiminta liittyy elintarviketietojen antamiseen kuluttajille. Sitä sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu loppukuluttajalle, mukaan lukien suurtalouksien toimittamat elintarvikkeet ja elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi suurtalouksille.

Tätä asetusta sovelletaan liikenteenharjoittajien tarjoamiin ateriapalveluihin silloin, kun lähtö tapahtuu jäsenvaltioiden alueilta, joihin sovelletaan perussopimuksia.

4. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta merkintävaatimuksia, joista säädetään tietyihin elintarvikkeisiin sovellettavissa unionin erityissäännöksissä.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan:

- a) asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa ja 3 artiklan 1, 2, 3, 7, 8 ja 18 kohdassa olevia "elintarvikkeen", "elintarvikelainsäädännön", "elintarvikeyrityksen", "elintarvikealan toimijan", "vähittäiskaupan", "markkinoille saattamisen" ja "loppukuluttajan" määritelmiä;
- b) elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan m, n ja o alakohdassa olevia "jalostamisen", "jalostamattomien tuotteiden" ja "jalostettujen tuotteiden" määritelmiä;
- c) elintarvike-entsyymeistä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa "elintarvike-entsyymien" määritelmää;
- d) elintarvikelisiä aineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa ja liitteessä I olevassa 5 kohdassa olevia "elintarvikelisiä aineita", "valmistuksen apuainetta" ja "kantaja-ainetta" määritelmiä;
- e) elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2008 ⁽⁵⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa "aromin" määritelmää;
- f) eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽⁶⁾ liitteessä I olevassa 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 ja 7.1 kohdassa olevat "lihan", "mekaanisesti erotetun lihan", "raakalihavalmisteiden", "kalastustuotteiden" ja "lihavalmisteiden" määritelmät;
- g) harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ⁽⁷⁾ 2 artiklan a alakohdassa olevaa "mainonnan" määritelmää.

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁶⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "elintarviketiedoilla" tietoja, jotka koskevat elintarviketta ja jotka asetetaan loppukuluttajan saataville etiketillä, muulla mukana seuraavalla materiaalilla tai millä tahansa muulla keinolla, mukaan lukien modernin teknologian välineet ja sanallinen viestintä;
- b) "elintarviketietoja koskevalla lainsäädännöllä" unionin säännöksiä, jotka liittyvät elintarviketietoihin, erityisesti merkitöihin, mukaan lukien yleisluonteiset säännöt, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin erityisissä olosuhteissa tai tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin, sekä säännöt, joita sovelletaan ainoastaan tiettyihin elintarvikkeisiin;
- c) "pakollisilla elintarviketiedoilla" tietoja, jotka unionin säännösten mukaan on annettava loppukuluttajalle;
- d) "suurtalouksilla" mitä tahansa laitoksia (mukaan lukien ajoneuvot ja kiinteät tai liikkuvat kojut), kuten ravintoloita, ruokaloita, kouluja, sairaaloita ja ateriapalveluja tarjoavia yrityksiä, joissa osana toimintaa valmistetaan elintarvikkeita, jotka ovat valmiita loppukuluttajan nautittavaksi;
- e) "valmiiksi pakatulla elintarvikkeella" loppukuluttajalle ja suurtalouksille sellaisenaan tarkoitettua myyntiyksikköä, joka käsittää elintarvikkeen ja pakkauksen, johon elintarvike on pakattu ennen myytäväksi toimittamista, riippumatta siitä, peittääkö pakkaus elintarvikkeen kokonaan tai vain osittain, kuitenkin aina siten, että sisällystä ei voi muuttaa avaamatta tai vaihtamatta pakkausta; "valmiiksi pakatulla elintarvikkeella" ei tarkoiteta kuluttajan pyynnöstä myyntitiloissa pakattuja elintarvikkeita tai välitöntä myyntiä varten valmiiksi pakattuja elintarvikkeita;
- f) "ainesosalla" elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, aromit, elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymit sekä koostetun ainesosan osat mukaan lukien, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa; jämiä ei pidetä ainesosina;
- g) "lähtöpaikalla" paikkaa, josta elintarvikkeen ilmoitetaan tulevan ja joka ei ole "alkuperämaa", sellaisena kuin se on määriteltä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklassa; elintarvikealan toimijan nimeä, toiminimeä tai osoitetta etiketissä ei ole pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna elintarvikkeen alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoittamisena;
- h) "koostetulla ainesosalla" ainesosaa, joka koostuu useammasta kuin yhdestä ainesosasta;
- i) "etiketillä" mitä tahansa elintarvikkeen pakkaukseen tai astiaan kirjoitettua, painettua, kaavaimella tehtyä, leimattua, kohokuvioitua, kuvioitua tai liitettyä lappua, merkkiä, kuvaa tai muuta kuvausta;
- j) "merkinnällä" elintarvikkeeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, tuotenimeä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä elintarviketta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- k) "nähtävissä olevalla kentällä" kaikkia pakkauksen pintoja, jotka voidaan lukea yhdestä ja samasta katselukulmasta;
- l) "pääasiallisella nähtävissä olevalla kentällä" pakkauksen nähtävissä olevaa kenttää, jonka kuluttaja todennäköisimmin havaitsee ensimmäisenä ostohetkellä ja jonka avulla kuluttaja voi välittömästi määrittellä, mistä tai millaisesta tuotteesta on kyse ja, tarvittaessa, mikä on sen kaupallinen nimi. Jos pakkauksella on useita samanlaisia pääasiallisia nähtävissä olevia kenttiä, pääasiallinen nähtävissä oleva kenttä on elintarvikealan toimijan valitsema kenttä;
- m) "luettavuudella" tietojen ulkoasua, jonka avulla tiedot ovat saatavilla suurelle yleisölle ja joka määritetään eri tekijöillä, muun muassa kirjasinkoolla, kirjasinten välisellä etäisyydellä, rivien välisellä etäisyydellä, viivan paksuudella, tekstin väriellä, kirjasinlajilla, kirjasinten leveyden ja korkeuden välisellä suhteella, materiaalin pinnalla ja kirjoituksen ja taustan huomattavalla kontrastilla;
- n) "virallisella nimellä" elintarvikkeen nimeä, josta säädetään elintarvikkeeseen sovellettavissa unionin säännöksissä, tai jos tällaisia unionin säännöksiä ei ole, sitä nimeä, josta säädetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jossa elintarviketta myydään loppukuluttajalle tai suurtalouksille;
- o) "tavanomaisella nimellä" nimeä, jonka sen jäsenvaltion kuluttajat, jossa elintarviketta myydään, mieltävät kyseisen elintarvikkeen nimeksi ilman, että nimeä tarvitsee selittää;
- p) "kuvaavalla nimellä" nimeä, joka kuvaa elintarviketta ja tarvittaessa sen käyttöä siten, että nimi yksilöi kuluttajan kannalta riittävän selkeästi kysymyksessä olevan elintarvikkeen ja erottaa sen muista tuotteista, joihin se voitaisiin sekoittaa;
- q) "pääainesosalla" sellaista elintarvikkeen ainesosaa tai ainesosien yhdistelmää, jonka osuus kyseisestä elintarvikkeesta on yli 50 prosenttia tai jonka kuluttaja yleensä liittää elintarvikkeen nimeen ja josta vaaditaan useimmissa tapauksissa määrän ilmoittamista;

- r) "elintarvikkeen vähimmäissäilyvyysajalla" ajankohtaa, johon saakka elintarvike asianmukaisesti säilytettynä säilyttää sille tyypilliset ominaisuudet;
- s) "ravintoaineella" proteiinia, hiilihydraattia, rasvaa, ravintokuitua, natriumia, vitamiineja ja kivennäisaineita, jotka luetaan tämän asetuksen liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa, sekä aineita, jotka kuuluvat näihin ravintoaineryhmiin tai ovat niiden osia;
- t) "valmistetulla nanomateriaalilla" tarkoituksellisesti tuotettua materiaalia, jonka yksi tai useampi ulottuvuus on enintään 100 nanometriä tai joka koostuu erillisistä toiminnallisista joko sisäisistä tai pinnalla olevista osista, joista usean yksi tai useampi ulottuvuus on enintään 100 nanometriä, mukaan lukien rakenteet ja yhteenliittymät, joiden koko voi olla yli 100 nanometriä mutta joilla on nanomittakaavalle luonteenomaisia ominaisuuksia.

Nanomittakaavalle luonteenomaisia ominaisuuksia ovat:

- i) kyseisten materiaalien suureen pinta-alaan liittyvät ominaisuudet; ja/tai
- ii) erityiset fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, jotka poikkeavat nanoteknisesti käsittelemättömän saman materiaalin ominaisuuksista;
- u) "etäviestintävälineellä" välinettä, jota voidaan käyttää elinkeinoharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen tekemiseen ilman, että nämä kaksi osapuolta ovat samaan aikaan paikalla.

3. Tässä asetuksessa elintarvikkeen alkuperämaalla tarkoitetaan elintarvikkeen alkuperää, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklan mukaisesti.

4. Lisäksi sovelletaan liitteessä I olevia erityisiä määritelmiä.

II LUKU

ELINTARVIKETIETOIHIN LIITTYVÄT YLEISET PERIAATTEET

3 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Elintarviketietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, kiinnittäen erityistä huomiota terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.

2. Elintarviketietoja koskevalla lainsäädännöllä on pyrittävä saavuttamaan laillisesti tuotettujen ja kaupan pidettyjen elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus unionissa, ottaen soveltuvin osin huomioon tarpeen suojata tuottajien oikeudet edut ja edistää laadukkaiden tuotteiden tuotantoa.

3. Kun elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, uusien vaatimusten voimaantulon jälkeen myönnetään siirtymäaika, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia. Siirtymäkauden aikana elintarvikkeita, joiden etiketit eivät täytä uusia vaatimuksia, voidaan saatata markkinoille, ja varastossa olevia tällaisia elintarvikkeita, jotka on saatettu markkinoille ennen siirtymäajan päättymistä, voidaan edelleen myydä kunnes varastot loppuvat.

4. Elintarviketietoja koskevaa lainsäädäntöä valmisteltaessa, arvioitaessa ja tarkistettaessa on toteutettava avoin julkinen kuuleminen, myös sidosryhmien kanssa, joko suoraan tai edustuselinten kautta, paitsi jos se asian kiireellisyden vuoksi ei ole mahdollista.

4 artikla

Pakollisiin elintarviketietoihin liittyvät periaatteet

1. Kun elintarviketietoja koskevassa lainsäädännössä edellytetään pakollisia elintarviketietoja, niiden on oltava tietoja, jotka kuuluvat erityisesti johonkin seuraavista ryhmistä:

a) tiedot elintarvikkeen yksilöllisyydestä ja koostumuksesta, ominaisuuksista tai muista erityispiirteistä;

b) tiedot kuluttajien terveyden suojelusta ja elintarvikkeen turvallisuudesta käytöstä. Tiedot on annettava erityisesti

i) koostumukseen liittyvistä ominaisuuksista, jotka voivat olla haitallisia tiettyjen kuluttajaryhmien terveydelle;

ii) säilyvyydestä, säilytyksestä ja turvallisesta käytöstä;

iii) terveystaakasta, mukaan lukien elintarvikkeen haitallisen ja vaarallisen käytön riskit ja seuraukset;

c) tiedot ravitsemuksellisista erityispiirteistä, jotta kuluttajat, myös ne, joilla on erityisruokavaliovaatimuksia, voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.

2. Pakollisten elintarviketietojen tarvetta harkittaessa on otettava huomioon kuluttajien enemmistön laaja tarve saada tiettyjä tietoja, joita he pitävät erityisen merkityksellisinä tai joista yleisesti katsotaan olevan kuluttajille hyötyä, jotta kuluttajia voidaan auttaa tekemään tietoon perustuvia valintoja.

5 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Sellaiset elintarviketietoja koskevan lainsäädännön alaan kuuluvat unionin toimenpiteet, joilla saattaa olla vaikutusta kansanterveyteen, hyväksytään Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', kuulemisen jälkeen.

III LUKU

ELINTARVIKETIETOJA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET JA ELINTARVIKEALAN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

6 artikla

Perussääntö

Elintarvikkeeseen, joka on tarkoitettu toimitettavaksi loppukuluttajalle tai suurtalouksille, on liitettävä elintarviketiedot tämän asetuksen mukaisesti.

7 artikla

Hyvät tiedotuskäytännöt

1. Elintarviketiedot eivät saa johtaa harhaan, erityisesti
 - a) elintarvikkeen erityispiirteiden ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperämaan tai lähtöpaikan, valmistus- tai tuotantomenetelmän osalta;
 - b) liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole;
 - c) antamalla kuva, että elintarvikkeella on erityisiä erityispiirteitä korostamalla erityisesti tiettyjen ainesosien ja/tai ravintoaineiden esiintymistä tai puuttumista, kun tosiasiallisilla samantyyppisillä elintarvikkeilla on sellaisia erityispiirteitä;
 - d) antamalla ulkoasulla, nimityksellä tai kuvallisilla esityksillä kuva tietystä elintarvikkeesta tai ainesosasta, vaikka tosiasiallisessa kyseessä olevassa elintarvikkeessä luontaisesti oleva tai normaalisti käytetty ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla.
2. Elintarviketietojen on oltava oikeellisia, selviä ja kuluttajalle helposti ymmärrettäviä.
3. Jollei luontaisia kivennäisvesiä ja erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevasta unionin lainsäädännössä säädetystä poikkeuksista muuta johdu, elintarviketiedoissa ei saa antaa sellaista kuvaa, että elintarvikkeeseen liittyy ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, eikä viitata sellaisiin ominaisuuksiin.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös

- a) mainontaan;
- b) elintarvikkeiden esillepanoon, erityisesti niiden muotoon, ulkonäköön tai pakkaukseen, käytettyihin pakkausmateriaaleihin, tapaan, jolla ne on aseteltu, sekä olosuhteisiin, joissa ne ovat esillä.

8 artikla

Vastuut

1. Elintarviketiedoista vastuussa oleva elintarvikealan toimija on toimija, jonka nimellä tai toiminimellä elintarviketta pidetään kaupan tai jos tämä toimija ei ole sijoittautunut unioniin, tuontia unionin markkinoille harjoittava toimija.
2. Elintarviketiedoista vastuussa olevan elintarvikealan toimijan on varmistettava elintarviketietojen mukanaolo ja oikeellisuus sovellettavan elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten mukaisesti.
3. Elintarvikealan toimijat, jotka eivät vaikuta elintarviketietoihin, eivät saa toimittaa elintarvikkeita, joiden ne tietävät tai olettavat, niiden tietojen perusteella, jotka niillä on ammattilaisina hallussaan, olevan sovellettavan elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten vastaisia.
4. Elintarvikealan toimijat eivät saa vastuullaan olevissa yrityksissä muuttaa elintarvikkeen mukana seuraavia tietoja, jos tällainen muutos johtaisi loppukuluttajaa harhaan tai muutoin heikentäisi kuluttajansuojan tasoa ja loppukuluttajan mahdollisuuksia tehdä tietoon perustuvia valintoja. Elintarvikealan toimijat ovat vastuussa kaikista elintarvikkeen mukana seuraaviin elintarviketietoihin tekemistään muutoksista.
5. Elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava niiden toimintaan liittyvien, elintarviketietoja koskevan lainsäädännön ja asiaan liittyvien kansallisten säännösten vaatimusten noudattaminen, ja niiden on tarkistettava, että tällaiset vaatimukset täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 4 kohdan soveltamista.
6. Elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava, että pakkaamattomiin elintarvikkeisiin liittyvät, loppukuluttajalle tai suurtalouksiin tarkoitetut tiedot toimitetaan elintarvikkeet vastaanottavalle elintarvikealan toimijalle, jotta mahdollistetaan vaadittaessa pakollisten elintarviketietojen antaminen loppukuluttajalle.

7. Seuraavissa tapauksissa elintarvikealan toimijoiden on vastuullaan olevissa yrityksissä varmistettava, että 9 ja 10 artiklassa edellytetyt pakolliset tiedot esitetään pakkauksessa tai siihen kiinnitetyssä etiketissä taikka elintarviketta koskeissa kaupallisissa asiakirjoissa, kun voidaan taata, että tällaiset asiakirjat joko seuraavat sen elintarvikkeen mukana, jota ne koskevat, tai ne lähetetään ennen toimitusta tai samanaikaisesti sen kanssa:

- a) kun valmiiksi pakattu elintarvike on tarkoitettu loppukuluttajalle, mutta sitä pidetään kaupan vaiheessa, joka edeltää myyntiä loppukuluttajalle, eikä kyseisessä vaiheessa tapahdu myyntiä suurtalouksille;
- b) kun valmiiksi pakattu elintarvike on tarkoitettu toimitettavaksi suurtalouksissa tapahtuvaan valmistukseen, jalostamiseen tai pilkkomiseen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, elintarvikealan toimijoiden on varmistettava, että 9 artiklan 1 kohdan a, f, g ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot esitetään myös siinä uloimmassa pakkauksessa, jossa valmiiksi pakatut elintarvikkeet pannaan esille, kun niitä pidetään kaupan.

8. Elintarvikealan toimijoiden, jotka toimittavat muille elintarvikealan toimijoille elintarvikkeita, joita ei ole tarkoitettu loppukuluttajalle tai suurtalouksiin, on varmistettava, että näillä muilla elintarvikealan toimijoilla on riittävät tiedot, joiden pohjalta ne voivat tarpeen mukaan täyttää 2 kohdan mukaiset velvoitteensa.

IV LUKU

PAKOLLISET ELINTARVIKETIEDOT

1 JAKSO

Sisältö ja esittämistapa

9 artikla

Luettelo pakollisista tiedoista

1. Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–35 artiklan mukaisesti, jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu:

- a) elintarvikkeen nimi;
- b) ainesosaluettelo;
- c) elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytetyt ainesosat tai valmistuksen apuaineet, jotka on lueteltu liitteessä II, tai liitteessä II luetelluista allergioita tai intoleransseja aiheuttavista aineista tai tuotteista johdetut ainesosat tai valmistuksen apuaineet, jotka ovat mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa;
- d) tiettyjen ainesosien tai ainesosien ryhmien määrät;

- e) elintarvikkeen sisällön määrä;
- f) vähimmäissäilyvyysaika tai viimeinen käyttöajankohta;
- g) erityiset säilytysolosuhteet ja/tai käyttöolosuhteet;
- h) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu elintarvikealan toimijan nimi tai toiminimi ja osoite;
- i) alkuperämaa tai lähtöpaikka siten kuin siitä on säädetty 26 artiklassa;
- j) käyttöohje, jos elintarvikkeen tarkoituksenmukainen käyttö ilman sitä on vaikeaa;
- k) juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, jos alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia;
- l) ravintoarvoilmoitus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava sanoin ja numeroin. Ne voidaan lisäksi ilmaista kuvin tai tunnuksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklan soveltamista.

3. Kun komissio hyväksyy tässä artiklassa tarkoitettut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset, 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan ilmaista vaihtoehtoisesti kuvin tai tunnuksin sanojen tai numeroiden sijasta.

Sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat saada muilla keinoilla kuin sanoin ja numeroin pakolliset elintarviketiedot, ja edellyttäen, että varmistetaan sama tietojen taso kuin sanoin ja numeroin, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti perusteet, joiden mukaan 1 kohdassa tarkoitettu tieto tai tiedot voidaan ilmaista kuvin tai tunnuksin sanojen tai numeroiden sijasta, kun voidaan osoittaa, että kuluttajat ymmärtävät ne yhdenmukaisesti.

4. Tämän artiklan 3 kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 3 artiklan mukaisesti määriteltyjen perusteiden soveltamistapoja yhden tai useamman tiedon ilmaisemiseksi kuvin tai tunnuksin sanojen tai numeroiden sijasta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Tietyntyyppejä elintarvikkeita tai elintarvikeryhmiä koskevat pakolliset lisätiedot

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi liitteessä III säädetään tietyntyyppejä elintarvikkeita tai elintarvikeryhmiä koskevista pakollisista lisätiedoista.

2. Varmistaakseen kuluttajainformaation tiettytyyppisten elintarvikkeiden ja elintarvikeryhmien osalta ja ottaakseen huomioon tekniikan edistymisen ja tieteen kehityksen, kuluttajien terveyden suojelun tai elintarvikkeen turvallisen käytön komissio voi muuttaa liitettä III delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti.

Jos ilmaantuu vaara kuluttajien terveydelle ja on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, 52 artiklan mukaisista menettelyä sovelletaan tämän artiklan mukaisesti hyväksyttyihin delegoituihin säädöksiin.

11 artikla

Painot ja mittayksiköt

Edellä olevaa 9 artiklaa sovelletaan rajoittamatta painoja ja mittayksiköitä koskevien unionin erityissäännösten soveltamista.

12 artikla

Pakollisten elintarviketietojen saatavuus ja sijoittelu

1. Pakollisten elintarviketietojen on oltava saatavilla ja helposti käytettävissä tämän asetuksen mukaisesti kaikkien elintarvikkeiden osalta.

2. Kun on kyse valmiiksi pakatuista elintarvikkeista, pakolliset elintarviketiedot on esitettävä suoraan pakkauksessa tai siihen kiinnitettyssä etiketissä.

3. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat saada pakolliset elintarviketiedot muilla keinoilla, jotka soveltuvat paremmin tiettyihin pakollisiin tietoihin, ja edellyttäen, että varmistetaan sama tietojen taso kuin pakkauksella tai etiketillä, komissio voi säätää delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti perusteista, joiden mukaan tietyt pakolliset tiedot voidaan ilmaista muulla tavoin kuin pakkauksessa tai etiketissä, kun voidaan osoittaa, että kuluttajat ymmärtävät ne yhdenmukaisesti ja että kuluttajat käyttävät laajalti näitä keinoja.

4. Tämän artiklan 3 kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 3 kohdan mukaisesti määriteltyjen perusteiden soveltamistapoja tiettyjen pakollisten tietojen ilmaisemiseksi muulla tavoin kuin pakkauksessa ja etiketissä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Kun on kyse pakkaamattomista elintarvikkeista, sovelletaan 44 artiklan säännöksiä.

13 artikla

Pakollisten tietojen esittäminen

1. Pakolliset elintarviketiedot on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja tarvittaessa pysyvällä

tavalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen kansallisten toimenpiteiden soveltamista. Niitä ei saa millään tavalla peittää, himmentää tai katkaista eikä niiden huomioarvoa saa vähentää kirjallisella tai kuvallisella ilmaisulla eikä muulla väliin tulevalla materiaalilla.

2. Rajoittamatta tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavien unionin erityissäännösten soveltamista, on 9 artiklan 1 kohdassa luetellut pakolliset tiedot, kun ne esitetään pakkauksessa tai siihen liitettyssä etiketissä, painettava pakkaukseen tai etikettiin selkeän luettavuuden varmistavalla tavalla sellaisella kirjaskoolla, jonka liitteessä IV määritelty x-korkeus on vähintään 1,2 mm.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kirjaskoon x-korkeuden on oltava vähintään 0,9 mm, kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 80 cm².

4. Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti luettavuutta koskevat säännöt.

Samaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten komissio voi delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti ulottaa tämän artiklan 5 kohdan vaatimukset koskemaan pakollisia lisätietoja elintarvikkeiden tiettyjen erityistyyppien tai ryhmien osalta.

5. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a, e ja k alakohdassa lueteltujen tietojen on oltava samassa nähtävissä olevassa kentässä.

6. Tämän artiklan 5 kohtaa ei sovelleta 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

14 artikla

Etämyynti

1. Rajoittamatta 9 artiklassa säädettyjä tietovaatimuksia, silloin kun on kyse valmiiksi pakatuista elintarvikkeista, joita tarjotaan myytäväksi etäviestintävälineellä:

a) pakollisten elintarviketietojen, 9 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tietoja lukuun ottamatta, on oltava saatavilla ennen kuin osto tehdään, ja ne on esitettävä etämyyntiin liittyvässä aineistossa tai toimitettava muilla soveltuvilla keinoilla, jotka elintarvikealan toimijan on ilmoitettava selvästi. Kun käytetään muita soveltuvia keinoja, pakolliset elintarviketiedot on toimitettava ilman elintarvikealan toimijan kuluttajalta perimää lisämaksua;

b) kaikkien pakollisten tietojen on oltava saatavilla toimitushetkellä.

2. Jos pakkaamattomia elintarvikkeita tarjotaan myytäväksi etäviestintävälineellä, 44 artiklan nojalla vaaditut tiedot on asetettava saataville tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka tarjotaan myyntiin jakeluautomaattien avulla tai automatisoiduissa liikkeissä.

15 artikla

Kielivaatimukset

1. Rajoittamatta 9 artiklan 3 kohdan soveltamista, pakolliset elintarviketiedot on annettava kielellä, jota kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joissa elintarviketta pidetään kaupan, ymmärtävät helposti.

2. Jäsenvaltiot, joissa elintarviketta pidetään kaupan, voivat omalla alueellaan määrätä, että tiedot on annettava yhdellä tai useammalla unionin virallisista kielistä.

3. Se, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä tietojen antamista usealla kielellä.

16 artikla

Tiettyjen pakollisten tietojen poisjättäminen

1. Kun on kyse uudelleen käytettävistä, pysyvästi merkityistä lasipulloista, jotka ovat sen vuoksi etiketittömiä, renkaattomia ja kauluksettomia, ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e, f, ja l alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia.

2. Kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 10 cm², ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e ja f alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia pakkauksessa tai etiketissä. Edellä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava muilla keinoin tai asetettava saataville kuluttajan pyynnöstä.

3. Rajoittamatta muiden pakollista ravintoarvoilmoitusta edellyttävien unionin säännösten soveltamista, 9 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettu ilmoitus ei ole pakollinen liitteessä V lueteltujen elintarvikkeiden osalta.

4. Rajoittamatta muiden ainesosaluetteloa tai pakollista ravintoarvoilmoitusta edellyttävien unionin säännösten soveltamista, 9 artiklan 1 kohdan b ja l alakohdassa tarkoitetut tiedot eivät ole pakollisia yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien osalta.

Komissio laatii viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen, joka koskee 18 artiklan ja 30 artiklan 1 kohdan soveltamista tässä kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin ja jossa otetaan kantaa siihen, olisiko alkoholijuomiin sovellettava tulevaisuudessa erityisesti energiasisältöä koskevien tietojen ilmoittamisvaatimusta, ja antaa perustelut mahdollisille vapautuksille, ottaen huomioon tarpeen varmistaa johdonmukaisuus unionin

muiden asiaan liittyvien politiikkojen kanssa. Komissio tarkastelee tässä yhteydessä tarvetta ehdottaa alkoholipitoisten juomasekoitusten (alkopops) määritelmää.

Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jossa määritetään ainesosaluetteloa tai pakollista ravintoarvoilmoitusta koskevat säännöt näiden tuotteiden osalta.

2 JAKSO

Pakollisia tietoja koskevat yksityiskohtaiset säännökset

17 artikla

Elintarvikkeen nimi

1. Elintarvikkeen nimen on oltava sen virallinen nimi. Jos tällaista nimeä ei ole, elintarvikkeen nimen on oltava sen tavanomainen nimi, tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, on annettava elintarviketta kuvaava nimi.

2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, on sallittua käyttää sitä elintarvikkeen nimeä, jolla tuotetta laillisesti valmistetaan ja pidetään kaupan tuottajajäsenvaltiossa. Elintarvikkeen nimeä on kuitenkin täydennettävä nimen yhteydessä olevilla muilla kuvailevilla tiedoilla, jos se on tämän asetuksen muiden säännösten ja erityisesti sen 9 artiklan säännösten soveltamisen vuoksi tarpeen elintarvikkeen todellisen luonteen tunnistamisen mahdollistamiseksi sen jäsenvaltion kuluttajalle, jossa tuotetta pidetään kaupan, ja jotta kyseinen elintarvike voidaan erottaa muista elintarvikkeista, joihin se voitaisiin sekoittaa.

3. Poikkeustapauksissa tuottajajäsenvaltion elintarvikenimeä ei saa käyttää siinä jäsenvaltiossa, jossa elintarviketta pidetään kaupan, jos tuottajajäsenvaltion nimityksen tarkoittama elintarvike eroaa koostumukseltaan ja valmistustavaltaan niin paljon tällä nimellä tunnetusta elintarvikkeesta siinä jäsenvaltiossa, jossa elintarviketta pidetään kaupan, ettei 2 kohta riitä kuluttajille annettavan oikean tiedon varmistamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan.

4. Elintarvikkeen nimeä ei saa korvata teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön mukaisesti suojatulla nimellä, kaupallisella merkillä tai kuvitteellisella nimellä.

5. Liitteessä VI ovat elintarvikkeen nimeä ja sitä täydentäviä tietoja koskevat erityissäännökset.

18 artikla

Ainesosaluettelo

1. Ainesosaluettelo on otsikoitava tai sen edellä on oltava soveltuva otsikko, joka koostuu ilmauksesta "ainesosat" tai sisältää sen. Sen on sisällettävä kaikki elintarvikkeen ainesosat painon mukaan alenevassa järjestyksessä sellaisina kuin ne ilmoitettiin niiden käyttöhetkellä elintarvikkeen valmistusprosessissa.

2. Ainesosat on soveltuvin osin ilmoitettava niiden yksilöllisellä nimellä 17 artiklan ja liitteen VI säännösten mukaisesti.

3. Kaikki valmistettua nanomateriaalia sisältävät ainesosat on ilmoitettava selkeästi ainesosaluettelossa. Tällaisten ainesosien nimen jäljessä on oltava sana "nano" suluissa.

4. Liitteessä VII ovat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt.

5. Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi komissio mukauttaa 51 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä 2 artiklan 2 kohdan t alakohdassa tarkoitetun valmistetun nanomateriaalin määritelmää teknisen ja tieteellisen kehityksen tai kansainvälisellä tasolla hyväksyttävien määritelmien huomioon ottamiseksi.

19 artikla

Ainesosaluettelon poisjättäminen

1. Seuraavista elintarvikkeista ei vaadita ainesosaluetteloa:

a) tuoreet hedelmät ja vihannekset, joita ei ole kuorittu, paloiteltu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty, mukaan lukien peruna;

b) hiilihapotettu vesi, jonka nimityksestä käy ilmi, että siihen on lisätty hiilihappoa;

c) käymisen avulla pelkästään yhdestä perustuotteesta valmistetut etikat, jos muita ainesosia ei ole lisätty;

d) juustot, voi, hapatettu maito ja kerma, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin valmistuksen kannalta välttämättömiä maitovalmisteita, elintarvike-entsyymejä ja mikrobiviljelmiä tai muun juuston kuin tuorejuuston ja sulatejuuston valmistuksessa tarvittavaa suolaa;

e) elintarvikkeet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta, jos

i) elintarvikkeen nimi on sama kuin ainesosan nimi; tai

ii) elintarvikkeen nimi mahdollistaa ainesosan yksiselitteisen tunnistamisen.

2. Jotta voidaan ottaa huomioon tietänytippisten elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ryhmien ainesosaluettelon merkitys kuluttajalle, komissio voi poikkeustapauksissa delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti täydentää tämän artiklan 1 kohtaa edellyttäen, että poisjättäminen ei johda siihen, että loppukuluttaja ja suurtaloudet saavat riittämättömästi tietoa.

20 artikla

Elintarvikkeen osien jättäminen pois ainesosaluettelosta

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista seuraavia elintarvikkeen osia ei vaadita sisällytettäväksi ainesosaluetteloon:

a) ainesosan sisältämät aineet, jotka on valmistuksen aikana väliaikaisesti erotettu ja myöhemmin palautettu ylittämättä alkuperäisiä määriä;

b) elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymejä:

i) jotka ovat elintarvikkeessa yksinomaan siksi, että ne sisältyvät yhteen tai useampaan elintarvikkeen ainesosaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun siirtoperiaatteen mukaisesti, edellyttäen että niillä ei ole teknologista vaikutusta valmiissa tuotteessa; tai

ii) joita käytetään valmistuksen apuaineina;

c) kantaja-aineet ja aineet, jotka eivät ole elintarvikelisiä aineita mutta joita käytetään samalla tavalla ja samassa tarkoituksessa kantaja-aineina pitoisuuksina, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä;

d) valmiissa tuotteessa edelleen, myös muuttuneessa muodossa olevat aineet, jotka eivät ole elintarvikelisiä aineita, mutta joita käytetään samalla tavalla ja samassa tarkoituksessa valmistuksen apuaineina;

e) vesi,

i) jos vesi on valmistusprosessissa käytetty pelkästään tiivistetyn tai kuivatun ainesosan palauttamiseen ennalleen; tai

ii) jos kyseessä on nestemäinen väliaine, jota ei tavanomaisesti nautita.

21 artikla

Tiettyjen allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden ja tuotteiden merkinnät

1. Rajoittamatta 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen sääntöjen noudattamista 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ne ilmoitetaan ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti siten, että liitteessä II luetellun aineen tai tuotteen nimi mainitaan selkeästi; ja

- b) ainesosan tai tuotteen nimi, sellaisena kuin se on ilmoitettu liitteessä II, korostetaan ladonnalla, jolla se erottuu selvästi muusta ainesosaluettelosta, esimerkiksi kirjasinlajilla, kirjasintyyllillä tai taustavärillä.

Jos ainesosaluetteloa ei ole, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevassa maininnassa on oltava sana ”sisältää” ja sen jälkeen liitteessä II luetellun aineen tai tuotteen nimi.

Kun tietyn elintarvikkeen eri ainesosat tai valmistuksen apuaineet ovat peräisin yhdestä ainoasta liitteessä II luetellusta aineesta tai tuotteesta, merkinnässä on mainittava tämä selkeästi kunkin asianomaisen ainesosan tai valmistuksen apuaineen osalta.

Edellä 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen mainintaa ei vaadita tapauksissa, joissa elintarvikkeen nimestä käy selvästi ilmi kyseinen aine tai tuote.

2. Paremmen kuluttajainformaation varmistamiseksi ja ottaakseen huomioon viimeisimmän tieteellisen ja teknisen tiedon komissio tarkastelee järjestelmällisesti uudelleen liitteessä II olevaa luetteloa ja saattaa sen tarpeen mukaan ajan tasalle delegoituilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti.

Jos ilmaantuu vaara kuluttajien terveydelle ja on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, tämän artiklan mukaisesti annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 52 artiklassa säädettyä menettelyä.

22 artikla

Ainesosien määrän ilmoittaminen

1. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytetyn ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä on ilmoitettava silloin, kun kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä

- a) esiintyy elintarvikkeen nimessä tai kuluttaja tavallisesti yhdistää sen kyseiseen nimeen;
- b) korostuu merkinnässä joko sanoin tai kuvin tai graafisen esityksen avulla; tai
- c) on olennainen elintarvikkeen luonnehtimiseksi ja sen erottamiseksi tuotteista, joihin se voidaan sekoittaa sen nimen tai ulkomuodon vuoksi.

2. Liitteessä VIII ovat 1 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien erityistapaukset, joissa määrän ilmoittamista ei vaadita tiettyjen ainesosien osalta.

23 artikla

Sisällön määrä

1. Elintarvikkeen sisällön määrä on ilmaistava käyttäen kulloinkin kyseessä olevasta tapauksesta riippuen yksikkönä litraa, senttilittraa, millilitraa, kilogrammaa tai grammaa

- a) nestemäisten tuotteiden osalta tilavuusyksikköinä;

- b) muiden elintarvikkeiden osalta painoyksikköinä.

2. Sen varmistamiseksi, että kuluttaja ymmärtää merkinnöissä olevat elintarviketiedot, komissio voi tiettyjen määrättyjen elintarvikkeiden osalta vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti erilaisen tavan ilmaista sisällön määrä kuin se, josta on säädetty tämän artiklan 1 kohdassa.

3. Liitteessä IX ovat 1 kohdan soveltamista koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien soveltaminen erityistapauksiin, joissa sisällyksen määrän ilmoittamista ei vaadita.

24 artikla

Vähimmäissäilyvyysaika, viimeinen käyttöajankohta ja pakastuspäivämäärä

1. Mikrobiologisesti helposti pilaantuviissa elintarvikkeissa, jotka ovat omiaan lyhyessä ajassa muodostamaan välittömän vaaran ihmisten terveydelle, on vähimmäissäilyvyysajan sijasta oltava viimeinen käyttöajankohta. ”Viimeisen käyttöajankohdan” jälkeen elintarviketta ei pidetä turvallisena asetuksen (EY) N:o 178/2002 14 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Asianomainen ajankohta on ilmoitettava liitteen X mukaisesti.

3. Jotta varmistetaan, että tapaa, jolla liitteessä X olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vähimmäissäilyvyysaika ilmoitetaan, sovelletaan yhdenmukaisesti, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään asiaa koskevista säännöistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Säilytysolosuhteet tai käyttöolosuhteet

1. Jos elintarvikkeet edellyttävät erityisiä säilytysolosuhteita tai käyttöolosuhteita, nämä olosuhteet on ilmoitettava.

2. Elintarvikkeen asianmukaisen säilytyksen tai käytön mahdollistamiseksi pakkauksen avaamisen jälkeen on tarvittaessa ilmoitettava säilytysolosuhteet ja/tai tuotteen käyttöaika.

26 artikla

Alkuperämaa tai lähtöpaikka

1. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta niiden merkintävaa-
timusten soveltamista, joista säädetään erityisissä unionin sään-
nöksissä, erityisesti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden re-
kisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maa-
liskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY)
N:o 509/2006 ⁽¹⁾ sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden
maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta
20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa
(EY) N:o 510/2006 ⁽²⁾.

2. Alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoittaminen on pakol-
lista:

- a) jos sen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa har-
haan elintarvikkeen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöpai-
kasta, erityisesti siinä tapauksessa, että elintarvikkeen mukana
seuraavista tiedoista tai etiketistä sellaisenaan voisi muuten
saada sen käsityksen, että elintarvikkeella on eri alkuperämaa
tai lähtöpaikka;
- b) liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön (CN) koo-
deihin kuuluvan lihan osalta. Tämän alakohdan soveltaminen
edellyttää 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten
antamista.

3. Kun elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka ilmoite-
taan eikä se ole sama kuin pääainesosan:

- a) kyseisen pääainesosan alkuperämaa tai lähtöpaikka on myös
ilmoitettava; tai
- b) on mainittava, että pääainesosan alkuperämaa ja lähtöpaikka
on eri kuin elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöpaikka.

Tämän kohdan soveltaminen edellyttää 8 kohdassa tarkoitettu-
jen täytäntöönpanosäädösten antamista.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle
kertomuksen viiden vuoden kuluessa 2 kohdan b alakohdan
soveltamisesta mainitussa alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden
alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen
arvioimiseksi.

5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle
viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2014 kertomukset seura-
vien elintarvikkeiden alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan
pakollisen ilmoituksen antamisen osalta:

- a) muu kuin naudanliha tai 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu
lihalaji;

b) maito;

c) maitotuotteiden ainesosana käytettävä maito;

d) jalostamattomat elintarvikkeet;

e) tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta;

f) ainesosat, joiden osuus on yli 50 prosenttia elintarvikkeesta.

6. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle
viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2013 kertomuksen aines-
osana käytetyn lihan alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan
pakollisen ilmoituksen antamisen osalta.

7. Edellä olevassa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa kertomuk-
sissa on otettava huomioon kuluttajainformaation tarve, alkupe-
rämaata tai lähtöpaikkaa koskevien pakollisten ilmoitusten an-
tamisen toteuttamiskelpoisuus ja kustannus- ja hyötyanalyysi,
mukaan lukien oikeudelliset vaikutukset sisämarkkinoihin ja vai-
kutukset kansainväliseen kauppaan.

Komissio voi liittää kertomuksiin ehdotuksia asiaan liittyvien
unionin säännösten muuttamiseksi.

8. Komissio hyväksyy vaikutusarviointien jälkeen viimeistään
13 päivänä joulukuuta 2013 täytäntöönpanosäädöksiä tämän
artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi.
Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 koh-
dassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Edellä 2 kohdan b alakohdassa, 5 kohdan a alakohdassa ja
6 kohdassa tarkoitettujen elintarvikkeiden tapauksessa tämän
artiklan mukaisissa kertomuksissa ja vaikutusarvioinneissa on
tarkasteltava muun muassa näiden elintarvikkeiden alkuperä-
maan tai lähtömaan ilmaisemista koskevia vaihtoehtoisia tapoja,
erityisesti kutakin seuraavaa eläimen elinkaaren merkitseviä
paikkoja:

a) syntymäpaikka;

b) kasvatuspaikka;

c) teurastuspaikka.

27 artikla

Käyttöohjeet

1. Elintarvikkeen käyttöohjeet on laadittava sellaisiksi, että
elintarviketta voidaan niiden avulla käyttää tarkoituksenmukai-
sesti.

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaisia sääntöjä 1 kohdan täytäntöönpanosta tiettyjen elintarvikkeiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Alkoholipitoisuus

1. CN-koodiin 2204 luokiteltujen tuotteiden osalta säännöistä, jotka koskevat alkoholipitoisuuden ilmoittamista tilavuusprosentteina, säädetään näihin tuotteisiin sovellettavissa erityisissä unionin säännöksissä.

2. Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on ilmoitettava liitteen XII mukaisesti.

3 JAKSO

Ravintoarvoilmoitus

29 artikla

Suhde muuhun lainsäädäntöön

1. Tätä jaksoa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka kuuluvat seuraavan lainsäädännön soveltamisalaan:

- a) ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY ⁽¹⁾;
- b) luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/54/EY ⁽²⁾.

2. Tätä jaksoa sovelletaan rajoittamatta erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY ⁽³⁾ ja niiden erityisdirektiivien soveltamista, joita tarkoitetaan mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa.

30 artikla

Sisältö

1. Pakollisen ravintoarvoilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) energiasisältö; ja
- b) rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, hiilihydraatin, sokereiden, proteiinin ja suolan määrät.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21.

Tarpeen mukaan ravintoarvoilmoituksen välittömään läheisyyteen voidaan liittää maininta siitä, että suolapitoisuus johtuu yksinomaan luontaisesti esiintyvistä natriumista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitun pakollisen ravintoarvoilmoituksen sisältöä voidaan täydentää ilmoittamalla seuraavista yhden tai useamman määrät:

- a) kertatyydyttymättömät rasvat;
- b) monityydyttymättömät rasvat;
- c) polyolit;
- d) tärkkelys;
- e) ravintokuitu;
- f) mikä tahansa liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa lueteltu vitamiini tai kivennäisaine, jota esiintyy liitteessä XIII olevan A osan 2 kohdassa määritelty merkitsevä määrä.

3. Jos valmiiksi pakatun elintarvikkeen merkinnät sisältävät 1 kohdassa tarkoitettua pakollisen ravintoarvoilmoituksen, pakauksessa voidaan toistaa seuraavat tiedot:

- a) energiasisältö; tai
- b) energiasisältö yhdessä rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, sokereiden ja suolan määrien kanssa.

4. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnät sisältävät ravintoarvoilmoituksen, ilmoituksen sisältö voidaan rajata ainoastaan energiasisältöön.

5. Rajoittamatta 44 artiklan soveltamista ja poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnät sisältävät ravintoarvoilmoituksen, ilmoituksessa voidaan mainita ainoastaan:

- a) energiasisältö; tai
- b) energiasisältö ja rasvahappojen, tyydyttyneiden rasvahappojen, sokerien ja suolan määrät.

6. Jotta tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen tietojen merkitys voidaan ottaa huomioon kuluttajainformaation kannalta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti muuttaa tämän artiklan 2–5 kohdassa olevia luetteloita lisäämällä niihin tai poistamalla niistä tietoja.

7. Komissio antaa viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2014 jäsenvaltioissa saadun tieteellisen näytön ja kokemuksen huomioon ottaen kertomuksen transrasvojen esiintymisestä elintarvikkeissa ja unionin väestön kokonaisruokavaliossa. Kertomuksen tavoitteena on arvioida sellaisten asianmukaisten keinojen vaikutusta, joilla kuluttajat voisivat tehdä terveellisempiä elintarvikke- ja kokonaisruokavaliovalintoja tai joilla voitaisiin edistää terveellisempien elintarvikkeavaihtoehtojen tarjoamista kuluttajille, mukaan lukien muun muassa transrasvoja koskevien tietojen antaminen kuluttajille tai niiden käytön rajoittaminen. Komissio liittää tarvittaessa tähän kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen.

31 artikla

Laskenta

1. Energiasisältö on laskettava käyttäen liitteessä XIV olevia muuntokertoimia.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti vahvistaa muuntokertoimet liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettuja vitamiineja ja kivennäisaineita varten, jotta näiden vitamiinien ja kivennäisaineiden pitoisuudet elintarvikkeissa voidaan laskea tarkemmin. Nämä muuntokertoimet lisätään liitteeseen XIV.

3. Edellä 30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrät on ilmoitettava sellaisina kuin ne ovat myytävissä elintarvikkeissa.

Tarvittaessa nämä tiedot voivat koskea elintarviketta valmistuksen jälkeen, jos annetaan riittävän yksityiskohtaiset valmistusohjeet ja tiedot koskevat elintarviketta sellaisena kuin se on nautittavaksi valmistettuna.

4. Ilmoitettujen arvojen on tapauksen mukaan oltava keskiarvoja, jotka perustuvat

- a) valmistajan tekemään analyysiin elintarvikkeesta;
- b) laskelmaan, joka on tehty käytettyjen ainesosien tunnettujen tai todellisten keskiarvolukujen perusteella; tai
- c) laskelmaan, joka perustuu yleisesti tunnettuun ja hyväksyttyyn tietoon.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat energiaa ja ravintoaineita koskevan ilmoituksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin on kyse ilmoitettujen arvojen tarkkuudesta, kuten ilmoitettujen arvojen ja virallisissa tarkastuksissa saatujen arvojen välisistä eroista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Ilmaiseminen 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti

1. Edellä 30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrä on ilmaistava käyttäen liitteessä XV lueteltuja mittayksiköitä.

2. Edellä 30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrä on ilmaistava 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

3. Jos vitamiineja ja kivennäisaineita koskevat tiedot annetaan, määrät on 2 kohdassa tarkoitettujen ilmaisumuodon lisäksi ilmaistava prosenttiosuuksina saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa, 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

4. Edellä 30 artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrät voidaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ilmaisumuodon lisäksi ilmaista tapauksen mukaan prosenttiosuuksina saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XIII olevassa B osassa, 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

5. Jos tietoja annetaan 4 kohdan mukaisesti, niiden välittömään läheisyyteen on lisättävä seuraava maininta: "Aikuisen keskiarvoa käyttäjän saannin vertailuarvo (8 400 kJ/2 000 kcal)".

33 artikla

Ilmaiseminen annosta tai kulutusyksikköä kohti

1. Edellä 30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrät voidaan seuraavissa tapauksissa ilmaista kuluttajan kannalta helposti tunnistettavaa annosta ja/tai kulutusyksikköä kohti, edellyttäen, että annoksen tai yksikön koko on määritelty etiketissä ja että pakkauksen sisältämien annosten tai yksiköiden määrä on ilmoitettu:

- a) sen lisäksi, että ne ilmaistaan 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti;
- b) sen lisäksi, että ne vitamiinien ja kivennäisaineiden määrien osalta ilmaistaan 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti;
- c) sen lisäksi tai sen sijaan, että ne 32 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmaistaan 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa kohti.

2. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 2 kohdassa säädetään, 30 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ravintoaineiden määrä ja/tai prosenttiosuus liitteessä XIII olevassa B osassa esitetystä saannin vertailuarvoista voidaan ilmaista pelkästään annosta tai kulutusyksikköä kohti.

Kun ravintoaineiden määrät ilmaistaan pelkästään annosta tai kulutusyksikköä kohti ensimmäisen alakohdan mukaisesti, energia-arvo on ilmaistava 100:aa grammaa / 100:aa millilitraa kohti ja annosta tai kulutusyksikköä kohti.

3. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 2 kohdassa säädetään, 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa energiasisältö ja ravintoaineiden määrä ja/tai prosenttiosuus liitteessä XIII olevassa B osassa esitetyistä saannin vertailuarvoista voidaan ilmaista pelkästään annosta tai kulutusyksikköä kohti.

4. Käytetty annos tai yksikkö on ilmoitettava ravintoarvoilmoituksen välittömässä läheisyydessä.

5. Sen varmistamiseksi, että ravintoarvoilmoituksen ilmaiseminen annosta tai kulutusyksikköä kohti pannaan täytäntöön yhtenäisellä tavalla, ja jotta kuluttajalle tarjotaan yhdenmukainen vertailuperuste, komissio hyväksyy tiettyjen elintarvikeryhmien osalta täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tietojen ilmaisemisesta annosta tai kulutusyksikköä kohti, ottaen huomioon kuluttajien todellisen kulutuskäyttäytymisen sekä ravitsemussuosituksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

34 artikla

Esittäminen

1. Edellä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ravintoarvoilmoituksen tiedot on merkittävä samaan nähtävissä olevaan kenttään. Ne on esitettävä yhtenä kokonaisuutena selkeässä muodossa ja tarpeen mukaan liitteessä XV säädetyssä esitysjärjestyksessä.

2. Edellä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen taulukon muodossa, numeroarvot suorassa linjassa, jos tilaa on. Jos tilaa ei ole, ilmoitus on esitettävä vaakasuorilla riveillä.

3. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen:

- a) pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä; ja
- b) 13 artiklan 2 kohdan mukaista kirjainkokoja käyttäen.

Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen muussa kuin tämän artiklan 2 kohdassa määritellyssä muodossa.

4. Edellä 30 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittäminen muussa kuin tämän artiklan 2 kohdassa määritellyssä muodossa.

5. Tapauksissa, joissa tuotteessa oleva energiasisältö tai ravintoaineiden (ravintoaineiden) määrä on vähäinen, kyseisiä osia koskevat tiedot voidaan korvata esimerkiksi maininnalla ”sisältää vähäisiä määriä ...”; maininnan on oltava ravintoarvoilmoituksen välittömässä läheisyydessä, jos sellainen on.

Tämän kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä

30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettua sellaisen energiasisällön ja ravintoaineiden määrän osalta, jota voidaan pitää vähäisenä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Sen varmistamiseksi, että tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettujen ravintoarvoilmoituksen esittämistapaa sovelletaan yhdenmukaisesti, komissio voi hyväksyä asiaa koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Täydentävät ilmaisu- ja esitystavat

1. Edellä 32 artiklan 2 ja 4 kohdassa sekä 33 artiklassa tarkoitettujen ilmaisutapojen ja 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen esitystavan lisäksi 30 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen energiasisältö ja ravintoaineiden määrä voidaan ilmoittaa muilla ilmaisu- ja/tai esitystavoilla käyttämällä graafisia muotoja tai tunnuksia sanojen tai numeroiden lisänä edellyttäen, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) ne perustuvat luotettavaan ja tieteellisesti pätevään kuluttajatutkimukseen ja ne eivät johda kuluttajaa harhaan, kuten 7 artiklassa tarkoitetaan;
- b) niiden kehittäminen on tulosta monien sidosryhmien kuulemisesta;
- c) niillä pyritään helpottamaan sitä, että kuluttaja ymmärtää elintarvikkeen osuuden tai merkityksen ruokavalion energija ravintoainesisällössä;
- d) niitä tukee tieteellisesti pätevä näyttö siitä, että keskiarvokuluttaja ymmärtää tiedon ilmaisu- tai esitystavan;
- e) muiden ilmaisemistapojen osalta ne perustuvat joko liitteessä XIII säädettyihin yhdenmukaistettuihin saannin vertailuarvoihin tai niiden puuttuessa yleisesti hyväksyttyyn tieteelliseen näyttöön energian tai ravintoaineiden saannista;
- f) ne ovat objektiivisia ja syrjimättömiä; ja
- g) niiden soveltaminen ei aiheuta esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle.

2. Jäsenvaltiot voivat suositella elintarvikealan toimijoille ravintoarvoilmoitusta koskevan yhden tai useamman sellaisen täydentävän ilmaisu- tai esitystavan käyttöä, jonka ne katsovat parhaiten vastaavan 1 kohdan a–b alakohdassa säädetyjä vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tällaisista täydentävistä ilmaisu- ja esitystavoista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden alueen markkinoilla olevien ravintoarvoilmoituksen täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen asianmukainen seuranta.

Helpottaakseen tällaisten täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytön seuranta jäsenvaltiot voivat vaatia elintarvikealan toimijoita, jotka saattavat niiden alueella markkinoille elintarvikkeita, joihin liittyy tuollaisia tietoja, ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä ja toimittamaan niille asianmukaiset perustelut 1 kohdan a–d alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttymiseen liittyen. Tällaisissa tapauksissa voidaan myös vaatia ilmoittamaan täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytön lopettamisesta.

4. Komissio helpottaa ja järjestää tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden, itsensä ja sidosryhmien välillä asioista, jotka liittyvät ravintoarvoilmoituksen täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käyttöön.

5. Komissio antaa saatuihin kokemuksiin perustuen viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä, niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja tarpeesta yhdenmukaistaa näitä ilmaisu- ja esitystapoja entisestään. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tarvittavat tiedot tällaisten täydentävien ilmaisu- ja esitystapojen käytöstä alueensa markkinoilla. Komissio voi liittää kertomukseen ehdotuksia asiaan liittyvien unionin säännösten muuttamiseksi.

6. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 1, 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

VAPAAEHTOISET ELINTARVIKETIEDOT

36 artikla

Sovellettavat vaatimukset

1. Kun 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen elintarviketiedot annetaan vapaaehtoisesti, tietojen on oltava IV luvun 2 ja 3 jaksossa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

2. Vapaaehtoisesti annettujen elintarviketietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa johdattaa kuluttajaa harhaan 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- b) ne eivät saa olla kuluttajan kannalta moniselitteisiä tai epäselviä; ja

c) niiden on tarvittaessa perustuttava asiaan liittyviin tieteellisiin tietoihin.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamiseksi seuraavista vapaaehtoisista elintarviketiedoista:

- a) allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden tai tuotteiden mahdollinen ja tahaton esiintyminen elintarvikkeissa;
- b) elintarvikkeen soveltuvuus kasvissyöjille tai vegaaneille; ja
- c) saannin vertailuarvojen ilmoittaminen tiettyjen väestöryhmien osalta liitteessä XIII säädettyjen saannin vertailuarvojen lisäksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot silloin, kun elintarvikealan toimijat antavat erilaisin perustein vapaaehtoisia elintarviketietoja, jotka voivat johdattaa kuluttajaa harhaan tai hämmentää kuluttajaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä 51 artiklan mukaisesti säätää tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi muista tapauksista, joissa on annettava vapaaehtoisia elintarviketietoja.

37 artikla

Esittäminen

Vapaaehtoisia elintarviketietoja ei saa sijoittaa siten, että siitä on haittaa pakollisia elintarviketietoja varten käytettävissä olevalle tilalle.

VI LUKU

KANSALLISET TOIMENPITEET

38 artikla

Kansalliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa eivätkä pitää voimassa kansallisia toimenpiteitä tällä asetuksella yhdenmukaistetuista seikoista, jollei unionin oikeus anna siihen valtuutusta. Kansalliset toimenpiteet eivät saa luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuuudelle eivätkä syrjiä toisista jäsenvaltioista peräisin olevia elintarvikkeita.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä sellaisten seikkojen osalta, joita ei ole yhdenmukaistettu tällä asetuksella, edellyttäen että ne eivät estä, haittaa tai rajoita tämän asetuksen mukaisten tuotteiden liikkuuusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista.

39 artikla

Pakollisia lisätietoja koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettujen pakollisten tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat 45 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti toteuttaa toimenpiteitä, joilla vaaditaan antamaan sellaisia pakollisia lisätietoja tietäntyyppisistä elintarvikkeista tai elintarvikkeiden ryhmistä, jotka ovat perusteltuja vähintään yhdestä seuraavista syistä:

- a) kansanterveyden suojeleminen;
- b) kuluttajansuoja;
- c) petostentorjunta;
- d) teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojeleminen, alkuperänimitysten ja alkuperämerkintöjen suojeleminen sekä vilpillisen kilpailun estäminen.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan nojalla ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat elintarvikkeiden alkuperämaan tai lähtöpaikan pakollista ilmoittamista, ainoastaan silloin, kun elintarvikkeen tiettyjen ominaisuuksien ja sen alkuperän tai lähtöpaikan välillä on osoitettu olevan yhteys. Antaessaan nämä toimenpiteet komissiolle tiedoksi jäsenvaltioiden on esitettävä näyttö siitä, että valtaosa kuluttajista pitää tämän tiedon antamista erittäin merkittävänä.

40 artikla

Maito ja maitotuotteet

Jäsenvaltiot voivat säätää 9 artiklan 1 kohdasta ja 10 artiklan 1 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä uudelleen käytettäväksi tarkoitetuissa lasipulloissa kaupan pidettävän maidon ja maitotuotteiden osalta.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kyseisiä toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

41 artikla

Alkoholijuomat

Jäsenvaltiot voivat siihen saakka, kun 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen unionin säännösten on annettu, pitää voimassa kansalliset toimenpiteet ainesosien luetteloinimisesta, kun on kyse juomista, jotka sisältävät enemmän kuin 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia.

42 artikla

Sisällön määrän ilmaiseminen

Jos 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja unionin säännöksiä, jotka koskevat määrättyjen elintarvikkeiden sisällön määrän ilmaisemista muulla kuin 23 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla, ei ole, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset toimenpiteet, jotka on toteutettu ennen 12 päivänä joulukuuta 2011.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2014 ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä. Komissio toimittaa ne muiden jäsenvaltioiden tietoon.

43 artikla

Saannin vertailuarvojen vapaaehtoinen ilmoittaminen tiettyjen väestöryhmien osalta

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallisia säännöksiä, jotka koskevat saannin vertailuarvojen vapaaehtoista ilmoittamista tiettyjen väestöryhmien osalta, kunnes 36 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen unionin säännösten hyväksyntään.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle kyseiset toimenpiteet kirjallisina.

44 artikla

Pakkaamattomia elintarvikkeita koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Kun elintarviketta myydään loppukuluttajalle tai suurtalouksille pakkaamattomana tai kun elintarvike pakataan myyntipaikalla ostajan pyynnöstä taikka pakataan valmiiksi välitöntä myyntiä varten,

a) 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen antaminen on pakollista;

b) 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen muiden tietojen antaminen ei ole pakollista, elleivät jäsenvaltiot toteuta kansallisia toimenpiteitä, joissa vaaditaan kaikkien tai joidenkin kyseisten tietojen tai niiden osien antamista.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat tapoja, joilla 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen tai niiden osat on asetettava saataville, ja tarpeen mukaan niiden ilmaisuja esitystapoja.

3. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

45 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Kun tähän artiklaan viitataan, jäsenvaltioiden, jotka katsovat tarpeelliseksi antaa uutta lainsäädäntöä elintarviketiedoista, on ilmoitettava ennakkoon komissiolle ja muille jäsenvaltioille suunnitelluista toimenpiteistä ja perusteltava ne.

2. Komissio kuulee asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevää pysyvää komiteaa, jos se pitää kuulemista hyödyllisenä tai jos jokin jäsenvaltio sitä pyytää. Tässä tapauksessa komissio varmistaa, että tämä menettely on avoin kaikille sidosryhmille.

3. Jäsenvaltio, joka katsoo tarpeelliseksi antaa uutta elintarviketietoja koskevaa lainsäädäntöä, saa toteuttaa suunnitellut toimenpiteet aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta sillä edellytyksellä, että se ei ole saanut kielteistä lausuntoa komissiolta.

4. Jos komission lausunto on kielteinen, komissio aloittaa ennen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn sen määrittämiseksi, voidaanko suunnitellut toimenpiteet, tarvittaessa tarkoituksenmukaisella tavalla muutettuina, panna täytäntöön.

5. Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/34/EY⁽¹⁾ ei sovelleta toimenpiteisiin, jotka kuuluvat tässä artiklassa tarkoitetun ilmoitusmenettelyn piiriin.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, MUUTOS- JA LOPPUÄÄNNÖKSET

46 artikla

Liitteiden muuttaminen

Ottaakseen huomioon teknisen ja tieteellisen kehityksen, kuluttajien terveyden tai kuluttajien tarpeen saada tietoja ja niiden 10 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, jotka koskevat liitteiden II ja III muuttamista, komissio voi muuttaa tämän asetuksen liitteitä 51 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä.

47 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteitä tai delegoituja säädöksiä koskeva siirtymäkausi ja soveltamispäivä

1. Rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista, käytäessään tällä asetuksella annettua valtaa hyväksyä toimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen tai 51 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä komissio

a) vahvistaa uusien vaatimuksien soveltamiselle asianmukaisen siirtymäajan, jolloin elintarvikkeita, joiden etiketeissä ei noudateta uusia toimenpiteitä, voidaan saattaa markkinoille ja

jonka jälkeen varastossa olevat tällaiset elintarvikkeet, jotka on saatettu markkinoille ennen siirtymäajan päättymistä, voidaan edelleen myydä kunnes varastot loppuvat; ja

b) varmistaa, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan kunakin kalenterivuotena 1 päivästä huhtikuuta alkaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta kiireellisissä tapauksissa, kun mainitussa kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen.

48 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

49 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1924/2006 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1924/2006 7 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta seuraavasti:

”Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joista esitetään ravitsemus- ja/tai terveystietoa, lukuun ottamatta yleisluonteista mainontaa. Annettavat tiedot ovat ne, joita tarkoitetaan elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25 päivänä lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1169/2011 (*) 30 artiklan 1 kohdassa. Jos asetuksen (EU) N:o 1169/2011 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ravintoaineesta esitetään ravitsemus- ja/tai terveystietoa, kyseisen ravintoaineen määrä on ilmoitettava mainitun asetuksen 31–34 artiklan mukaisesti.

Jos ravitsemus- tai terveystietoa koskee aine, jota ei ole mainittu ravintoarvomerkinneissä, sen määrä on ilmoitettava samassa nähtävissä olevassa kentässä ravintoarvomerkinneen kanssa asetuksen (EU) N:o 1169/2011 31, 32 ja 33 artiklan mukaisesti. Aineen määrän ilmoittamiseksi käytettävän mittayksikön on oltava kyseisen yksittäisen aineen kannalta tarkoituksenmukainen.

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

(*) EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18”.

50 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1925/2006 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1925/2006 7 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joihin on lisätty vitamiineja ja kivennäisaineita ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Annettavat tiedot ovat ne, joita tarkoitetaan elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25 päivänä lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 (*) 30 artiklan 1 kohdassa sekä elintarvikkeen sisältämien, siihen lisättyjen vitamiinien ja kivennäisaineiden kokonaismäärät.

(*) EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18”.

51 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.

2. Edellä 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 30 artiklan 6 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa, 36 artiklan 4 kohdassa ja 46 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä siirretään komissiolle viideksi vuodeksi 12 päivänä joulukuuta 2011 kuuta. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 30 artiklan 6 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa, 36 artiklan 4 kohdassa ja 46 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 4 kohdan, 18 artiklan 5

kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan, 30 artiklan 6 kohdan, 31 artiklan 2 kohdan, 36 artiklan 4 kohdan ja 46 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

52 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 51 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

53 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetus (EY) N:o 608/2004 13 päivänä joulukuuta 2014 alkaen.

2. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

54 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Ennen 13 päivänä joulukuuta 2014 markkinoille saatettuja tai merkittyjä elintarvikkeita, jotka eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, voidaan pitää kaupan kunnes nämä elintarvikkeet loppuvat varastoista.

Ennen 13 päivänä joulukuuta 2016 markkinoille saatettuja tai merkittyjä elintarvikkeita, jotka eivät ole 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyjen vaatimusten mukaisia, voidaan pitää kaupan kunnes nämä elintarvikkeet loppuvat varastoista.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 markkinoille saatettuja tai merkittyjä elintarvikkeita, jotka eivät ole liitteessä VI olevassa B osassa säädetyjen vaatimusten mukaisia, voidaan pitää kaupan kunnes nämä elintarvikkeet loppuvat varastoista.

2. Ajanjaksolla 13 päivänä joulukuuta 2014 13 päivänä joulukuuta 2016 silloin, kun ravintoarvoilmoitus annetaan vapaaehtoisesti, sen on oltava 30–35 artiklan mukainen.

3. Sen estämättä, mitä direktiivissä 90/496/EY, asetuksen (EY) N:o 1924/2006 7 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1925/2006 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän asetuksen 30–35 artiklan mukaisesti merkittyjä elintarvikkeita voidaan saattaa markkinoille ennen 13 päivänä joulukuuta 2014.

Sen estämättä, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanoa koskevista siirtymätoimenpiteistä 30 päivänä marraskuuta 2009 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1162/2009 ⁽¹⁾ säädetään, tämän asetuksen VI

liitteessä olevan B osan mukaisesti merkityt elintarvikkeet voidaan saattaa markkinoille ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

55 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 13 päivänä joulukuuta 2014, lukuun ottamatta 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaa, jota sovelletaan 13 päivänä joulukuuta 2016, ja liitteessä VI olevaa B osaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä lokakuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ EUVL L 314, 1.12.2009, s. 10.

LIITE I

ERITYISET MÄÄRITELMÄT

2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut

1. 'ravintoarvoilmoituksella' tai 'ravintoarvomerkinnällä' tarkoitetaan tietoa, jossa ilmoitetaan
 - a) energiasisältö; tai
 - b) vain energiasisältö ja yksi tai useampi seuraavista ravintoaineista:
 - rasva (tyydyttyneet rasvat, kertatydyttymättömät rasvat, monitydyttymättömät rasvat),
 - hiilihydraatti (sokerit, polyolit, tärkkelys),
 - suola,
 - ravintokuitu,
 - proteiini,
 - mikä tahansa liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa lueteltu vitamiini tai kivennäisaine, jota esiintyy liitteessä XIII olevan A osan 2 kohdassa määritelty merkitsevä määrä;
2. "rasvalla" lipidejä, myös fosfolipidejä;
3. 'tyydyttyneillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa ei ole kaksoissidoksia;
4. 'transrasvalla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on vähintään yksi konjugoitumaton (vähintään yhden metyleeniryhmän erottama) hiili-hiili-kaksoissidos trans-asemassa;
5. 'kertatydyttymättömillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on yksi cis-kaksoissidos;
6. 'monitydyttymättömillä rasvoilla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on kaksi tai useampia cis, cis-metyleenin erottamia kaksoissidoksia;
7. 'hiilihydraatilla' tarkoitetaan hiilihydraattia, joka metaboloituu ihmisessä, myös polyoleja;
8. 'sokereilla' tarkoitetaan elintarvikkeissa olevia monosakkarideja ja disakkarideja, mutta ei polyoleja;
9. 'polyoleilla' tarkoitetaan alkoholeja, joissa on enemmän kuin kaksi hydroksyyli ryhmää;
10. 'proteiinilla' tarkoitetaan proteiinis sisältöä, joka on laskettu käyttämällä kaavaa: proteiini = Kjeldahl-kokonaistyyppi $\times$ 6,25;
11. 'suolalla' tarkoitetaan suolaekvivalenttipitoisuutta, joka on laskettu käyttämällä kaavaa: suola = natrium $\times$ 2,5;
12. 'ravintokuidulla' tarkoitetaan hiilihydraattipolymeerejä, joissa on vähintään kolme monomeeristä yksikköä ja jotka eivät sula tai imeydy ihmisen ohutsuolessa ja jotka kuuluvat seuraaviin luokkiin:
 - syötävät hiilihydraattipolymeerit, joita esiintyy luonnollisesti nautintavalmiissa elintarvikkeessa,
 - syötävät hiilihydraattipolymeerit, jotka on saatu elintarvikkeen raaka-aineesta fysikaalisella, entsymaattisella tai kemiallisella keinolla ja joilla on yleisesti hyväksytyn tieteellisen näytön osoittamia myönteisiä fysiologisia vaikutuksia,
 - syötävät synteettiset hiilihydraattipolymeerit, joilla on yleisesti hyväksytyn tieteellisen näytön osoittamia myönteisiä fysiologisia vaikutuksia;
13. 'keskiarvolla' tarkoitetaan arvoa, joka parhaiten edustaa sitä ravintoaineen määrää, jonka kyseinen elintarvike sisältää, ja joka kuvaa poikkeamia, jotka johtuvat vuodenaikojen vaihtelusta, kulutusmalleista ja muista tekijöistä, jotka voivat aiheuttaa vaihteluja todellisessa arvossa.

LIITE II

ALLERGIOITA TAI INTOLERANSSEJA AIHEUTTAVAT AINEET JA TUOTTEET

1. Gluteenia sisältävät viljat (eli vehnä, ruis, ohra, kaura, speltti, kamut-vilja tai niiden hybridikannat) ja viljatuotteet, lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vehnäpohjaiset glukoosisiirapit, dekstroosi mukaan lukien ⁽¹⁾;
 - b) vehnäpohjaiset maltodekstriinit ⁽¹⁾;
 - c) ohrapohjaiset glukoosisiirapit;
 - d) viljat, joita käytetään alkoholittaisien valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan lukien.
2. Äyriäiset ja äyriäistuotteet.
3. Munat ja munatuotteet.
4. Kalat ja kalatuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vitamiini- ja karotenoidivalmisteiden kantaja-aineena käytettävä kalaliivate;
 - b) oluen ja viinin valmistuksessa kirkastamiseen käytettävä kalaliivate tai kalaliima.
5. Maapähkinät ja maapähkinätuotteet.
6. Soijapavut ja soijapaputuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) täysin jalostettu soijaöljy ja -rasva ⁽¹⁾;
 - b) soijasta peräisin olevat luonnon tokoferolien sekoitus (E306), luonnon D-alfatokoferoli, luonnon D-alfatokoferoli-asetaatit ja luonnon D-alfatokoferolisukkinaatti;
 - c) soijasta peräisin olevien kasviöljyjen kasvisterolit ja kasvisteroliesterit;
 - d) soijasta peräisin olevista kasvisteroleista valmistetut kasvistanoliesterit.
7. Maito ja maitotuotteet (laktoosi mukaan lukien) lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) hera, jota käytetään alkoholittaisien valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan lukien;
 - b) laktitoli.
8. Pähkinät, eli: mantelit (*Amygdalus communis* L.), hasselpähkinät (*Corylus avellana*), saksanpähkinät (*Juglans regia*), cashewpähkinät (*Anacardium occidentale*), pekaanipähkinät (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), parapähkinät (*Bertholletia excelsa*), pistaasipähkinät (*Pistacia vera*), Macadamia- ja Queensland-pähkinät (*Macadamia ternifolia*), tai pähkinätuotteet lukuun ottamatta pähkinöitä, joita käytetään alkoholittaisien valmistukseen, maatalousperäinen etyylialkoholi mukaan lukien.
9. Selleri ja sellerituotteet.
10. Sinappi ja sinappituotteet.
11. Seesaminsienet ja seesaminsientuotteet.
12. Rikkidioksidi ja sulfiitit, joiden pitoisuudet ovat yli 10 mg/kg tai 10 mg/l kokonaisrikkidioksidina; lasketaan tuotteille, jotka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.
13. Lupiinit ja lupiinituotteet.
14. Nilviäiset ja nilviäistuotteet.

⁽¹⁾ ja niistä saadut tuotteet, mikäli niiden valmistamiseen tarvittava käsittely ei todennäköisesti lisää elintarviketurvallisuusviranomaisen alkuperäiselle tuotteelle arvioimaa allergisoivuutta.

LIITE III

ELINTARVIKKEET, JOIDEN MERKINNÖISSÄ ON OLTAVA YKSI TAI USEAMPI LISÄTIETO

ELINTARVIKKEIDEN TYYPPI TAI RYHMÄ	TIEDOT
1. Tiettyihin kaasuihin pakatut elintarvikkeet	
1.1 Elintarvikkeet, joiden säilyvyyttä on pidennetty asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallitulla pakkauskaasulla.	"pakattu suojakaasuun".
2. Makeutusaineita sisältävät elintarvikkeet	
2.1 Elintarvikkeet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua makeutusainetta.	"sisältää makeutusainetta/-aineita" – elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
2.2 Elintarvikkeet, jotka sisältävät sekä lisättyä sokeria tai lisättyjä sokereita että yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua makeutusainetta.	"sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/ -aineita" – elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
2.3 Elintarvikkeet, jotka sisältävät asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittua aspartaamia/aspartaamiasulfaami-suolaa.	"sisältää aspartaamia (fenyylialaniinin lähde)" – ilmoitetaan merkinnässä, kun aspartaami/aspartaamiasulfaamisuola on ilmoitettu ainesosaluettelossa vain viittauksella E-numeroon. "sisältää fenyylialaniinin lähteen" – ilmoitetaan merkinnässä, kun aspartaami/ aspartaamiasulfaamisuola on ilmoitettu yksilöllisellä nimellä ainesosaluettelossa.
2.4 Elintarvikkeet, joihin on lisätty yli 10 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1333/2008 mukaisesti sallittuja polyoleja.	"liiallisella käytöllä voi olla laksatiivisia vaikutuksia".
3. Glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa sisältävät elintarvikkeet	
3.1 Makeiset tai juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että aineiden pitoisuus on 100 mg/kg tai 10 mg/l tai suurempi.	"sisältää lakritsia" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen, paitsi jos sana "lakritsi" mainitaan jo ainesosaluettelossa tai se sisältyy tuotteen nimeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
3.2 Makeiset, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että aineiden pitoisuus on 4 g/kg tai suurempi.	"sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.
3.3 Juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia <i>Glycyrrhiza glabra</i> siten, että niiden pitoisuus on 50 mg/l tai suurempi, tai 300 mg/l tai suurempi, kun on kyse juomista, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia (!).	"sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista" on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen yhteydessä on oltava tämä maininta.

ELINTARVIKKEIDEN TYYPPI TAI RYHMÄ	TIEDOT
4. Juomat, joiden kofeiinipitoisuus on korkea, tai elintarvikkeet, joihin on lisätty kofeiinia	
4.1 Juomat lukuun ottamatta kahvi- tai teepohjaisia tai kahvi- tai teeuutteesta valmistettuja juomia, joiden elintarvikenimeen sisältyy sana "kahvi" tai "tee" ja jotka — on tarkoitettu nautittavaksi sellaisenaan ja jotka sisältävät mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l, tai — ovat tiivistettyjä tai kuivattuja ja sisältävät ennalleen palautettuina mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l.	"Korkea kofeiinipitoisuus". "Ei suositella lapsille eikä raskaana oleville tai imettävälle" samaan nähtävissä olevaan kenttään kuin juoman nimi, ja tämän maininnan jälkeen on merkittävä sulkeisiin ja tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädettyin ehdoin juoman kofeiinipitoisuus milligrammoina 100:aa millilitraa kohti.
4.2 Muut kuin juomat, joihin kofeiinia on lisätty fysiologisessa tarkoituksessa.	"Sisältää kofeiinia. Ei suositella lapsille eikä raskaana oleville" samaan nähtävissä olevaan kenttään kuin elintarvikkeen nimi, ja tämän maininnan jälkeen on merkittävä sulkeisiin ja tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla kofeiinipitoisuus milligrammoina 100:aa millilitraa kohti. Ravintolisissä kofeiinipitoisuus on ilmaistava pakkausmerkinnässä suositeltavaa päivittäisannosta kohden.
5. Elintarvikkeet, joihin on lisätty kasvisteroleita, kasvisteroliestereitä, kasvistanoleita tai kasvistanoliestereitä	
5.1 Elintarvikkeet tai elintarvikkeiden ainesosat, joihin on lisätty kasvisteroleita, kasvisteroliestereitä, kasvistanoleita tai kasvistanoliestereitä.	1) "lisätty kasvisteroleita" tai "lisätty kasvistanoleita" samassa nähtävissä olevassa kentässä elintarvikkeen nimen kanssa; 2) lisättyjen kasvisterolien, kasvisteroliesterien, kasvistanolien tai kasvistanoliesterien määrä (vapaiden kasvisterolien/kasvistanolien määrä prosentteina tai grammoina 100 grammassa tai 100 millilitrassa elintarviketta) on ilmoitettava ainesosaluettelossa; 3) maininta, jonka mukaan elintarvike on tarkoitettu yksinomaan ihmisille, jotka haluavat alentaa verensä kolesterolitasoa; 4) maininta, jonka mukaan kolesterolitasoa alentavaa lääkitystä käyttävien potilaiden olisi käytettävä tuotetta vain lääkärin valvonnassa; 5) näkyvä maininta siitä, ettei elintarvike välttämättä ravitsemuksellisesti sovellu raskaana oleville ja imettävälle naisille tai alle viisivuotiaille lapsille; 6) suositus elintarvikkeen käyttämiseksi osana tasapainoista ja monipuolista ruokavaliota, jonka yhteydessä nautitaan säännöllisesti hedelmiä ja vihanneksia karotenoiditason ylläpitämiseksi; 7) samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin 3 kohdan mukainen maininta on ilmoitettava, ettei lisättyjä kasvisteroleita tai kasvistanoleita pitäisi nauttia enemmän kuin 3 grammaa päivässä; 8) kyseisen elintarvikkeen tai elintarvikeaineksen annoksen määritelmä (mieluiten grammoina tai millilitroina) sekä kunkin annoksen sisältämä kasvisteroli- tai kasvistanolimäärä.
6. Pakastettu liha, pakastetut raakalihavalmisteet ja pakastetut jalostamattomat kalastustuotteet	
6.1 Pakastettu liha, pakastetut raakalihavalmisteet ja pakastetut jalostamattomat kalastustuotteet.	pakastamispäivämäärä tai ensimmäisen pakastamisen päivämäärä, jos tuote on pakastettu useammin kuin kerran liitteessä X olevan 3 kohdan mukaisesti.

(¹) Määrä koskee tuotteita, jotka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.

LIITE IV

x-KORKEUDEN MÄÄRITELMÄ

x-KORKEUS

Selitykset

1	Yläpidennyksen linja
2	Versaalilinja
3	Genemalinja
4	Peruslinja
5	Alapidennyksen linja
6	x-korkeus
7	Kirjasinkoko

LIITE V

ELINTARVIKKEET, JOTKA ON VAPAUTETTU PAKOLLISTA RAVINTOARVOILMOITUSTA KOSKEVASTA VAATIMUKSESTA

1. Jalostamattomat tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä;
2. Jalostetut tuotteet, jotka on jalostettu ainoastaan kypsytämällä ja jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä;
3. Juomavedet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin hiilidioksidia ja/tai aromeja;
4. Yrtti, mauste tai niiden sekoitukset;
5. Suola ja ruokasuolavalmisteet;
6. Pöytämakeuttajat;
7. Kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/4/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat tuotteet, kokonaiset tai jauhetut kahvipavut sekä kokonaiset tai jauhetut kofeiinittomat kahvipavut;
8. Yrtti- ja hedelmäutejuomat, tee, kofeiiniton tee, pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, kofeiiniton pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, jotka eivät sisällä muita lisätyjä ainesosia kuin aromeja, jotka eivät muuta teen ravintoarvoa;
9. Käymisen avulla valmistetut etikät ja etikankorvikkeet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin aromeja;
10. Aromit;
11. Elintarvikelisiäaineet;
12. Valmistuksen apuaineet;
13. Elintarvike-entsyymit;
14. Liivate;
15. Hillon hyytelöimiseen käytettävät aineet (muut kuin lisäaineet);
16. Hiiva;
17. Purukumit;
18. Sellaisiin pakkauksiin tai astioihin pakatut elintarvikkeet, joissa suurimman pinnan pinta-ala on pienempi kuin 25 cm²;
19. Elintarvikkeet, käsityönä valmistetut elintarvikkeet mukaan lukien, joita pieniä tuotemääriä tuottava valmistaja toimittaa suoraan loppukuluttajalle tai paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat tuotteet suoraan loppukuluttajalle.

⁽¹⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 26.

LIITE VI

ELINTARVIKKEEN NIMI JA SITÄ TÄYDENTÄVÄT ERITYISET TIEDOT

A OSA — ELINTARVIKKEEN NIMEÄ TÄYDENTÄVÄT PAKOLLISET TIEDOT

1. Elintarvikkeen nimen on sisällettävä tai siihen on oltava liitettyinä tarkat tiedot elintarvikkeen ominaisuuksista, kuten fysikaalisesta olomuodosta tai suoritetuista erityiskäsittelyistä (esimerkiksi jauhettu, uudelleen pakastettu, kylmäkuivattu, pakastettu, säilötty, savustettu), jos tällaisen tiedon poisjättäminen saattaisi johtaa ostajaa harhaan.
2. Elintarvikkeissa, jotka on pakastettu ennen myyntiä ja jotka myydään sulatettuina, elintarvikkeen nimeen on liitettävä maininta "sulatettu".

Tätä vaatimusta ei sovelleta seuraaviin:

- a) lopullisessa tuotteessa olevat ainesosat;
- b) elintarvikkeet, joiden pakastaminen on teknisesti välttämätön tuotantoprosessin vaihe;
- c) elintarvikkeet, joiden sulattamisella ei ole kielteistä vaikutusta elintarvikkeen turvallisuuteen tai laatuun.

Tämä alakohta ei rajoita 1 kohdan soveltamista.

3. Ionisoivalla säteilyllä käsiteltyihin elintarvikkeisiin on liitettävä toinen seuraavista merkinnöistä:

"säteilytetty" tai "käsitelty ionisoivalla säteilyllä" sekä muut ionisoivalla säteilyllä käsitellyt elintarvikkeita ja elintarvikkeiden ainesosia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä helmikuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/2/EY ⁽¹⁾ mainitut merkinnät.

4. Elintarvikkeissa, joissa kuluttajien odottama normaalisti käytetty tai luonnostaan oleva ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla, merkinnässä on oltava (ainesosaluettelon lisäksi) selkeä maininta ainesosasta, jota korvaamiseen on käytetty osittain tai kokonaan:

- a) lähellä tuotteen nimeä; ja
- b) sellaisella kirjaskuolla, jonka x-korkeus on vähintään 75 prosenttia tuotteen nimen x-korkeudesta ja joka ei ole pienempi kuin tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vaadittu vähimmäiskirjaskoko.

5. Jos lihavalmisteen, raakalihavalmisteen ja kalastustuotteen sisältävät lisätyt proteiineja sellaisenaan, mukaan lukien hydroloidut proteiinit, jotka ovat peräisin eri eläinlajeista, elintarvikkeen nimessä on ilmoitettava näiden proteiinien esiintyminen ja niiden alkuperä.

6. Kun on kyse leikkeen, paistin, viipaleen, annoksen tai ruhon muodossa olevasta lihavalmisteen ja raakalihavalmisteesta, elintarvikkeen nimessä on ilmoitettava lisätty vesi, jos lisätyn veden määrä valmiissa tuotteessa ylittää 5 painoprosenttia. Samoja sääntöjä sovelletaan palan, viipaleen, annoksen tai fileen muodossa oleviin kalastustuotteisiin ja kalastustuotteista saatuihin raakavalmisteisiin tai kokonaisiin kalastustuotteisiin.

7. Lihavalmisteisiin, raakalihavalmisteisiin ja kalastustuotteisiin, joista saattaa saada käsityksen, että ne on valmistettu kokonaisesta lihan- tai kalanpalasta, mutta jotka tosiasiaa koostuvat muilla ainesosilla, kuten elintarvikelisiäaineilla ja elintarvike-entsyymeillä tai muilla keinoin toisiinsa yhdistetyistä erilaisista paloista, on liitettävä seuraava merkintä:

bulgariaksi: "формовано месо ja формована риба";

espanjaksi: "combinado de piezas de carne" ja "combinado de piezas de pescado";

tšekiksi: "zformované maso" ja "zformované rybí maso";

tanskaksi: "Sammensat af stykker af kød" ja "Sammensat af stykker af fisk";

saksaksi: "aus Fleischstücken zusammengefügt" ja "aus Fischstücken zusammengefügt";

⁽¹⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 16.

viroksi:	"liidetud liha" ja "liidetud kala";
kreikaksi:	"μορφοποιημένο κρέας" ja "μορφοποιημένο ψάρι";
englanniksi:	"formed meat" ja "formed fish";
ranskaksi:	"viande reconstituée" ja "poisson reconstitué";
iiiriksi:	"píosai feola ceangailte" ja "píosai éisc ceangailte";
italiaksi:	"carne ricomposta" ja "pesce ricomposto";
latviaksi:	"formēta gaļa" ja "formēta zivs";
liettuaksi:	"sudarytas (-a) iš mėsos gabalų" ja "sudarytas (-a) iš žuvies gabalų";
unkariksi:	"darabokból újraformázott hús" ja "darabokból újraformázott hal";
maltaksi:	"laħam rikostitwit" ja "ħut rikostitwit";
hollanniksi:	"samengesteld uit stukjes vlees" ja "samengesteld uit stukjes vis";
puolaksi:	"z połączonych kawałków mięsa" ja "z połączonych kawałków ryby";
portugaliksi:	"carne reconstituída" ja "peixe reconstituído";
romaniaksi:	"carne formată" ja "carne de pește formată";
slovakiksi:	"spájané alebo formované mäso" ja "spájané alebo formované ryby";
sloveeniksi:	"sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso" ja "sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe";
suomeksi:	"paloista yhdistetty liha" ja "paloista yhdistetty kala";
ruotsiksi:	"sammanfogade bitar av kött" ja "sammanfogade bitar av fisk".

B OSA — "JAUHELIHA"-NIMITYSTÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

1. Päivittäisen keskiarvon perusteella valvottavat koostumusvaatimukset:

	Rasva-pitoisuus	Kollageeni/liha-proteiinisuhde ⁽¹⁾
— vähärasvainen jauheliha	≤ 7 %	≤ 12 %
— naudan jauheliha	≤ 20 %	≤ 15 %
— sianlihaa sisältävä jauheliha	≤ 30 %	≤ 18 %
— muiden eläinlajien jauheliha	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Kollageeni/liha-proteiinisuhde ilmaistaan sidekudoksen prosentiosuutena lihaproteiinista. Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksiproliniinipitoisuutta kerrottuna kahdeksalla.

2. Asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan V jakson IV luvussa säädettyjen vaatimusten lisäksi, pakkausmerkinnässä on lisäksi oltava seuraavat maininnat:

- "rasvapitoisuus alle ...",
- "Kollageeni/liha-proteiinisuhde alle ...".

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen jauhelihan, joka ei täytä tässä osassa olevan 1 kohdan mukaisia koostumusvaatimuksia, saattamisen kansallisille markkinoilleen, jos jauheliha varustetaan kansallisella merkinnällä, joka ei ole sekoitettavissa asetuksen (EY) N:o 853/2004 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin merkintöihin.

C OSA — MAKKAROIHIN KÄYTETTÄVÄT SUOLET -NIMITYSTÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

Jos makkarankuori ei ole syötävä, siitä on ilmoitettava.

LIITE VII

AINESOSIEN ILMOITTAMINEN JA MERKITSEMINEN

A OSA — ERITYISET SÄÄNNÖKSET AINESOSIEN ILMOITTAMISESTA PAINON MUKAAN ALENEVASSA JÄRJESTYKSESSÄ

Ainesosien ryhmä	Painon mukaista ilmoittamista koskevat säännökset
1. Lisätty vesi ja haihtuvat ainesosat	Ilmoitetaan niiden valmiissa tuotteessa olevien paino-osuuksien mukaisessa järjestyksessä. Elintarvikkeeseen ainesosana lisätyn veden määrä määritetään vähentämällä valmiin tuotteen kokonaismäärästä muiden käytettyjen ainesosien kokonaismäärä. Veden määrää ei tarvitse ilmoittaa, jos se ei valmiissa tuotteessa ylitä 5:tä painoprosenttia. Tätä poikkeusta ei sovelleta lihaan, raakalihavalmisteisiin, jalostamattomiin kalastustuotteisiin ja jalostamattomiin simpukoihin.
2. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka ennastetaan valmistuksen yhteydessä	Voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen painon mukaisessa järjestyksessä.
3. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka on tarkoitus ennastaa vettä lisäämällä	Voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien osuuksien mukaisessa järjestyksessä, jos ainesosaluetteloon liitetään jokin asiaankuuluva ilmaisu, kuten "ennastetun tuotteen ainesosat" tai "käytövalmiin tuotteen ainesosat".
4. Sekoituksena elintarvikkeen ainesosana käytetyt hedelmät, vihannekset tai sienet, joista minkään osuus ei ole painona laskettuna muita merkittävämpi ja joita voidaan sekoittaa vaihtelevassa määrin	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon yhteisnimekkeellä "hedelmiä", "vihanneksia" tai "sieniä", jota seuraa ilmaus "vaihtelevina osuuksina", joita välittömästi seuraa käytettyjen hedelmä-, vihannes- tai sienilajien luettelo. Tässä tapauksessa sekoitus on mainittava ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti elintarvikkeessa olevien hedelmä-, vihannes- tai sienilajien kokonaispainon perusteella.
5. Mauste- ja yrttisekoitukset, joissa minkään mausteen tai yrtin paino-osuus ei ole selvästi hallitseva	Voidaan ilmoittaa eri järjestyksessä, jos ainesosaluetteloon liitetään jokin asiaankuuluva ilmaisu kuten "vaihtelevassa suhteessa".
6. Ainesosat, joiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan luetella eri järjestyksessä muiden ainesosien jälkeen.
7. Ainesosat, jotka ovat samankaltaisia tai keskenään vaihtoehtoisia ja joita voidaan todennäköisesti käyttää elintarvikkeen valmistuksessa muuttamatta elintarvikkeen koostumusta, luonnetta tai oletettua arvoa ja jos niiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon käyttämällä ilmaisua "sisältää ... ja/tai ...", jos lopullinen tuote sisältää ainakin yhtä enintään kahdesta ainesosasta. Tätä määräystä ei sovelleta elintarvikelisiä aineisiin eikä tässä liitteessä olevassa C osassa luetteluihin ainesosiin eikä liitteessä II luetteluihin allergioita tai intoleransseja aiheuttaviin aineisiin tai tuotteisiin.
8. Kasvialkuperää olevat puhdistetut öljyt	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon yhteisnimekkeellä "kasviöljyt", jota välittömästi seuraa erityistä kasvialkuperää koskeva luettelo, jota voi seurata ilmaisu "vaihtelevina osuuksina". Jos käytetään yhteisnimekettä, kasviöljyt on mainittava ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti elintarvikkeessa olevan kasviöljyn kokonaispainon perusteella. Jos öljy on kovetettu, öljyn nimeen on liitettävä tapauksen mukaan ilmaisu "kokonaan kovetettu" tai "osittain kovetettu".

Ainesosien ryhmä	Painon mukaista ilmoittamista koskevat säännökset
9. Kasvialkuperää olevat puhdistetut rasvat	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon yhteisnimikkeellä "kasvirasvat", jota välittömästi seuraa erityistä kasvialkuperää koskeva luettelo, jota voi seurata ilmaisu "vaihtelevina osuuksina". Jos käytetään yhteisnimikettä, kasvirasvat on mainittava ainesosaluettelossa 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti elintarvikkeessa olevan kasvirasvan kokonaispainon perusteella. Jos rasva on kovetettu, rasvan nimeen on liitettävä tapauksen mukaan ilmaisu "kokonaan kovetettu" tai "osittain kovetettu".

B OSA — TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ YKSILÖLLISEN NIMEN ASEMESTA

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista ainesosat, jotka kuuluvat johonkin jäljempänä mainittuun elintarvikkeiden ryhmään ja jotka ovat jonkin toisen elintarvikkeen osa, saadaan ilmoittaa käyttäen kyseistä ryhmänimeä yksilöllisen nimen asemesta.

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
1. Eläinalkuperää olevat puhdistetut öljyt	"Öljy", täydennettynä joko etuliitteellä "eläin-" taikka viittauksella öljyn erityiseen eläinalkuperään. Jos öljy on kovetettu, öljyn nimeen on liitettävä tapauksen mukaan ilmaisu "kokonaan kovetettu" tai "osittain kovetettu".
2. Eläinalkuperää olevat puhdistetut rasvat	"Rasva", täydennettynä joko etuliitteellä "eläin-" taikka viittauksella rasvan erityiseen eläinalkuperään. Jos rasva on kovetettu, rasvan nimeen on liitettävä tapauksen mukaan ilmaisu "kokonaan kovetettu" tai "osittain kovetettu".
3. Jauhoseokset, kahdesta tai useammasta viljalajista saadut	"Jauho", täydennettynä luettelolla seokseen käytetyistä viljoista painon mukaan alenevassa järjestyksessä.
4. Tärkkelykset ja fysikaalisesti tai entsymaattisesti muunnetut tärkkelykset	"Tärkkelys"
5. Kaikki kalalajit toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn kalalajiin	"Kala"
6. Kaikki juustolaadut tai niiden seokset toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn juustolaatuun	"Juusto"
7. Kaikki mausteet, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	"Mauste(et)" tai "mausteseos"
8. Kaikki yrtit ja yrttien osat, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	"Yrtti (yrtit)" tai "yrttiseos"
9. Kaikki purukumin perusmassan valmistuksessa käytetyt "kumi" -valmisteet	"Perusmassa"
10. Kaikki hienonnetut paistetut viljavalmisteet	"Korppujauho"

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus												
11. Kaikki sakkaroosiryhmät	"Sokeri"												
12. Vedetön dekstroosi ja dekstroosimonohydraatti	"Dekstroosi"												
13. Glukoosisiirappi ja kuivattu glukoosisiirappi	"Glukoosisiirappi"												
14. Kaikki maitoproteiinit (kaseiinit, kaseinaatit ja heraproteiinit) ja niiden sekoitukset	"Maitoproteiinit"												
15. Puristettu, erotettu tai puhdistettu kaakaovoi	"Kaakaovoi"												
16. Kaikki viinityypit, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ liitteen XI b soveltamisalaan	"Viini"												
17. Nisäkä- ja lintulajien luustolihakset ⁽²⁾ , jotka on tunnistettu ihmisravinnoksi soveltuviksi, sekä niihin luonnostaan sisältyvät tai liittyvät kudokset, joissa rasvan ja sidekudosten kokonaispitoisuudet eivät saa ylittää jäljempänä esitettyjä arvoja silloin kun liha on jonkin toisen elintarvikkeen ainesosa. Rasvan ja sidekudosten enimmäismäärät ainesosille, joista käytetään nimitystä "... liha"	... "... liha" sekä eläinlaji (eläinlajit) ⁽³⁾ , josta (joista) liha on peräisin.												
<table><tr><th>Laji</th><th>Rasvapitoisuus</th><th>Kollageeni/lihaproteiinisuhde ⁽¹⁾</th></tr><tr><td>— Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Siat</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Linnut ja kaniinit</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr></table> ⁽¹⁾ Kollageeni/lihaproteiini-suhde ilmaistaan sidekudoksen prosenttiosuutena lihaproteiinista. Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksiproliinipitoisuutta kerrottuna kahdeksalla. Kun nämä enimmäismäärät ylittyvät ja kun kaikki muut "lihan" määritelmän edellytykset täyttyvät, lihapitoisuutta on tarkistettava vastaavasti alaspäin ja ainesosaluettelossa on nimityksen "... liha" lisäksi mainittava rasvan ja/tai sidekudosten esiintyminen. Tämän määritelmän ulkopuolelle jäävät ne tuotteet, jotka kuuluvat "mekaanisesti erotetulle lihalle" vahvistetun määritelmän piiriin.	Laji	Rasvapitoisuus	Kollageeni/lihaproteiinisuhde ⁽¹⁾	— Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva	25 %	25 %	— Siat	30 %	25 %	— Linnut ja kaniinit	15 %	10 %	
Laji	Rasvapitoisuus	Kollageeni/lihaproteiinisuhde ⁽¹⁾											
— Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva	25 %	25 %											
— Siat	30 %	25 %											
— Linnut ja kaniinit	15 %	10 %											
18. Kaikki tuotteet, jotka kuuluvat "mekaanisesti erotetulle lihalle" vahvistetun määritelmän piiriin.	"mekaanisesti erotettu liha" sekä eläinlaji (eläinlajit) ⁽³⁾ , josta (joista) liha on peräisin.												

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Pallea ja puremalihakset kuuluvat luustolihaksiin, kun taas sydän, kieli, pään lihakset (muut kuin puremalihakset), etupolven, kinner-nivelen ja hännän lihakset eivät sisälly niihin.

⁽³⁾ Englanninkielisissä merkinnöissä tämä nimitys voidaan korvata kyseisestä eläinlajista käytetyllä ainesosan yleisnimityksellä.

C OSA — TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ JA SIIHEN LIITETYLLE YKSILÖLLISELLÄ NIMELLÄ TAI E-NUMEROLLA

Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista muut kuin 20 artiklan b alakohdassa eritelty elintarvikelisiä aineita ja -entsyymejä, jotka kuuluvat johonkin tässä osassa mainittuun ryhmään, on ilmoitettava kyseisellä ryhmänimellä ja siihen liitettyä yksilöllisellä nimellä tai tarvittaessa E-numerolla. Jos ainesosa kuuluu useampaan ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa ainesosan ensisijaista tehtävää kyseisen elintarvikkeen osalta.

Happo	Vaahdotusaine
Happamuudensäätöaine	Hyytelöimisaine
Paakkuuntumisenestoaine	Pintakäsittelyaine
Vaahdonestoaine	Kosteudensäilyttäjä
Hapettumisenestoaine	Muunnettu tärkkelys ⁽²⁾
Täyteaine	Säilöntäaine
Väri	Ponneaine
Emulgointiaine	Nostatusaine
Sulatusuola ⁽¹⁾	Kompleksinmuodostaja
Kiinteyttämisaine	Stabilointiaine
Arominvahvenne	Makeutusaine
Jauhonparanne	Sakeuttamisaine

⁽¹⁾ Vain sulatejuustoihin ja niihin perustuviin valmisteisiin.

⁽²⁾ Yksilöllisen nimen tai E-numeron ilmoittaminen ei ole pakollista.

D OSA — AROMIEN MERKITSEMINEN AINESOSALUETTELOON

1. Aromit on merkittävä joko termillä

- "aromi(t)" tai aromin tarkemmalla nimellä tai sen kuvauksella, jos aromiaine sisältää asetuksen (EY) N:o 1334/2008 3 artiklan 2 kohdan b, c, d, e, f, g ja h alakohdassa määriteltyjä aromeja,
- "savuaromi(t)" tai "elintarvikkeesta (elintarvikkeista) tai elintarvikeryhmästä tai raaka-aineesta (raaka-aineista)" valmistettu (valmistetut) "savuaromi(t)" (esimerkiksi pyökistä valmistettu savuaromi), jos aromiaine sisältää asetuksen (EY) N:o 1334/2008 3 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyjä aromeja ja luovuttaa elintarvikkeeseen savun maun.

2. Asetuksen (EY) N:o 1334/2008 14 artiklan säännöksiä on noudatettava käytettäessä termiä "luontainen" aromien kuvauksessa.

3. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa aromina käytetty kiniini ja/tai kofeiini on merkittävä ainesosaluetteloon omalla nimellään välittömästi sanan "aromi(t)" jälkeen.

E OSA — KOOSTETTUIJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN

1. Koostettu ainesosa voidaan ilmoittaa lakisäätöisellä tai käyttöön vakiintuneella nimityksellään kokonaispainon edellyttämällä paikalla ainesosaluettelossa siten, että ainesosaa välittömästi seuraa luettelo sen ainesosista.

2. Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista, koostettujen ainesosien ainesosaluettelo ei ole pakollinen:

- a) jos koostetun ainesosan koostumus on määritelty voimassa olevissa unionin säännöksissä ja jos koostetun ainesosan osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta; tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta elintarvikelisiä aineisiin, jollei 20 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu;
- b) koostettujen ainesosien osalta, jotka koostuvat mauste- ja/tai yrttisekoituksista, jos osuus on pienempi kuin 2 prosenttia lopullisesta tuotteesta, lukuun ottamatta elintarvikelisiä aineita, jollei 20 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu; tai
- c) jos koostettu ainesosa on elintarvike, jonka osalta ei unionin säännöksissä vaadita ainesosaluettelo.

LIITE VIII

AINESOSIEN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Määrän ilmoittaminen ei ole pakollista,
 - a) jos kyseessä on ainesosa tai ainesosien ryhmä,
 - i) jonka valutettu nettopaino ilmoitetaan liitteessä IX olevan 5 kohdan mukaisesti;
 - ii) jonka määrän ilmoittaminen merkinnöissä on jo pakollista unionin säännösten mukaisesti;
 - iii) jota käytetään pieninä määrinä aromina; tai
 - iv) joka on elintarvikkeen nimessä mutta joka ei vaikuta kuluttajan valintaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, koska sen määrän vaihtelu ei ole olennainen elintarvikkeen määrittelemiseksi tai sen erottamiseksi samanlaisista elintarvikkeista;
 - b) jos erityisissä unionin säännöksissä määritellään tarkasti ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä ilman, että siitä on ilmoitettava merkinnöissä; tai
 - c) jos on kyse liitteessä VII olevan A osan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tapauksista.
2. Edellä olevan 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta
 - a) sellaisiin ainesosiin tai ainesosien ryhmiin, joita koskee maininta "sisältää makeutusainetta/-aineita" tai maininta "sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/ -aineita", jos kyseinen maininta ilmoitetaan elintarvikkeen nimen yhteydessä liitteen III mukaisesti; tai
 - b) lisättyihin vitamiineihin ja kivennäisaineisiin, jos kyseinen aine ilmoitetaan ravintoarvoilmoituksessa.
3. Ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä
 - a) on ilmoitettava prosentteina, ja ilmoitetun määrän on vastattava ainesosan tai ainesosien määrää sen/niiden käytön hetkellä; ja
 - b) on oltava nähtävissä joko elintarvikkeen nimessä tai sen välittömässä läheisyydessä taikka ainesosaluettelossa sen ainesosan tai ainesosien ryhmän yhteydessä, johon kyseinen merkintä liittyy.
4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen
 - a) jos elintarvikkeista on poistettu vettä lämpö- tai muulla käsittelyllä, määrä on ilmoitettava prosentteina ja sen on vastattava käytetyn ainesosan tai käytettyjen ainesosien määrää valmiissa tuotteessa, paitsi jos kyseinen määrä tai merkinnöissä ilmoitettu kaikkien ainesosien kokonaismäärä ylittää 100 prosenttia, jolloin prosenttimäärän sijasta ilmoitetaan se ainesosan tai ainesosien painomäärä, joka on käytetty 100 grammaan valmista tuotetta;
 - b) haihtuvien ainesosien määrä on ilmoitettava niiden valmiissa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella;
 - c) tiivisteinä tai kuivattuina lisättyjen, valmistuksen yhteydessä ennastettujen ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen paino-osuuden perusteella;
 - d) jos tiivistetty tai kuivattu elintarvike on tarkoitus ennastaa vettä lisäämällä, ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella.

LIITE IX

SISÄLLÖN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Sisällön määrän ilmoittaminen ei ole pakollista sellaisten elintarvikkeiden osalta,
 - a) joiden tilavuus tai paino pienenee olennaisesti ja jotka myydään kappaleittain tai punnitaan ostajan läsnä ollessa;
 - b) joiden sisällön määrä on vähemmän kuin 5 g tai 5 ml; tämä säännös ei kuitenkaan koske mausteita eikä yrttejä; tai
 - c) jotka tavanomaisesti myydään kappaleittain, jos tuotteiden lukumäärä voidaan pakkausta avaamatta selvästi nähdä ja helposti laskea, tai jos näin ei ole, lukumäärä on merkitty etikettiin.
2. Jos unionin säännökset tai, jos niitä ei ole, kansalliset säännökset edellyttävät tietynlaista sisällön määrää ilmoitettavaksi (esimerkiksi sisällön ohjeellinen määrä, sisällön vähimmäismäärä, sisällön määrä keskimäärin), tarkoitetaan tällä määrällä tässä asetuksessa sisällön määrää.
3. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useamman saman määrän samaa tuotetta sisältävää yksikköpakkausta, sisällön määrä on merkittävä ilmoittamalla yksikköpakkauksen sisällön määrä sekä yksikköpakkausten lukumäärä. Kyseisten tietojen ilmoittaminen ei ole kuitenkaan pakollista, jos yksikköpakkausten lukumäärä voidaan ryhmäpakkausta avaamatta selvästi nähdä ja helposti laskea ja jos samalla vähintään yksi merkintä yksikköpakkauksen sisällön määrästä on selvästi näkyvissä.
4. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useampia yksikköpakkauksia, joita ei katsota myyntiyksiköiksi, on sisällön määrä ilmoitettava merkitsemällä sisällön kokonaismäärä sekä yksikköpakkausten lukumäärä.
5. Jos kiinteää elintarviketta pidetään kaupan astiassa olevassa liemessä, on ilmoitettava myös elintarvikkeen valutettu nettopaino. Jos elintarvike on glaseerattu, ilmoitetaan nettopaino ilman glaseerausta.

Tässä kohdassa 'liemellä' tarkoitetaan jäljempänä mainittuja tuotteita sellaisenaan, mahdollisesti seoksina sekä myös jäädytettynä tai pakastettuina, jos liuos on valmisteessa pelkästään välttämättömien perusainesten apuaineena, jolla ei ole ratkaisevaa merkitystä kuluttajan valinnan kannalta: vesi, suolojen vesiliuokset, suolavesi, elintarvikehappojen vesiliuokset, etikka, sokereiden vesiliuokset, muiden makeutusaineiden vesiliuokset, hedelmä- ja vihannesmehut, kun kyse on hedelmistä ja vihanneksista.

LIITE X

VÄHIMMÄISSÄILYVYSAIKA, VIIMEINEN KÄYTTÖAJANKOHTA JA PAKASTUSPÄIVÄ

1. Vähimmäissäilyvyysaika on ilmoitettava seuraavasti:

a) Ajankohtaa ennen on oltava joko ilmaisu

- ”parasta ennen ...”, kun ajankohta ilmoitetaan päivän tarkkuudella; tai ilmaisu
- ”parasta ennen ... loppua”, kun ajankohta ilmoitetaan jollakin muulla tavalla.

b) Edellä a alakohdassa tarkoitettuihin ilmaisiin on liitettävä

- joko ajankohta sellaisenaan, tai
- viittaus siihen, mihin ajankohta on merkitty.

Edellä tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa liitettävä säilytysohje, jota noudattamalla tuote säilyy ilmoitetun ajan.

c) Ajankohdassa on ilmoitettava selväkielisesti päivä, kuukausi ja mahdollisesti vuosi tässä järjestyksessä.

Kuitenkin, jos elintarvikkeen

- säilyvyysaika on enintään kolme kuukautta, on päivän ja kuukauden ilmoittaminen riittävä,
- säilyvyysaika on pidempi kuin kolme kuukautta mutta enintään 18 kuukautta, on kuukauden ja vuoden ilmoittaminen riittävä,
- säilyvyysaika on pidempi kuin 18 kuukautta, on vuoden ilmoittaminen riittävä.

d) Jollei muunlaiseen päivämäärän merkitsemiseen velvoittavista unionin säännöksistä muuta johdu, seuraavien elintarvikkeiden osalta vähimmäissäilyvyysajan ilmoittaminen ei ole pakollista:

- tuoreet hedelmät ja vihannekset, joita ei ole kuorittu, paloitetu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty, mukaan lukien peruna; tätä poikkeusta ei sovelleta itäviin siemeniin eikä vastaaviin tuotteisiin kuten palkokasvien ituihin,
- viinit, liköörit, kuohuviinit, maustetut viinit ja vastaavat tuotteet, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin viinirypäleistä, sekä CN-koodiin 2206 00 kuuluvat viinirypäleistä tai käymättömästä rypälemehusta valmistetut juomat,
- juomat, jotka sisältävät alkoholia vähintään 10 tilavuusprosenttia;
- leipomo- ja konditoriatuotteet, jotka tavanomaisesti nautitaan 24 tunnin kuluessa valmistuksesta,
- etikka,
- keittosuola,
- kiinteä sokeri,
- makeiset, jotka sisältävät lähes yksinomaan maustettuja ja/tai värjättyjä sokereita,
- purukumit ja vastaavat puruvalmisteet.

2. Viimeinen käyttöajankohta on ilmoitettava seuraavasti:

a) Sen edessä on oltava sanat "viimeinen käyttöajankohta ...".

b) Edellä a alakohdassa olevien sanojen jälkeen on esitettävä:

— joko ajankohta sellaisenaan, tai

— viittaus siihen, mihin ajankohta on merkitty.

Kyseisten tietojen yhteydessä on esitettävä noudatettavat säilytysohjeet.

c) Ajankohdassa on ilmoitettava selväkielisesti päivä, kuukausi ja mahdollisesti vuosi tässä järjestyksessä.

d) Viimeinen käyttöajankohta on ilmoitettava jokaisessa valmiiksi pakatussa annoksessa.

3. Liitteessä III olevassa 6 kohdassa tarkoitettu pakastuspäivä tai ensimmäisen pakastuksen päivämäärä on ilmoitettava seuraavasti:

a) Sen edessä on oltava sanat "Pakastettu ...".

b) Edellä a alakohdassa tarkoitettuihin ilmaisiin on liitettävä

— kyseinen päivämäärä, tai

— viittaus siihen, mihin ajankohta on merkitty.

c) Ajankohdassa on ilmoitettava selväkielisesti päivä, kuukausi ja vuosi tässä järjestyksessä.

LIITE XI

LIHA, JONKA ALKUPERÄMAAN TAI LÄHTÖPAIKAN MERKINTÄ ON PAKOLLINEN

CN-koodit (yhdistetty nimikkeistö 2010)	Kuvaus
0203	Sianliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
Ex 0207	Nimikkeen 0105 siipikarjan liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty

LIITE XII

ALKOHOLIPITOISUUS

Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien todellinen alkoholipitoisuus on ilmoitettava enintään yhden desimaalin tarkkuudella. Luvun jälkeen on oltava ilmaisu "til-%" ja sen edellä voi olla sana "alkoholi" tai lyhennys "alk."

Alkoholipitoisuus on määritettävä 20 °C:ssa.

Alkoholipitoisuuden ilmoittamisessa tilavuusprosentteina sallitaan jäljempänä olevassa taulukossa luetellut positiiviset ja negatiiviset poikkeamat, jotka on ilmaistava absoluuttiarvoina. Poikkeamia sovelletaan rajoittamatta niiden sallittujen poikkeamien soveltamista, jotka johtuvat alkoholipitoisuuden määrittämisessä käytetystä analyysimenetelmästä.

Juoman kuvaus	Positiivinen tai negatiivinen poikkeama
1. CN-koodiin 2203 00 kuuluvat oluet, joiden alkoholipitoisuus on enintään 5,5 til-%; CN-koodiin 2206 00 kuuluvat rypäleistä valmistetut hiilihapottomat juomat.	0,5 til-%
2. Oluet, joiden alkoholipitoisuus on enemmän kuin 5,5 til-%; CN-koodiin 2206 00 kuuluvat rypäleistä valmistetut helmeilevät juomat; siiderit, päärynästä valmistetut alkoholijuomat, hedelmäviinit ja muut vastaavanlaiset alkoholijuomat, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin rypäleistä ja jotka voivat olla joko puolihelmeileviä tai helmeileviä; sima.	1 til-%
3. Maseroituja hedelmiä tai kasvien osia sisältävät juomat.	1,5 til-%
4. Muut juomat, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia.	0,3 til-%

LIITE XIII

SAANNIN VERTAILUARVOT

A OSA – VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINEIDEN PÄIVITTÄISEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

1. Vitamiinit ja kivennäisaineet, jotka voidaan ilmoittaa, ja niiden ravintoaineiden vertailuarvot

A-vitamiini (µg)	800	Kloridi (mg)	800
D-vitamiini (µg)	5	Kalsium (mg)	800
E-vitamiini (mg)	12	Fosfori (mg)	700
K-vitamiini (µg)	75	Magnesium (mg)	375
C-vitamiini (mg)	80	Rauta (mg)	14
Tiamiini (mg)	1,1	Sinkki (mg)	10
Riboflaviini (mg)	1,4	Kupari (mg)	1
Niasiini (mg)	16	Mangaani (mg)	2
B6-vitamiini (mg)	1,4	Fluoridi (mg)	3,5
Foolihappo (µg)	200	Seleen (µg)	55
B12-vitamiini (µg)	2,5	Kromi (µg)	40
Biotiini (µg)	50	Molybdeeni (µg)	50
Pantoteenihappo (mg)	6	Jodi (µg)	150
Kalium (mg)	2 000		

2. Vitamiinien ja kivennäisaineiden merkitsevät määrät

Päätettäessä, mikä on merkitsevä määrä, tulisi yleensä ottaa huomioon:

- 15 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jotka saadaan 100 grammasta tai 100 millilitrasta muiden tuotteiden kuin juomien osalta,
- 7,5 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jotka saadaan 100 millilitrasta juomien osalta tai
- 15 prosenttia 1 kohdassa määritellyistä ravintoaineiden vertailuarvoista, jos pakkaus sisältää vain yhden annoksen.

B OSA – ENERGIAN JA VALITTUJEN, MUIDEN RAVINTOAINEIDEN KUIN VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINEIDEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

Energia tai ravintoaine	Saannin vertailuarvo
Energia	8 400 kJ / 2 000 kcal
Rasvan kokonaismäärä	70 g
Tyydyttyneet rasvat	20 g
Hiilihydraatti	260 g
Sokerit	90 g
Proteiini	50 g
Suola	6 g

LIITE XIV

MUUNTOKERTOIMET

ENERGIASISÄLLÖN LASKENTAAN KÄYTETTÄVÄT MUUNTOKERTOIMET

Ilmoitettava energiasisältö on laskettava käyttämällä seuraavia muuntokertoimia:

— hiilihydraatit (lukuun ottamatta polyoleja)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— polyolit	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— proteiini	17 kJ/g – 4 kcal/g
— rasva	37 kJ/g – 9 kcal/g
— salatrimit	25 kJ/g – 6 kcal/g
— alkoholi (etanoli)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— orgaaninen happo	13 kJ/g – 3 kcal/g
— ravintokuitu	8 kJ/g – 2 kcal/g
— erytritoli	0 kJ/g – 0 kcal/g

LIITE XV

TIETOJEN ILMAISU JA ESITTÄMINEN RAVINTOARVOILMOITUKSESSA

Ravintoarvoilmoituksessa käytettävät energian (kilojoulea (kJ) ja kilokaloria (kcal)) ja painon (grammaa (g), milligrammaa (mg) tai mikrogrammaa (µg)) mittayksiköt sekä tietojen esittämisjärjestys ovat seuraavat:

energia	kJ/kcal
rasva	g
josta	
— tyydyttynyttä	g
— kertatyydyttymättömät rasvat;	g
— monityyydyttymättömät rasvat;	g
hiilihydraatit	g
josta	
— sokereita	g
— polyolit	g
— tärkkelys;	g
ravintokuitu	g
proteiini	g
suola	g
vitamiinit ja kivennäisaineet	liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa annettuina yksiköinä

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/83/EU,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2011,

kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismenettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY ⁽⁴⁾ ja kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽⁵⁾ vahvistetaan joukko kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia.

(2) Näitä direktiivejä on saatujen kokemusten perusteella tarkasteltu uudelleen sovellettavien sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja saattamiseksi ajan tasalle, epäjohtamismukaisuuksien poistamiseksi ja säännöksissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Uudelleentarkastelu on osoittanut, että on asianmukaista korvata mainitut kaksi direktiiviä

yhdellä direktiivillä. Tässä direktiivissä olisi näin ollen vahvistettava vakiosäännöt, jotka koskevat etäsopimuksille ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäville sopimuksille yhteisiä näkökohtia, ja luovuttava aikaisempien direktiivien mukaisesta vähimmäistason yhdenmukaistamisesta mutta sallittava kuitenkin jäsenvaltioiden pitää voimassa tai hyväksyä tietyt näkökohtia koskevia kansallisia säännöksiä.

(3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka toteutetaan mainitun sopimuksen 114 artiklan nojalla.

(4) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinoiden on määrä käsittää alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus sekä sijoitautumisvapaus. Etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen kuluttajasopimusten tietyjen näkökohtien yhdenmukaistaminen on välttämätöntä, jotta saataisiin aikaan todelliset kuluttajan sisämarkkinat, joilla vallitsee asianmukainen tasapaino kuluttajansuojan korkean tason ja yritysten kilpailukykyyn välillä, samalla varmistuen, että toissijaisuusperiaatetta kunnioitetaan.

(5) Rajat ylittävän etämyynnin pitäisi olla yksi tärkeimmistä sisämarkkinoiden tarjoamista konkreettisista tuloksista, mutta tällaisen etämyynnin tarjoamia mahdollisuuksia ei vielä käytetä täysimääräisesti hyväksi. Etämyynti jäsenvaltioiden sisällä on viime vuosina kasvanut merkittävästi, mutta rajat ylittävän etämyynnin kasvu on siihen verrattuna ollut vähäistä. Ero on erityisen merkittävä internet myynnissä, jonka kasvupotentiaali on suuri. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltujen sopimusten (suoramyynti) rajat ylittäviä mahdollisuuksia rajoittavat monet tekijät, kuten elinkeinoelämää velvoittavat erilaiset kansalliset kuluttajansuojasäännökset. Verrattuna jäsenvaltioiden sisällä tapahtuvan suoramyyntin kasvuun viime vuosina, varsinkin palvelualalla esimerkiksi välttämättömyyspalvelujen osalta, niiden kuluttajien määrä, jotka käyttävät mahdollisuutta rajat ylittäviin hankintoihin, on pysynyt muuttumattomana. Liiketoimintamahdollisuudet ovat lisääntyneet monissa jäsenvaltioissa, ja

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ EUVL C 200, 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. kesäkuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. lokakuuta 2011.

⁽⁴⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁽⁵⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

tämän vuoksi pienten ja keskisuurten yritysten (myös yksittäisten elinkeinonharjoittajien) tai suoramyyntiyritysten edustajien pitäisi varsinkin raja-alueilla olla taipuvaisempia etsimään liiketoimintamahdollisuuksia muista jäsenvaltioista. Siksi kuluttajille annettavien tietojen ja peruuttamisoikeuden täysi yhdenmukaistaminen etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten osalta edistää kuluttajansuojan korkeaa tasoa ja parantaa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden toimivuutta.

- (6) Tietyt erot aiheuttavat sisämarkkinoilla merkittäviä esteitä, jotka vaikuttavat niin elinkeinonharjoittajiin kuin kuluttajiin. Näiden erojen takia erilaisten vaatimusten noudattamisesta aiheutuu lisäkustannuksia elinkeinonharjoittajille, jotka haluavat myydä tavaroita tai tarjota palveluja rajojen yli. Suhteeton hajanaisuus myös vähentää kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin.
- (7) Joidenkin keskeisten sääntelynäkökohtien täysi yhdenmukaistaminen lisäisi tuntuvasti oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien kannalta. Sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien olisi voitava luottaa selkeästi määriteltyihin oikeuskäsitteisiin perustuviin yhteisiin sääntelypuutteisiin, joilla säännellään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimuksiin liittyviä tiettyjä näkökohtia kaikkialla unionissa. Tällaisen yhdenmukaistamisen myötä sääntöjen hajanaisuudesta johtuvat esteet poistuisivat ja sisämarkkinat toteutuisivat tällä alalla. Esteet voidaan poistaa vain vahvistamalla yhdenmukaiset säännöt unionin tasolla. Lisäksi kuluttajat hyötyisivät korkeatasoisesta kuluttajansuojasta koko unionissa.
- (8) Yhdenmukaistettavat sääntelynäkökohdat koskisivat vain elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä sopimuksia. Tällä direktiivillä ei pitäisi siksi olla vaikutusta työsopimuksia, perintöoikeutta koskevia sopimuksia, perheioikeutta koskevia sopimuksia eikä yhtiön perustamista ja organisoimista koskevia sopimuksia taikka yhtiö- tai osakasopimuksia koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön.
- (9) Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt etäsopimusten, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten sekä muiden kuin etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä annettavista tiedoista. Lisäksi tässä direktiivissä säädetään peruuttamisoikeudesta etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta sekä yhdenmukaistetaan tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisten sopimusten täyttämistä ja tiettyjä muita tällaisiin sopimuksiin liittyviä näkökohtia.
- (10) Tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ⁽¹⁾ soveltamista.

- (11) Tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa niiden unionin säännösten soveltamista, jotka koskevat erityisaloja kuten ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä, lääkinnällisiä laitteita, yksityisyyden suojaa ja sähköistä viestintää, potilaiden oikeuksia rajatylittävässä terveydenhuollossa, elintarvikemerkintöjä sekä sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyillä tiedonantovaatimuksilla olisi täydennettävä palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽²⁾ ja tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ("direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") ⁽³⁾ tiedonantovaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä mahdollisuus asettaa muita tiedonantovaatimuksia, joita sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneisiin palveluntarjoajiin.
- (13) Jäsenvaltioilla olisi unionin oikeuden mukaisesti säilytettävä toimivalta soveltaa tämän direktiivin säännöksiä aloihin, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat näin ollen pitää voimassa tai hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, joka vastaa tämän direktiivin säännöksiä tai tiettyjä sen säännöksiä, sellaisten sopimusten osalta, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi päättää ulottaa tämän direktiivin sääntöjen soveltamisen koskemaan oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja kuluttajia, kuten valtioista riippumattomat järjestöt, uudet yritykset tai pienet ja keskisuuret yritykset. Jäsenvaltiot voivat samoin soveltaa tämän direktiivin säännöksiä sopimuksiin, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja etäsopimuksia esimerkiksi siitä syystä, että niitä ei ole tehty etämyyntiä varten luodussa myynti- tai palveluntarjontajärjestelmässä. Jäsenvaltiot voivat lisäksi pitää voimassa tai hyväksyä kansallisia säännöksiä asioista, joita ei nimenomaisesti käsitellä tässä direktiivissä, kuten kauppasopimuksia koskevia lisäsäännöksiä, myös jos ne liittyvät tavaroiden luovutukseen, tai vaatimuksia tietojen antamisesta sopimuksen voimassaoloaikana.
- (14) Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa sopimusosoikeuden alalla annettuun kansalliseen lainsäädäntöön sellaisten sopimusosoikeudellisten näkökohtien osalta, joita ei säännellä tällä direktiivillä. Tästä syystä tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön, jolla säännellään esimerkiksi sopimuksen tekemistä tai sen pätevyyttä (esimerkiksi suostumuksen puuttuessa). Samoin tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön, joka liittyy yleisiin sopimuksia koskeviin oikeuskeinoin, yleistä taloudellista järjestystä koskeviin sääntöihin, kuten kohtuuttomia hintoja tai kiskontahintoja koskeviin sääntöihin, ja hyvän tavan vastaisia oikeustoimia koskeviin sääntöihin.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (15) Tällä direktiivillä ei olisi yhdenmukaistettava kuluttajasopimuksiin sovellettavia kielivaatimuksia. Jäsenvaltiot voivat tästä syystä pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään kielivaatimuksia, jotka koskevat sopimukseen liittyviä tietoja tai sopimusehtoja.
- (16) Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa laillista edustusta koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, kuten elinkeinonharjoittajan nimissä tai hänen puolestaan toimivaa henkilöä (kuten asiamiestä tai toimitsijamiestä) koskeviin sääntöihin. Jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava toimivalta tällä alalla. Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin elinkeinonharjoittajiin, niin julkisiin kuin yksityisiin.
- (17) Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin heidän elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Jos kuitenkin kyseessä on kahta päämäärää palveleva sopimus eli sopimus tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön ammattitoimintaan ja osittain muuhun kuin ammattitoimintaan ja kun ammattitoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva sopimuskokonaisuudessa, kyseistä henkilöä olisi myös pidettävä kuluttajana.
- (18) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden vapauteen määrittellä unionin oikeuden mukaisesti, mitä palveluja ne pitävät yleistä taloudellista etua koskevinä palveluina, miten nämä palvelut olisi järjestettävä ja rahoitettava valtion tukisääntöjen mukaisesti ja mitä erityisiä velvoitteita niihin olisi sovellettava.
- (19) Digitaalisella sisällöllä tarkoitetaan digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua tietoa, kuten tietokoneohjelmia, sovelluksia, pelejä, musiikkia, videoita tai tekstejä, riippumatta siitä, ovatko ne saatavilla lataamalla tai suoratoistona, aineellisen välineen avulla tai muuta kautta. Digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset olisi sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan. Jos digitaalista sisältöä toimitetaan aineellisella välineellä, kuten CD- tai DVD-levyllä, se olisi katsottava tässä direktiivissä tarkoitetuksi tavaraksi. Samoin kuin sopimuksia, jotka koskevat veden, kaasun tai sähkön toimittamista, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämmön toimittamista, myöskaan sopimuksia sellaisesta digitaalisesta sisällöstä, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, ei olisi tätä direktiiviä sovellettaessa pidettävä kauppa- eikä palvelusopimuksina. Kuluttajalla olisi oltava oikeus peruuttaa tällaiset sopimukset, jollei hän ole suostunut sopimuksen täyttämisen aloittamiseen peruuttamisen määräajan kuluessa ja saanut ilmoitusta siitä, että hän on näin ollen menettänyt oikeuden peruuttaa sopimus. Yleisten tiedonantovaatimusten lisäksi elinkeinonharjoittajan olisi annettava kuluttajalle tietoa digitaalisen sisällön toimivuudesta ja yhteentoimivuudesta. Toimivuuden käsitteellä olisi tarkoitettava sitä, miten digitaalista sisältöä voidaan käyttää esimerkiksi kuluttajakäyttötymisen seuraamiseen; sen olisi viitattava myös siihen, onko sisällön käytössä teknisiä rajoituksia, kuten digitaali-oikeuksien hallintajärjestelmästä johtuvaa suojausta tai aluekoodausta. Yhteentoimivuuden käsitteellä on tarkoitus kuvata tietoa digitaalisen sisällön yhteentoimivuudesta laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa, esimerkiksi tietoa käyttöjärjestelmästä, tarvittavasta versiosta ja tietyistä laitteisto-ominaisuuksista. Komission olisi tarkasteltava, onko digitaalista sisältöä koskevia säännöksiä tarvetta yhdenmukaistaa vielä pidemmälle, ja annettava tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, jossa tätä asiaa käsitellään.
- (20) Etäsopimuksen määritelmän olisi katettava kaikki tapaukset, joissa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus tehdään etämyyntiä varten luodussa myynti- tai palveluntarjontajärjestelmässä käyttäen pelkästään yhtä tai useampaa etäviestintä (kuten postia, Internetiä, puhelinta tai faksia) sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekeminen mukaan lukien. Tämän määritelmän olisi katettava myös tilanteet, joissa kuluttaja käy toimitiloissa vain hankkimassa tietoa tavaroista tai palveluista ja myöhemmin neuvottelee ja tekee sopimuksen etäsopimuksena. Sitä vastoin sopimusta, joka neuvotellaan elinkeinonharjoittajan toimitiloissa ja tehdään lopullisesti etäviestintien avulla, ei olisi pidettävä etäsopimuksena. Myöskään sopimusta, jonka tekeminen aloitetaan etäviestintien avulla mutta joka lopullisesti tehdään elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, ei olisi pidettävä etäsopimuksena. Samoin etäsopimuksen käsitteeseen ei olisi sisällytettävä kuluttajan etäviestintien avulla tekemiä varauksia palvelun pyytämiseksi ammatinharjoittajalta, kuten silloin, kun kuluttaja soittaa varataksaan ajan kampaajalle. Etämyyntiä varten luodun myynti- tai palveluntarjontajärjestelmän käsitteeseen olisi kuuluttava kolmannen osapuolen eli muun kuin elinkeinonharjoittajan tarjoamat järjestelmät, joita elinkeinonharjoittaja käyttää, kuten esimerkiksi verkkosivustot. Tähän ei kuitenkaan olisi kuuluttava tapaukset, joissa verkkosivustot antavat vain elinkeinonharjoittajaa, hänen tavaroitaan ja/tai palvelujaan koskevia tietoja sekä hänen yhteystietonsa.
- (21) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus olisi määriteltävä sopimukseksi, joka elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti fyysisesti läsnä tehdään muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, esimerkiksi kuluttajan kotona tai työpaikalla. Toimitaessa muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa kuluttajaan voi kohdistua mahdollista psykologista painetta tai hän voi joutua tilanteeseen, johon hän ei ole osannut varautua, riippumatta siitä, onko hän pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan vai ei. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen määritelmään olisi kuuluttava myös tilanteet, joissa kuluttajaan otetaan henkilökohtaisesti erikseen yhteyttä

muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa mutta sopimus tehdään välittömästi jälkeenpäin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tai etäviestimen avulla. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen määritelmän ei olisi katettava tilanteita, joissa elinkeinonharjoittaja tulee ensin kuluttajan kotiin ainoastaan ottamaan mittoja tai esittämään arvion kuluttajan sitoutumatta mihinkään ja joissa sopimus tehdään vasta myöhemmin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tai etäviestimen avulla elinkeinonharjoittajan esittämän arvion perusteella. Tällöin sopimusta ei katsota tehdyn välittömästi sen jälkeen kun elinkeinonharjoittaja on ollut yhteydessä kuluttajaan, jos kuluttajalla on ollut aikaa harkita elinkeinonharjoittajan esittämää arviota ennen sopimuksen tekemistä. Ostot, jotka tehdään elinkeinonharjoittajan järjestämällä tutustumiskäynnillä, jonka aikana kyseisiä tuotteita esitellään ja tarjotaan ostettavaksi, olisi katsottava muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyiksi sopimuksiksi.

- (22) Toimitiloina olisi pidettävä kaikenlaisia tiloja (kuten myymälöitä, kioskeja tai kuorma-autoja), jotka ovat elinkeinonharjoittajan pysyviä tai tavanomaisia liikepaikkoja. Myyntikojuja ja näyttelyosastoja olisi pidettävä toimitiloina, jos ne täyttävät tämän edellytyksen. Vähittäismyymäläpaikat, joissa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa kausiluonteisesti, esimerkiksi matkailukautena hiihtokeskuksissa tai rantalomapaikoissa, olisi katsottava toimitiloiksi, sillä elinkeinonharjoittaja harjoittaa niissä toimintaansa tavanomaisella tavalla. Yleisölle avoimia paikkoja, kuten katuja, ostoskeskuksia, rantoja, urheilutiloja ja julkisia liikennevälineitä, joita elinkeinonharjoittaja käyttää poikkeuksellisesti liiketoimintansa harjoittamiseen, sekä yksityiskoteja tai työpaikkoja ei olisi pidettävä toimitiloina. Elinkeinonharjoittajan, sellaisena kuin tämä on tässä direktiivissä määritelty, nimissä tai puolesta toimivan henkilön toimitiloja olisi pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuina toimitiloina.
- (23) Kuluttajan olisi voitava pysyvän välineen avulla tallentaa tiedot niin pitkäksi aikaa kuin hän tarvitsee niitä suojelukseen etujaan, jotka liittyvät hänen ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimussuhteeseen. Tällaisiin välineisiin olisi kuuluttava erityisesti paperi, muistikortit, CD-ROM-levyt, DVD-levyt, muistikortit ja tietokoneen kovalevyt sekä sähköposti.
- (24) Julkinen huutokauppa edellyttää sitä, että elinkeinonharjoittajat ja kuluttajat osallistuvat siihen henkilökohtaisesti tai heille annetaan siihen mahdollisuus. Elinkeinonharjoittaja tarjoaa tavaroita tai palveluja kuluttajalle käyttäen huutomenettelyä, joka joissain jäsenvaltioissa on luvanvaraista, myydäkseen tavaroita tai palveluja julkisella kauppalla. Hyväksytyn tarjouksen tekijällä on velvoite ostaa tavarat tai palvelut. Kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien käytettävissä olevien verkkoalustojen käyttöä huutokauppatarkoituksiin ei olisi katsottava tässä direktiivissä tarkoitetuksi julkiseksi huutokaupaksi.

- (25) Kaukolämpösopimusten olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, samoin kuin veden, kaasun tai sähkön toimittamista koskevien sopimusten. Kaukolämmöllä tarkoitetaan lämmön toimittamista muun muassa höyrynä tai kuumana vetenä keskustuotantolähteestä siirto- ja jakelujärjestelmän kautta useisiin rakennuksiin lämmitystä varten.
- (26) Kiinteän omaisuuden tai kiinteään omaisuuteen kohdistuvien oikeuksien luovutusta tai tällaisen kiinteän omaisuuden tai tällaisten oikeuksien syntymistä tai hankintaa koskevia sopimuksia, uusien rakennusten rakentamista tai olemassa olevien rakennusten huomattavia muutostöitä koskevia sopimuksia sekä majoitustilojen vuokraamista asumistarkoituksiin koskevia sopimuksia koskevat jo useat erityisvaatimukset kansallisessa lainsäädännössä. Tällaisia sopimuksia ovat esimerkiksi rakenteilla olevan kiinteän omaisuuden kauppa sekä osto-oikeuden sisältävä vuokrasopimus. Tämän direktiivin säännökset eivät sovellu tällaisiin sopimuksiin, joten ne olisi siksi jätettävä sen soveltamisalan ulkopuolelle. Huomattavilla muutostöillä tarkoitetaan muutostöitä, jotka ovat verrattavissa uuden rakennuksen rakentamiseen, esimerkiksi jos vanhasta rakennuksesta säilytetään pelkästään julkisivu. Palvelusopimusten, erityisesti niiden, jotka koskevat lisäosien rakentamista rakennuksiin (esimerkiksi autotalli tai kuisti), ja niiden, jotka koskevat rakennusten muunlaista korjaamista tai kunnostusta kuin huomattavia muutostöitä, olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, kuten myös sopimusten, jotka koskevat kiinteistönvälittäjän palveluja, ja sopimusten, jotka koskevat majoitus-tilan vuokraamista muuhun kuin asumiskäyttöön.
- (27) Kuljetuspalvelut kattavat matkustajaliikenteen ja tavaraliikenteen. Matkustajaliikenteen ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, sillä siitä on jo annettu muuta unionin lainsäädäntöä tai se kuuluu kansallisen sääntelyn piiriin, kuten asia on julkisen liikenteen ja taksien osalta. Tämän direktiivin säännöksiä, jotka suojaavat kuluttajia liian suurilta maksuilta maksuvälineitä käytettäessä tai piileviltä kustannuksilta, olisi kuitenkin sovellettava myös matkustajaliikennettä koskeviin sopimuksiin. Tavaroiden kuljetuksessa ja autonvuokrauksessa, jotka ovat palveluja, kuluttajien olisi saatava tämän direktiivin tarjoama suoja, peruutus-oikeutta lukuun ottamatta.
- (28) Välttääkseen elinkeinonharjoittajille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä, kun arvoltaan vähäisiä tavaroita tai palveluja myydään muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa. Rahallista arvoa koskeva raja olisi asetettava riittävän alhaiseksi niin, että pois suljettaisiin vain arvoltaan vähäiset ostokset. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää tämä arvo kansallisessa lainsäädännössään edellyttäen, että se ei ole yli 50:tä euroa. Jos kuluttaja tekee samanaikaisesti vähintään kaksi samanaiheista sopimusta, tätä raja-arvoa sovellettaessa olisi otettava huomioon niiden kokonaiskustannukset.

- (29) Sosiaalipalvelut ovat perusluonteeltaan erilaisia, ja nämä erot näkyvät alakohtaisessa lainsäädännössä, osittain unionin tasolla ja osittain jäsenvaltioiden tasolla. Sosiaalipalveluihin kuuluu yhtäältä palveluja erityisen epäsuotuisassa asemassa oleville tai pienituloisille henkilöille sekä henkilöille ja perheille, jotka tarvitsevat apua tavanomaisissa, jokapäiväisissä toimissa, ja toisaalta palveluja kaikille, joilla on erityinen avun, tuen, suojelun tai rohkaisun tarve tietyssä elämänvaiheessa. Sosiaalipalveluihin kuuluvat muun muassa palvelut lapsille ja nuorille, tuki- ja palvelut perheille, yksinhuoltajille ja vanhuksille sekä palvelut maahanmuuttajille. Niihin kuuluvat sekä lyhyt- että pitkäkestoiset hoitopalvelut, esimerkiksi kotihoitopalvelut tai hoitopalvelut hoitokodeissa, asuntoloissa taikka tukiasunnoissa. Sosiaalipalveluihin eivät kuulu vain valtion kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla tarjoamat, valtion valtuuttamien palveluntarjoajien tai valtion tunnustamien hyväntekeväisyysjärjestöjen suorittamat palvelut, vaan myös yksityisten toimijoiden tarjoamat palvelut. Tämän direktiivin säännökset eivät sovellu sosiaalipalveluihin, joten ne olisi näin ollen jätettävä sen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (30) Terveystieteidenhuolto edellyttää erityissääntöjä, koska se on teknisesti monitahoista, sillä on suuri merkitys yleishyödyllisenä palveluna ja se saa huomattavaa julkista rahoitusta. Terveystieteidenhuolto on määritelty potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhoidossa 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/24/EU⁽¹⁾ siten, että sillä tarkoitetaan 'terveydenhuollon ammattihenkilön potilaalle antamia terveyspalveluita potilaan terveydentilan arvioimiseksi, ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi, mukaan lukien lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden määrääminen, toimittaminen ja tarjoaminen'. Terveystieteidenhuollon ammattihenkilö on määritelty kyseisessä direktiivissä ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY⁽²⁾ tarkoitetuksi lääkäriksi, yleissairaanhoidosta vastaavaksi sairaanhoitajaksi, hammaslääkäriksi, kättilöksi tai proviisoriksi taikka muuksi ammattihenkilöksi, joka harjoittaa terveydenhuollon alalla toimintaa, joka edellyttää säänneltyä ammattia direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan määritelmän mukaisesti, tai hoitojäsenvaltion lainsäädännössä terveydenhuollon ammattihenkilöksi katsottavaksi henkilöksi. Tämän direktiivin säännökset eivät sovellu terveydenhuoltoon, joten se olisi näin ollen jätettävä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (31) Rahapeliteoiminnan ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan. Rahapeliteoiminta on toimintaa, joka tapahtuu rahallista arvoa omaavien panoksien onnenpeleissä, arpajaisissa, rahapeliteoiminta kasinoissa ja vedonlyöntitoiminta mukaan lukien. Jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä rahapeliteoimintaan sovellettavia muita, myös tiukempia, kuluttajansuojatoimenpiteitä.
- (32) Voimassa oleva unionin lainsäädäntö, joka koskee muun muassa kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja, pakettimatkoja ja aikaosuuksia, sisältää useita kuluttajansuojaan liittyviä sääntöjä. Siksi tätä direktiiviä ei olisi sovellettava näillä aloilla tehtäviin sopimuksiin. Rahoituspalvelujen osalta jäsenvaltioita olisi kannustettava hakemaan virkeitä unionin tämän alan voimassa olevasta lainsäädännöstä niiden hyväksyessä sääntöjä aloilla, joita ei säännellä unionin tasolla, siten, että varmistetaan tasapuolinen toimintaympäristö kaikille kuluttajille ja kaikille rahoituspalvelusopimuksille.
- (33) Elinkeinonharjoittajalla olisi oltava velvollisuus tiedottaa kuluttajalle etukäteen kaikista sellaisista järjestelyistä, joissa kuluttajan on suoritettava elinkeinonharjoittajalle talletus, mukaan lukien järjestelyt, joissa kuluttajan luotto- tai maksukortilta tehdään tietynsuuruinen katevaus.
- (34) Elinkeinonharjoittajan olisi annettava kuluttajalle selkeää ja ymmärrettävää tietoa ennen kuin kuluttaja sitoutuu etäsopimukseen, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävään sopimukseen, muuhun kuin etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävään sopimukseen tai muuhun vastaavaan tarjoukseen. Tietoa antaessaan elinkeinonharjoittajan olisi otettava huomioon sellaisten kuluttajien erityistarpeet, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa psyykkisen, fyysisen tai psykologisen heikkoutensa, ikänsä tai hyväuskoisuutensa vuoksi tavalla, jonka elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa pystyvän ennakoimaan. Tällaisten erityistarpeiden huomioon ottaminen ei saisi kuitenkaan johtaa eritasoiseen kuluttajansuojaan.
- (35) Elinkeinonharjoittajan kuluttajalle antamien tietojen olisi oltava pakollisia, eikä niitä saisi muuttaa. Sopimuspuolten olisi kuitenkin voitava nimenomaisesti sopia sittemmin tehdyn sopimuksen sisällön, esimerkiksi toimitusjärjestelyjen, muuttamisesta.
- (36) Etäsopimusten osalta tiedonantovaatimukset olisi mukautettava niin, että otetaan huomioon tiettyjen välineiden tekniset rajoitteet, kuten merkkimäärän rajoitukset tietyissä matkapuhelinnäytöissä tai televisiomainoksiin liittyvät aikarajoitukset. Tällaisissa tapauksissa elinkeinonharjoittajan olisi annettava ainakin vähimmäistiedot ja ohjattava kuluttaja toisen tietolähteen puoleen, esimerkiksi tarjoamalla maksuton puhelinnumero tai hyperlinkki elinkeinonharjoittajan verkkosivulle, josta tarvittavat tiedot ovat suoraan ja helposti saatavissa. Velvoite ilmoittaa kuluttajalle sellaisten tavaroiden palautuskustannukset, joita ei niiden luonteen takia voi palauttaa tavanomaisesti postitse, katsotaan täytetyksi, jos elinkeinonharjoittaja esimerkiksi nimeää yhden rahdinkuljettajan (esimerkiksi saman, jolle hän antoi tehtäväksi toimittaa tavara) ja yhden

(1) EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45.

(2) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

hinnan tavaroiden palauttamiselle. Jos elinkeinonharjoittaja ei voi kohtuudella laskea tavaroiden palauttamiskustannuksia etukäteen esimerkiksi siksi, että hän ei tarjoutu järjestämään tavaroiden palautusta itse, elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava, että kustannukset on maksettava ja että ne voivat olla suuria, sekä esitettävä enimmäiskustannuksista kohtuullinen arvio, joka voisi perustua kustannuksiin, jotka aiheutuivat tavaroiden toimittamisesta kuluttajalle.

- (37) Etämyynissä kuluttaja ei voi nähdä tavaroita ennen sopimuksen tekemistä, ja siksi hänellä olisi oltava peruuttamisoikeus. Samasta syystä kuluttajan olisi voitava siinä määrin kuin on tarpeen kokeilla ostamiensa tavaroita ja tarkastaa ne, jotta hän voisi varmistaa tavaroiden luonteen, ominaisuudet ja toimivuuden. Kun on kyse muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdystä sopimuksista, kuluttajalla olisi oltava peruuttamisoikeus mahdollisen yllätystekijän ja/tai psykologisen paineen vuoksi. Sopimuksen peruuttamisen olisi lopetettava sopimuspuolten velvoitteet täyttää sopimus.
- (38) Verkkosivustoilla, joilla käydään kauppaa, olisi ilmoitettava selvästi ja helposti luettavasti viimeistään tilausprosessin käynnistyessä, sovelletaanko toimitusrajoituksia ja mitkä maksuvälineet hyväksytään.
- (39) Kun on kyse verkkosivuston kautta tehtävistä etäsopimuksista, on tärkeää varmistaa, että kuluttaja kykenee kaikilta osin lukemaan ja ymmärtämään sopimuksen pääkohdat ennen tilauksensa tekemistä. Siksi tässä direktiivissä olisi säädettävä, että näiden kohtien on oltava näkyvillä tilauksen tekemiseksi vaaditun vahvistuksen välittömässä läheisyydessä. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että kuluttaja voi tällaisissa tilanteissa määrittää hetken, jolloin hän sitoutuu maksamaan elinkeinonharjoittajalle. Siksi kuluttajan huomio olisi yksiselitteisen sanamuodon avulla kiinnitettävä siihen, että tilauksen tekemiseen liittyy velvollisuus maksaa elinkeinonharjoittajalle.
- (40) Nykyisin peruuttamisen määräajat vaihtelevat eri jäsenvaltioissa ja riippuen siitä, onko kyseessä etäsopimus vai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, ja tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja erilaisten sääntöjen noudattamisesta johtuvia kustannuksia. Kaikkiin etäsopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäviin sopimuksiin olisi sovellettava samaa peruuttamisen määräaika. Kun on kyse palvelusopimuksista, peruuttamisen määräajan olisi päättyttävä 14 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä. Kun on kyse kauppasopimuksista, peruuttamisen määräajan olisi päättyttävä 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, otti tavarat fyysisesti hallintaansa. Lisäksi kuluttajan olisi voitava käyttää peruutus-oikeuttaan ennen kuin hän saa tavarat fyysisesti hallintaansa. Jos kuluttaja tilaa useampia tavaroita yhdellä tilauksella, mutta tavarat

toimitetaan erikseen, peruuttamisen määräajan olisi päättyttävä 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja saa viimeisen tavarat fyysisesti hallintaansa. Kun tavarat toimitetaan useassa erässä tai osina, peruuttamisen määräajan olisi päättyttävä 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja on saanut viimeisen erän tai osan fyysisesti hallintaansa.

- (41) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on asianmukaista, että tässä direktiivissä säädettyjen määräaikojen laskemiseen sovellettaisiin määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽¹⁾. Siksi kaikki tähän direktiiviin sisältyvät määräajat olisi katsottava ilmaistuiksi kalenteripäivinä. Jos päivinä ilmaistu määräaika on määrä laskea jonkin tapahtuman toteutumisesta tai toimen suorittamisesta lukien, päivää, jonka aikana tapahtuma toteutuu tai toimi suoritetaan, ei olisi luettava kyseiseen määräaikaan.
- (42) Peruutus-oikeutta koskevilla säännöksillä ei olisi rajoitettava jäsenvaltioiden niiden lakien ja asetusten soveltamista, jotka koskevat sopimuksen päättymistä tai sen täyttämiskelvottomuutta tai kuluttajan mahdollisuutta täyttää sopimusvelvoitteensa ennen sopimuksessa vahvistettua ajankohtaa.
- (43) Jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut kuluttajalle asianmukaisia tietoja ennen etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen tekemistä, peruuttamisen määräaika olisi pidennettävä. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi peruuttamisen määräajan osalta olisi kuitenkin otettava käyttöön 12 kuukauden vanhentumisaika.
- (44) Peruuttamisoikeutta on käytetty eri jäsenvaltioissa eri tavoin, mikä on aiheuttanut kustannuksia rajat ylittävää myyntiä harjoittaville elinkeinonharjoittajille. Ottamalla käyttöön yhdenmukaistettu malliperuuttamislomake, jota kuluttaja voi käyttää, voitaisiin yksinkertaistaa peruuttamismenettelyä ja lisätä oikeusvarmuutta. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä lisäämästä unioninlaajuisesti käytettävään mallilomakkeeseen mitään esitystapaaan liittyviä vaatimuksia, jotka koskevat esimerkiksi käytettävää kirjasinkokoa. Kuluttajan olisi kuitenkin voitava tehdä peruutus vapaamuotoisella ilmaisulla, kunhan hänen elinkeinonharjoittajalle osoittamansa ilmoitus, jossa hän ilmoittaa päätöksestään peruuttaa sopimus, on yksiselitteinen. Kirje, puhelu tai tavaroiden palauttaminen selkeällä ilmoituksella varustettuna voisivat täyttää tämän vaatimuksen, mutta todistustaakka peruuttamisesta tämän direktiivin mukaisten määräaikojen kuluessa olisi oltava kuluttajalla. Tästä syystä on kuluttajan etujen mukaista käyttää pysyvää välinettä ilmoitettaessa elinkeinonharjoittajalle sopimuksen peruuttamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (45) Kokemuksesta tiedetään, että monet kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat viestivät mielellään elinkeinonharjoittajan verkkosivuston kautta, ja siksi elinkeinonharjoittajan olisi voitava tarjota kuluttajalle mahdollisuus täyttää peruuttamislomake verkossa. Tällöin elinkeinonharjoittajan olisi toimitettava vastaanottokuittaus esimerkiksi sähköpostitse viipymättä.
- (46) Jos kuluttaja peruuttaa sopimuksen, elinkeinonharjoittajan olisi palautettava kaikki kuluttajalta saamansa maksut, myös ne, jotka on suoritettu niiden kulujen kattamiseksi, joita elinkeinonharjoittajalle on koitunut tavaroiden toimittamisesta kuluttajalle. Palautusta ei olisi suoritettava maksusetelillä, ellei kuluttaja ole käyttänyt maksuseteleitä alkuperäisessä liiketoimessa tai nimenomaisesti suostunut niiden käyttöön. Jos kuluttaja nimenomaisesti valitsee tietyn toimitustavan (esimerkiksi 24 tunnin pikatoimituksen), vaikka elinkeinonharjoittaja on tarjonnut tavanomaista yleisesti hyväksyttyä toimitustapaa, josta aiheutuisi vähemmän toimituskustannuksia, kuluttajan olisi maksettava näiden kahden toimitustavan kustannusten välinen erotus.
- (47) Jotkut kuluttajat käyttävät peruuttamisoikeuttaan käytettyään tavaraa enemmän kuin olisi tarpeen sen luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi. Tällöin kuluttajan ei pitäisi menettää peruutusoikeuttaan, mutta hänen olisi vastattava tavarahan arvon alenemisesta. Tavarahan luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi kuluttajan olisi käsiteltävä sitä ja tarkastettava se samalla tavoin kuin hän voisi tehdä myymälässä. Kuluttajan pitäisi esimerkiksi vain sovittaa vaatetta, ei käyttää sitä. Kuluttajan olisi näin ollen käsiteltävä ja tutkittava tavaraa varoen peruuttamisen määräajan aikana. Kuluttajalle peruuttamistapauksessa aiheutuvien velvoitteiden ei tulisi saada kuluttajaa luopumaan peruuttamisoikeuden käyttämisestä.
- (48) Kuluttajan olisi oltava velvollinen palauttamaan tavara 14 päivän kuluessa siitä, kun hän on ilmoittanut elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa sopimus. Tilanteissa, joissa elinkeinonharjoittaja tai kuluttaja ei täytä peruutusoikeuteen liittyviä velvoitteitaan, olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä tämän direktiivin mukaisesti säädettyjä seuraamuksia sekä sopimusoikeuden säännöksiä.
- (49) Peruuttamisoikeudesta olisi oltava tiettyjä poikkeuksia sekä etämyyntisopimusten että muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta. Peruuttamisoikeuden soveltaminen saattaisi olla epäasianmukaista esimerkiksi tiettyjen tavaroiden tai palvelujen luonteen vuoksi. Tämä koskisi esimerkiksi viiniä, joka toimitetaan pitkän ajan kuluttua spekulatiivisen sopimuksen tekemisestä ja jonka arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista muutoksista (vielä pullottamaton viini, "vin en primeur"). Peruuttamisoikeutta ei olisi sovellettava sellaisiin tavaroihin, jotka on valmistettu kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaaviksi, kuten mittailausverhot, eikä esimerkiksi polttoaineen toimittamiseen, sillä se on luonteeltaan tavara, joka toimittamisen jälkeen sekoittuu muihin tuotteisiin niin, että sitä ei voi erottaa. Peruuttamisoikeuden myöntäminen kuluttajalle voisi olla epäasianmukaista myös tiettyjen palvelujen osalta, kun sopimuksen tekeminen merkitsee kapasiteetin varaamista sopimuksen täyttämiseksi ja elinkeinonharjoittajan voi olla vaikea löytää tälle kapasiteetille muuta käyttöä, jos peruuttamisoikeutta käytetään. Näin olisi esimerkiksi silloin, kun hotelliin, lomamökkeihin tai kulttuuri- tai urheilutapahtumiin tehdään varauksia.
- (50) Toisaalta kuluttajalla olisi oltava peruutusoikeus myös silloin, kun hän on pyytänyt palvelujen suorittamista ennen peruuttamisen määräajan päättymistä. Toisaalta jos kuluttaja käyttää peruutusoikeuttaan, elinkeinonharjoittajan olisi saatava varmuus, että hän saa asianmukaisen maksun suorittamastaan palvelusta. Suhteellisen osuuden laskennan olisi perustuttava sopimuksessa sovittuun hintaan, ellei kuluttaja osoita, että kokonaishinta itsessään on kohtuuton, jolloin maksettava määrä olisi laskettava suoritettujen palvelujen markkina-arvon perusteella. Markkina-arvo olisi määritettävä vertaamalla hintaa muiden elinkeinonharjoittajien sopimuksen tekoajankohtana suoritettujen vastaavien palvelujen hintaan. Tästä syystä kuluttajan olisi pyydettävä palvelun suorittamista ennen peruuttamisen määräajan päättymistä esittämällä nimenomainen pyyntö, joka olisi lisäksi esitettävä pysyvällä välineellä, kun kyse on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyistä sopimuksista. Samoin elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava kuluttajalle pysyvällä välineellä velvoitteesta maksaa kohtuulliset kustannukset jo suoritetuista palveluista. Jos sopimus koskee sekä tavaroita että palveluja, tavaroihin olisi sovellettava tämän direktiivin säännöksiä tavaroiden palauttamisesta ja palveluihin olisi sovellettava tämän direktiivin säännöksiä korvausjärjestelmästä.
- (51) Suurimmat kuluttajien kohtaamat ongelmat koskevat tavarahan toimittamista, kuten tavarahan katoamista tai vahingoittumista kuljetuksen aikana sekä luovutuksen viivästystä tai puutteellisuutta, ja tämä on myös yksi pääasiallisista syistä kiistoihin elinkeinonharjoittajien kanssa. Siksi on tarpeen selkiyttää luovutuksen ajankohtaa koskevia kansallisia sääntöjä ja yhdenmukaistaa ne. Luovutuspaikkaa ja -tapaa sekä tavarahan omistusoikeuden siirtymisen edellytysten ja ajankohdan määrittämistä koskevien säännösten olisi edelleen kuuluttava kansallisen lainsäädännön piiriin, eikä tämän direktiivin olisi vaikutettava niihin. Tässä direktiivissä säädettyihin luovutusta koskeviin säännöksiin olisi sisällyttävä kuluttajan mahdollisuus antaa kolmannen osapuolen ottaa hänen puolestaan tavara fyysisesti hallintaan tai hankkia määräysvalta siihen. Kuluttajalla olisi katsottava olevan määräysvalta tavaraan, kun se on hänen tai hänen osoittamansa kolmannen osapuolen saatavissa siten, että hän voi käyttää tavaraa omistajan tavoin tai hänellä on mahdollisuus jälleenmyydä tavara (esimerkiksi kun hän on saanut avaimet tai saanut haltuunsa omistusasun).

- (52) Kun kyse on kauppasopimuksista, tavarahan luovutus voi tapahtua useilla tavoilla, joko välittömästi tai myöhemmin. Jos osapuolet eivät ole sopineet tietyistä toimituspäivästä, elinkeinonharjoittajan olisi toimitettava tavarat mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään 30 päivän kuluttua sopimuksen tekopäivästä. Viivästystä koskeissa säännöksissä olisi otettava huomioon myös tavarat, jotka valmistetaan tai hankitaan nimenomaan kuluttajaa varten ja joita elinkeinonharjoittaja ei voi käyttää uudelleen ilman huomattavaa tappiota. Tämän vuoksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä säännös, joka antaa elinkeinonharjoittajalle kohtuullisen lisäajan tietyissä olosuhteissa. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole luovuttanut tavaroita kuluttajan kanssa sovitussa ajassa, kuluttajan olisi ennen kuin hän voi purkaa sopimuksen pyydettyä elinkeinonharjoittajaa luovuttamaan tavarat kohtuullisen lisäajan kuluessa, ja hänellä olisi oikeus purkaa sopimus, jos elinkeinonharjoittaja ei luovuta tavaroita edes tämän lisäajan kuluessa. Tätä säännöstä ei olisi kuitenkaan sovellettava, jos elinkeinonharjoittaja on yksiselitteisellä ilmoituksella kieltäytynyt toimittamasta tavaroita. Sitä ei olisi sovellettava myöskään tietyissä olosuhteissa, joissa toimitusaika on olennainen, kuten esimerkiksi jos kyse on hääpuvusta, joka olisi toimitettava ennen häitä. Sitä ei olisi sovellettava myöskään tilanteissa, joissa kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle, että luovutus tietyinä päivinä on olennaista. Tätä varten kuluttaja voi käyttää tämän direktiivin mukaisesti annettuja elinkeinonharjoittajan yhteystietoja. Jos elinkeinonharjoittaja ei luovuta tavaroita ajoissa näissä nimenomaisissa tapauksissa, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus välittömästi sen jälkeen, kun alun perin sovittu toimitusaika on kulunut. Tällä direktiivillä ei olisi rajoitettava kansallisia säännöksiä siitä, miten kuluttajan olisi ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle halustaan purkaa sopimus.
- (53) Sen lisäksi, että kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus, jos elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt tämän direktiivin mukaisia tavarahan luovutusta koskevia velvoitteitaan, kuluttaja voi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti turvautua muihin oikeuskeinoihin, kuten myöntää elinkeinonharjoittajalle lisäajan toimitusta varten, vaatia sopimuksen täyttämistä, pidättäjä maksamasta ja vaatia vahingonkorvausta.
- (54) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava evätä elinkeinonharjoittajilta oikeus vaatia kuluttajilta kuluja tai niiden olisi voitava rajoittaa tätä oikeutta, ottaen huomioon tarve edistää kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä. Elinkeinonharjoittajia olisi joka tapauksessa kiellettävä laskuttamasta kuluttajilta palkkioita, jotka ylittävät elinkeinonharjoittajalle tietyn maksuvälineen käyttämisestä aiheutuvat kustannukset.
- (55) Kun elinkeinonharjoittaja lähettää tavarahan kuluttajalle, tavarahan kadotessa tai vahingoittuessa saattaa syntyä kiistaa siitä, milloin vaaranvastuu siirtyy. Sen vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä, että kuluttaja on suojattu kaikkea sellaista tavarahan katoamista tai vahingoittumista vastaan, joka tapahtuu ennen kuin hän saa tavarahan fyysisesti hallintaansa. Kuluttajan olisi oltava suojattu elinkeinonharjoittajan järjestämän tai suorittaman kuljetuksen aikana silloinkin, kun kuluttaja on valinnut jonkin erityisen toimitustavan elinkeinonharjoittajan tarjoamista vaihtoehdoista. Toisaalta mainittua säännöstä ei olisi sovellettava sopimuksiin, joiden mukaan kuluttajan on itse huolehdittava tavarahan kuljetuksesta tai pyydettyä jotakin kuljetusliikettä suorittamaan kuljetus. Vaaranvastuun siirtymishetken osalta kuluttajan olisi katsottava ottaneen tavarat fyysisesti hallintaansa, kun hän on ottanut ne vastaan.
- (56) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia, olisi annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (57) Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin rikkomisesta seuraamukset ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (58) Kuluttajan ei pitäisi jäädä vaille tämän direktiivin tarjoamaa suojaa. Jos sopimukseen sovelletaan unionin ulkopuolisen maan lakia, olisi sovellettava asetusta (EY) N:o 593/2008 sen määrittämiseksi, säilyykö kuluttajalla tämän direktiivin mukainen suoja.
- (59) Komission olisi jäsenvaltioita ja sidosryhmiä kuultuaan pyrittävä löytämään sopivin tapa sen varmistamiseksi, että kaikki kuluttajat ovat kaupantekohetkellä selvillä oikeuksistaan.
- (60) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)⁽²⁾ kielletään toimittamasta kuluttajille tavaroita tai suorittamasta heille palveluja, joita ei ole tilattu, mutta siinä ei säädetä sopimusoikeudellisista oikeuskeinoista, joten tässä direktiivissä on tarpeen ottaa käyttöön sopimusoikeudellinen oikeuskeino, jolla kuluttaja vapautetaan vastasuoritusvelvollisuudesta tällaisen toimituksen tai suorituksen osalta, jota ei ole tilattu.

⁽¹⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (61) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽¹⁾ säädetään jo ei-toivotusta viestinnästä ja taataan kuluttajansuojan korkea taso. Direktiiviin 97/7/EY sisältyviä samaa asiaa koskevia vastaavia säännöksiä ei näin ollen tarvita.
- (62) Komission olisi tarkasteltava tätä direktiiviä uudelleen, jos havaitaan sisämarkkinoita haittaavia esteitä. Uudelleentarkastelun yhteydessä komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota jäsenvaltioille myönnettyihin mahdollisuuksiin pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia erityissäännöksiä, myös kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ⁽²⁾ ja kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY ⁽³⁾ tietyillä erityisaloilla. Uudelleentarkastelun seurauksena komissio voisi antaa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamisesta; tämä ehdotus voi sisältää muuhun kuluttajansuojalainsäädäntöön tehtäviä muutoksia, joissa otetaan huomioon komission kuluttajapoliittisen strategian mukainen sitoumus tarkastella uudelleen unionin säännöstöä korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi.
- (63) Direktiivejä 93/13/ETY ja 1999/44/EY olisi muutettava niin, että jäsenvaltioiden edellytetään ilmoittavan komissiolle tiettyjä aloja koskevien kansallisten erityissäästöjen antamisesta.
- (64) Direktiivit 85/577/ETY ja 97/7/EY olisi kumottava.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli myötävaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan huolehtimalla kuluttajansuojan korkeasta tasosta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (66) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (67) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽⁴⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita rohkaistaan laatimaan itselleen ja unionin edun vuoksi taulukoitaa, joissa esitetään mahdollisuuksien mukaan tämän

direktiivin ja sen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista varten hyväksyttyjen toimenpiteiden vastaavuus, ja julkistamaan ne,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

AIHE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Aihe

Tämän direktiivin tarkoituksena on myötävaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan saavuttamalla kuluttajansuojan korkea taso ja lähentämällä kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä sopimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjä osia.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "kuluttajalla" luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 2) "elinkeinonharjoittajalla" luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, sekä elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;
- 3) "tavaralla" aineellista irtainta esinettä, lukuun ottamatta esineitä, jotka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla; tässä direktiivissä tarkoitettuina tavaroina pidetään myös vettä, kaasua ja sähköä, jos niitä pidetään kaupan tietyinä tilavuutena tai määrättynä määränä;
- 4) "kuluttajan vaatimusten mukaisesti valmistetulla tavaralla" tavaraa, jota ei ole valmistettu etukäteen vaan joka valmistetaan kuluttajan henkilökohtaisen valinnan tai päätöksen perusteella;
- 5) "kauppasopimuksella" sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan kuluttajalle tavaran omistusoikeuden ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan tavaran hinnan, mukaan lukien sopimukset, jotka koskevat sekä tavaroita että palveluja;

⁽¹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 6) "palvelusopimuksella" muuta sopimusta kuin kauppasopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja suorittaa tai sitoutuu suorittamaan kuluttajalle palvelun ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan palvelun hinnan;
- 7) "etäsopimuksella" sopimusta, joka tehdään elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä etämyyntiä varten luodussa myynti- tai palveluntarjoajajärjestelmässä ilman, että elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja ovat samanaikaisesti fyysisesti läsnä, ja käyttäen pelkästään yhtä tai useampaa etäviestintä sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekemisen ajankohta mukaan lukien;
- 8) "muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyllä sopimuksella" elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimusta,
- a) joka tehdään sekä elinkeinonharjoittajan että kuluttajan ollessa samanaikaisesti fyysisesti läsnä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan toimitila;
- b) josta kuluttaja on tehnyt tarjouksen a alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
- c) joka tehdään elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tai etäviestimien avulla välittömästi sen jälkeen, kun kuluttajaan on otettu henkilökohtaisesti erikseen yhteyttä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan toimitila, elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti fyysisesti läsnä; tai
- d) joka tehdään elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin aikana, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tavaroiden tai palvelujen esitleminen ja myyminen kuluttajalle;
- 9) "toimitiloilla":
- a) kiinteää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa vakituisesti; tai
- b) siirrettävää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa tavanomaisesti;
- 10) "pysyvällä välineellä" välinettä, jonka avulla kuluttaja tai elinkeinonharjoittaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhemmää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomuina;
- 11) "digitaalisella sisällöllä" digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua tietoa;
- 12) "rahoituspalvelulla" pankki-, luotto- tai vakuutuspalveluja, yksilöllistä eläkejärjestelyä koskevia palveluja sekä sijoitus- tai maksupalveluja;
- 13) "julkisella huutokaupalla" myyntimenetelmää, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman avoimen tarjouskilpailumenettelyn kautta tavaroita tai palveluja kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa hyväksytyn tarjouksen tehneen on ostettava tavara tai palvelu;
- 14) "kaupallisella takuulla" myyjän tai tuottajan (takuun antajan) kuluttajalle sopimuksenmukaisuutta koskevien lakisääteisten velvoitteiden lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata tavara taikka muulla tavoin huolehtia tavarasta, jos se ei vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin sopimuksenmukaisuuteen liittyviä vaatimuksia, jotka on esitetty takuuilmoituksessa tai sopimuksentekohetkellä tai ennen sen tekemistä saatavilla olevassa tavarassa koskevassa mainonnassa;
- 15) "liitännäissopimuksella" sopimusta, jonka mukaan kuluttaja hankkii etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen liittyviä tavaroita tai palveluja, jotka elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli toimittaa tai suorittaa kyseisen kolmannen osapuolen ja elinkeinonharjoittajan välisen järjestelyn perusteella.

3 artikla

Soveltamisala

- Tätä direktiiviä sovelletaan siinä vahvistetuin edellytyksin ja siinä säädettyssä laajuudessa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin. Sitä sovelletaan myös veden, kaasun, sähkön tai kaukolämmön toimittamista koskeviin, myös julkisten palveluntarjoajien kanssa tehtäviin sopimuksiin, jos kyseisiä hyödykkeitä toimitetaan sopimuksen perusteella.
- Jos tämän direktiivin säännös on ristiriidassa johonkin toiseen tiettyä aloa sääntelevään unionin säädökseen sisältyvän säännöksen kanssa, etusijan saa tuon toisen unionin säädöksen säännös, ja sitä sovelletaan kyseisiin erityisaloihin.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta sopimuksiin, jotka
 - koskevat sosiaalipalveluja, mukaan lukien sosiaalinen asuntotarjonta, lastenhoito ja tuki jatkuvasti tai tilapäisesti apua tarvitseville perheille ja henkilöille, myös pitkäaikaishoito;
 - koskevat terveydenhuoltoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2011/24/EU 3 artiklan a alakohdassa, riippumatta siitä, tarjotaanko sitä terveydenhuoltolaitoksissa vai ei;
 - koskevat rahapelite toimintaa, johon liittyy vedonlyöntiä rahallisin panoksin onnenpeleissä, arpajaiset, kasinopelit ja veik-kaustoiminta mukaan lukien;

- d) koskevat rahoituspalveluja;
- e) koskevat kiinteän omaisuuden tai kiinteään omaisuuteen kohdistuvien oikeuksien syntymistä, hankkimista tai luovutusta;
- f) koskevat uusien rakennusten rakentamista, olemassa olevien rakennusten huomattavia muutostöitä ja asumiseen tarkoitettujen tilojen vuokraamista;
- g) kuuluvat matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan;
- h) kuuluvat kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomatuotteita, jälleenmyyntiä ja vaihtoa koskeviin sopimuksiin liittyvien seikkojen osalta 14 päivänä tammikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/122/EY ⁽²⁾ soveltamisalaan;
- i) jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti laatii riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen velvoitettu julkinen viranhaltija, jonka on annettava kuluttajalle kattavaa oikeudellista tietoa varmistaakseen, että kuluttaja tekee sopimuksen huolellisen harkinnan perusteella ja tietoisena sen oikeudellisesta merkityksestä;
- j) koskevat kotitalouden päivittäiseen kulutukseen tarkoitettujen ja elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin, asuinpaikkaan tai työpaikalle toistuvilla ja säännöllisillä jakelukierroksilla fyysisesti toimittamien elintarvikkeiden, juomien tai muiden tavaroiden toimittamista;
- k) koskevat matkustajaliikenteen palveluja, lukuun ottamatta 8 artiklan 2 kohtaa sekä 19 ja 22 artiklaa;
- l) tehdään jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa;
- m) tehdään teletoiminnan harjoittajien kanssa maksullisten yleisöpuhelimien kautta niiden käyttöä varten tai kuluttajan luoman yhden puhelin-, Internet- tai faksiyhteyden käyttöä varten.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä sellaisiin muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin, joiden mukaan maksu, joka kuluttajan on suoritettava, on enintään 50 euroa, tai ne voivat päättää olla pitämättä voimassa tai olla ottamatta käyttöön vastaavia kansallisia säännöksiä. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään säätää tätä pienemmästä rahamäärästä.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EUVL L 33, 3.2.2009, s. 10.

5. Tämä direktiivi ei vaikuta kansalliseen yleiseen sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutuksia koskeviin sääntöihin, ellei yleisen sopimusoikeuden näkökohtia säännellä tällä direktiivillä.

6. Tämä direktiivi ei estä elinkeinonharjoittajia tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, jotka antavat tässä direktiivissä säädettyä paremman suojan.

4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Ellei tässä direktiivissä toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä kuluttajan suojan erilaisen tason varmistamiseksi.

II LUKU

TIETOJEN ANTAMINEN KULUTTAJALLE MUIDEN KUIN ETÄSOPIMUSTEN JA MUUALLA KUIN ELINKEINONHARJOITTAJAN TOIMITILOISSA TEHTYJEN SOPIMUSTEN YHTEYDESSÄ

5 artikla

Tietojen antamista koskevat vaatimukset muiden kuin etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä

1. Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi muuhun kuin etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen taikka vastaavaan tarjoukseen, elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot, elleivät nämä tiedot ilmene muutoin asiayhteydestä:

- a) tavaroiden tai palvelujen pääominaisuudet, siinä laajuudessa kuin viestimen ja tavaroiden tai palvelujen kannalta on asianmukaista;
- b) elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys, kuten toiminimi, maantieteellinen osoite, johon hän on sijoittautunut, ja puhelinnumero;
- c) tavaroiden tai palvelujen kokonaishinta veroineen tai, jos tavarain tai palvelun luonteesta johtuen hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, hinnan laskutapa sekä tapauksen mukaan kaikki muut rahti-, toimitus- tai postikulut tai, jos näitä kuluja ei voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että tällaisia lisäkuluja voi joutua maksamaan;
- d) tapauksen mukaan maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavarain tai suorittamaan palvelun, sekä elinkeinonharjoittajan valitusten käsitteilyihin soveltava käytäntö;

- e) maininta tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevasta lakisääteisestä vastuusta ja lisäksi tapauksen mukaan maininta kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun saatavuudesta ja ehdoista;
- f) sopimuksen kesto tapauksen mukaan tai, jos sopimus on voimassa toistaiseksi tai sitä jatketaan automaattisesti, sopimuksen päättymistä koskevat ehdot;
- g) tapauksen mukaan digitaalisen sisällön toimivuus, mukaan lukien sovellettava tekninen suojaus;
- h) tapauksen mukaan digitaalisen sisällön yhteentoimivuus laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja on siitä tietoinen tai siltä osin kuin hänen voidaan kohtuudella olettaa olleen siitä tietoinen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös sopimuksiin, jotka koskevat veden, kaasun tai sähkön toimittamista silloinkin, kun niitä ei pidetä kaupan tiettyä tilavuutena tai määrättynä määränä, tai kaukolämmön taikka digitaalisen sisällön toimittamista silloinkin, kun sitä ei toimiteta aineellisella välineellä.

3. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 1 kohtaa sopimukseen, jotka liittyvät päivittäisiin liiketoimiin ja jotka täytetään välittömästi sopimuksen tekemisen yhteydessä.

4. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvien sopimusten osalta hyväksyä lisävaatimuksia ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista tai pitää tällaiset vaatimukset voimassa.

III LUKU

KULUTTAJALLE ANNETTAVAT TIEDOT JA PERUUTTAMISOIKEUS ETÄSOPIMUSTEN JA MUUALLA KUIN ELINKEINONHARJOITTAJAN TOIMITILOISSA TEHTYJEN SOPIMUSTEN YHTEYDESSÄ

6 artikla

Etäsopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen taikka vastaavaan tarjoukseen, elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

- a) tavaroiden tai palvelujen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestimen ja tavaroiden tai palvelujen kannalta on asianmukaista;
- b) elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys, kuten toiminimi;
- c) maantieteellinen osoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, ja elinkeinonharjoittajan puhelin- ja faksinumero sekä sähköpostiosoite, jos nämä ovat käytettävissä,

jotta kuluttaja voi ottaa nopeasti yhteyttä elinkeinonharjoittajaan ja olla tehokkaasti yhteydessä tähän, ja tarvittaessa sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii;

- d) elinkeinonharjoittajan toimipaikan maantieteellinen osoite ja tapauksen mukaan sen elinkeinonharjoittajan, jonka puolesta hän toimii, toimipaikan maantieteellinen osoite, johon kuluttaja voi osoittaa mahdolliset valitukset, jos kyseiset osoitteet poikkeavat c alakohdan mukaisesti ilmoitetusta osoitteesta;

e) tavaroiden tai palvelujen kokonaishinta veroineen tai, jos tavaroiden tai palvelujen luonteen takia hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, hinnan laskutapa sekä tapauksen mukaan kaikki muut rahti-, toimitus- tai postikulut ja kaikki muut kustannukset tai, jos näitä kuluja ei voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että tällaisia lisäkuluja voi joutua maksamaan. Jos kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai toistuvia suorituksia sisältävä sopimus, kokonaishinnan on sisällettävä kokonaiskustannukset laskutusjaksoa kohden. Jos tällaisista sopimuksista peritään kiinteä hinta, kokonaishinta tarkoittaa myös kuukausittaisia kokonaiskustannuksia. Jos kokonaiskustannuksia ei voida kohtuudella laskea etukäteen, on ilmoitettava hinnan laskutapa;

- f) etäviestimen käyttämisestä sopimuksen tekemisessä aiheutuvat kulut, jos ne lasketaan muuten kuin perushintana;

g) maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavarain tai suorittamaan palvelun, sekä tapauksen mukaan elinkeinonharjoittajan valituksen käsittelyihin sovelttama käytäntö;

- h) jos peruuttamisoikeus on olemassa, kyseisen oikeuden käyttämiseen liittyvät ehdot, määräajat ja menettelyt 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä liitteessä I olevassa B osassa vahvistettu malliperuuttamislomake;

i) tapauksen mukaan tieto siitä, että kuluttajan on vastattava tavaroiden palauttamiskustannuksista peruuttamistapauksessa, ja tieto tavaroiden palauttamiskustannuksista, jos kyse on etäsopimuksista ja tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse;

- j) ilmoitus siitä, että jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeutta tehtyään 7 artiklan 3 kohdan tai 8 artiklan 8 kohdan mukaisen pyynnön, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle kohtuulliset kustannukset 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

k) jos peruuttamisoikeutta ei anneta 16 artiklan mukaisesti, ilmoitus siitä, että kuluttajalla ei ole peruuttamisoikeutta, tai tapauksen mukaan ilmoitus olosuhteista, joissa kuluttaja menettää peruuttamisoikeutensa;

- l) maininta tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevasta la-
kisääteisestä vastuusta;
- m) tapauksen mukaan maininta kaupanteon jälkeisen asiakas-
tuen, kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun
saatavuudesta ja ehdoista;
- n) maininta direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan f alakohdassa
määriteltyjen asiaan liittyvien käytäntöjen olemassa-
olosta ja tapauksen mukaan tieto siitä, miten niistä voi
saada jäljennöksen;
- o) sopimuksen kesto tapauksen mukaan tai, jos sopimus on
voimassa toistaiseksi tai sitä jatketaan automaattisesti, sopi-
muksen päättymistä koskevat ehdot;
- p) tapauksen mukaan sopimukseen perustuvien kuluttajan vel-
voitteiden vähimmäiskesto;
- q) tapauksen mukaan mahdolliset talletukset tai muut rahoit-
usta koskevat vakuudet, jotka kuluttajan on maksettava
tai annettava elinkeinonharjoittajan pyynnöstä, sekä niihin
liittyvät ehdot;
- r) tapauksen mukaan digitaalisen sisällön toimivuus, mukaan
lukien sovellettava tekninen suojaus;
- s) tapauksen mukaan digitaalisen sisällön yhteentoimivuus lait-
teistojen ja ohjelmistojen kanssa siltä osin kuin elinkeinon-
harjoittaja on siitä tietoinen tai siltä osin kuin hänen voi-
daan kohtuudella olettaa olleen siitä tietoinen;
- t) tapauksen mukaan mahdollisuus käyttää elinkeinonharjoit-
tajaan sovellettavia tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja
oikeussuojamenettelyjä sekä tavat, joilla kyseisiin menettelyi-
hin voi turvautua.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös sopimukseen,
jotka koskevat veden, kaasun tai sähkön toimittamista silloinkin,
kun niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä
määrinä, tai kaukolämmön taikka digitaalisen sisällön toimitta-
mista silloinkin, kun sitä ei toimiteta aineellisella välineellä.

3. Julkisen huutokaupan osalta 1 kohdan b, c ja d alakoh-
dassa tarkoitettut tiedot voidaan korvata vastaavilla tiedoilla huu-
tokaupanpitäjästä.

4. Edellä olevan 1 kohdan h, i ja j alakohdassa tarkoitettut
tiedot voidaan antaa liitteessä I olevassa A osassa vahvistetun
peruuttamisohjeen mallin avulla. Elinkeinonharjoittajan katso-
taan täyttäneen 1 kohdan h, i ja j alakohdassa säädetty tiedon-
antovaatimukset, jos hän on toimittanut kuluttajalle nämä oh-
jeet oikein täytettyinä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat olennainen osa
etäsopimusta tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimiti-
loissa tehtyä sopimusta, eikä niitä saa muuttaa, elleivät sopimus-
puolet nimenomaisesti sovi toisin.

6. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut 1 kohdan e
alakohdassa tarkoitettuja lisäkuluja tai muita kustannuksia kos-
kevia tiedonantovaatimuksia tai 1 kohdan i alakohdassa tarkoi-
tettuja tavaroiden palauttamiskustannuksia koskevia tiedonanto-
vaatimuksia, kuluttajan ei tarvitse maksaa näitä lisäkuluja tai
muita kustannuksia.

7. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään pitää
voimassa sopimukseen liittyviä tietoja koskevat kielivaatimukset
sen varmistamiseksi, että kuluttaja ymmärtää annetut tiedot hel-
posti, tai hyväksyä tällaisia kielivaatimuksia.

8. Tässä direktiivissä säädetty tiedonantovaatimukset täyden-
tävät direktiivin 2006/123/EY ja direktiiviin 2000/31/EY sisäl-
tyviä tiedonantovaatimuksia, ja ne eivät estä jäsenvaltioita aset-
tamasta tiedonantoa koskevia lisävaatimuksia näiden direktiivien
mukaisesti.

Jos direktiivin 2006/123/EY tai direktiivin 2000/31/EY jokin
säännös siitä, mitä ja miten tietoa on annettava, on ristiriidassa
jonkin tämän direktiivin säännöksen kanssa, tämän direktiivin
säännös on etusijalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensim-
mäisen alakohdan soveltamista.

9. Elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka tässä luvussa
säädettyjen tiedonantovaatimusten täyttämistä.

7 artikla

Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjä sopimuksia koskevat muotovaatimukset

1. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien
sopimusten osalta elinkeinonharjoittajan on annettava 6 artiklan
1 kohdassa tarkoitettut tiedot kuluttajalle paperilla tai kuluttajan
suostumuksella muulla pysyvällä välineellä. Tietojen on oltava
helposti luettavia, ja ne on esitettävä selkeällä ja ymmärrettävällä
kielellä.

2. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle jäljennös
allekirjoitetusta sopimuksesta tai sopimuksen vahvistuksesta pa-
perilla tai kuluttajan suostumuksella muulla pysyvällä välineellä,
mukaan lukien tapauksen mukaan vahvistus, joka koskee
16 artiklan m alakohdassa tarkoitettua kuluttajan nimenomaista
ennakkosuostumusta ja hänen saamaansa ilmoitusta.

3. Jos kuluttaja haluaa, että palvelujen toimittaminen tai ve-
den, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tila-
vuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämmön toimittami-
nen alkaa 9 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamista kos-
kevan määräajan aikana, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä,
että kuluttaja tekee tällaisen nimenomaisen pyynnön pysyvällä
välineellä.

4. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta, joissa kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajan palveluja sellaisten korjaus- tai huoltotoiden tekemiseksi, joiden osalta elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja täyttävät välittömästi sopimusvelvoitteensa ja joissa kuluttajan suorittama maksu on enintään 200 euroa,

- a) elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot ja tieto hinnasta tai hinnan laskutavasta sekä arvio kokonaishinnasta paperilla tai kuluttajan suostumuksella muulla pysyvällä välineellä. Elinkeinonharjoittajan on annettava 6 artiklan 1 kohdan a, h ja k alakohdassa tarkoitetut tiedot, mutta hän voi olla antamatta niitä paperilla tai muulla pysyvällä välineellä, jos kuluttaja tähän nimenomaisesti suostuu;
- b) tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annetun sopimuksen vahvistuksen on sisällettävä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä kohtaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tässä direktiivissä säädettyjen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien velvoitteiden täyttämiseksi mitään muita muotovaatimuksia.

8 artikla

Etäsopimuksia koskevat muotovaatimukset

1. Etäsopimusten osalta elinkeinonharjoittajan on annettava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot kuluttajalle tai asetettava ne kuluttajan saataville etäviestimelle soveltuvalla tavalla esitettynä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. Jos nämä tiedot annetaan pysyvällä välineellä, niiden on oltava helposti luettavassa muodossa.

2. Jos sähköisessä muodossa tehtävässä etäsopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi ja helposti havaittavasti ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa 6 artiklan 1 kohdan a, e, o ja p alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttaja tilausta tehdessään hyväksyy nimenomaisesti, että tilaukseen liittyy maksuvelvollisuus. Jos tilauksen tekeminen edellyttää näppäimen tai vastaavan toiminnon käyttöä, näppäin tai vastaava toiminto on merkittävä helposti luettavalla tavalla ainoastaan sanoilla "tilaukseen liittyy maksuvelvollisuus" tai vastaavalla yksiselitteisellä ilmaisulla, josta käy ilmi, että tilauksen tekemiseen liittyy velvollisuus maksaa elinkeinonharjoittajalle. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut tätä alakohtaa, sopimus tai tilaus ei sido kuluttajaa.

3. Verkkosivustoilla, joilla harjoitetaan kaupankäyntiä, on ilmoitettava selvästi ja helposti luettavasti viimeistään tilausmenettelyn käynnistyessä, sovelletaanko toimitusrajoituksia ja mitkä maksuvälineet hyväksytään.

4. Jos sopimus tehdään käyttäen sellaista etäviestintä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen näyttämistä varten, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kyseisellä viestimellä ainakin 6 artiklan 1 kohdan a, b, e, h ja o alakohdassa tarkoitetut, ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot tavaroiden tai palvelujen pääominaisuuksista, elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kokonaishinnasta, peruuttamisoikeudesta, sopimuksen kestosta ja toistaiseksi voimassa olevien sopimusten osalta niiden päättymistä koskevista ehdoista. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle muut 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot soveltuvalla tavalla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Jos elinkeinonharjoittaja ottaa yhteyden kuluttajaan puhelimitse etäsopimuksen tekemistä varten, hänen on kuluttajan kanssa käymänsä keskustelun aluksi ilmoitettava henkilöllisyytensä ja tapauksen mukaan sen henkilön henkilöllisyys, jonka puolesta hän ottaa yhteyttä, sekä puhelun kaupallinen tarkoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

6. Puhelimitse tehtävien etäsopimusten osalta jäsenvaltiot voivat säätää, että elinkeinonharjoittajan on vahvistettava tarjous kuluttajalle, joka tulee sidotuksi vasta allekirjoitettuaan tarjouksen tai lähetettyään kirjallisen hyväksyntänsä. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tällaiset vahvistukset on tehtävä pysyvällä välineellä.

7. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle vahvistus tehdystä sopimuksesta pysyvällä välineellä kohtuullisen ajan kuluessa etäsopimuksen tekemisestä ja viimeistään tavaroiden toimitusajankohtana tai ennen kuin palvelun suorittaminen alkaa. Tämän vahvistuksen on sisällettävä:

- a) kaikki 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ellei elinkeinonharjoittaja ole jo antanut kyseisiä tietoja kuluttajalle pysyvällä välineellä ennen etäsopimuksen tekemistä; ja
- b) tapauksen mukaan vahvistus 16 artiklan m alakohdassa tarkoitetusta kuluttajan nimenomaisesta ennakkosuostumuksesta ja hänen saamastaan ilmoituksesta.

8. Jos kuluttaja haluaa, että palvelujen toimittaminen tai veden, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämmön toimittaminen alkaa 9 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamista koskevan määräajan aikana, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee tästä nimenomaisen pyynnön.

9. Tällä artiklalla ei rajoiteta direktiivin 2000/31/EY 9 ja 11 artiklan niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat sopimusten ja tilausten tekemistä sähköisessä muodossa.

10. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tässä direktiivissä säädettyjen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien velvoitteiden täyttämiseksi mitään muita muotovaatimuksia.

9 artikla

Peruuttamisoikeus

1. Jollei 16 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamisesta muuta johdu, kuluttajalla on oikeus perusteluja esittämättä ja ilman, että hänelle koituu muita kustannuksia kuin ne, joista säädetään 13 artiklan 2 kohdassa ja 14 artiklassa, peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus 14 päivän kuluessa.

2. Rajoittamatta 10 artiklan soveltamista tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluessa:

- a) palvelusopimuksen ollessa kyseessä sopimuksen tekopäivästä;
- b) kauppasopimuksen ollessa kyseessä päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut tavarat fyysisesti hallintaansa, tai
 - i) jos kuluttaja on tilannut useita tavaroita samassa tilauksessa ja tavarat toimitetaan erikseen, siitä päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut viimeisen tavarantyyppisesti hallintaansa;
 - ii) jos tavara toimitetaan useassa erässä tai osina, siitä päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut viimeisen erän tai osan fyysisesti hallintaansa;
 - iii) jos kyseessä on sopimus tavaroiden säännöllisestä toimitamisesta määrätyn ajan kuluessa, siitä päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut ensimmäisen tavarantyyppisesti hallintaansa;
- c) jos kyseessä on sopimus veden, kaasun tai sähkön toimittamisesta, jos niitä ei pidetä kaupan tietyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämmön tai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, sopimuksen tekopäivästä.

3. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää sopimuspuolia täyttämästä sopimusvelvoitteitaan peruuttamisen määräajan kuluessa. Jos kyse on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdystä sopimuksista, jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää voimassa

kansallisen lainsäädännön, jossa elinkeinonharjoittajaa kielletään perimästä maksua kuluttajalta tietyinä aikana sopimuksen tekemisen jälkeen.

10 artikla

Laiminlönti tiedottaa peruuttamisoikeudesta

1. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole 6 artiklan 1 kohdan h alakohtan mukaisesti antanut kuluttajalle tietoja peruuttamisoikeudesta, peruuttamisen määräaika päättyy 12 kuukauden kuluttua 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alkuperäisen peruuttamisen määräajan päättymisestä.

2. Jos elinkeinonharjoittaja on antanut kuluttajalle tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot 12 kuukauden kuluessa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta päivästä, peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja vastaanottaa nämä tiedot.

11 artikla

Peruuttamisoikeuden käyttäminen

1. Kuluttajan on ennen peruuttamisen määräajan päättymistä ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa sopimus. Kuluttaja voi tätä varten joko

- a) käyttää liitteessä I olevassa B osassa vahvistettua malliperuuttamislomaketta; tai
- b) antaa minkä tahansa muun yksiselitteisen ilmoituksen päätöksestään peruuttaa sopimus.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa malliperuuttamislomakkeelle muita muotovaatimuksia kuin liitteessä I olevassa B osassa säädetyt vaatimukset.

2. Kuluttajan katsotaan käyttäneen peruuttamisoikeuttaan 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitetussa peruuttamisen määräajassa, jos kuluttaja lähettää peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevan ilmoituksen ennen kyseisen määräajan päättymistä.

3. Elinkeinonharjoittaja voi 1 kohdassa tarkoitettujen mahdollisuuksien lisäksi tarjota kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja lähettää sähköisesti elinkeinonharjoittajan verkkosivuston kautta joko liitteessä I olevassa B osassa vahvistettu malliperuuttamislomake tai mikä tahansa muu yksiselitteinen ilmoitus. Näissä tapauksissa elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle pysyvällä välineellä viipymättä vahvistus peruuttamisen vastaanottamisesta.

4. Kuluttajalla on todistustaakka siitä, että peruuttamisoikeutta on käytetty tämän artiklan mukaisesti.

12 artikla

Peruuttamisen vaikutukset

Peruuttamisoikeuden käyttäminen lakkauttaa osapuolten velvoitteet

- a) täyttää kyseinen etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus; tai
- b) tehdä etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävä sopimus tapauksissa, joissa kuluttaja on tehnyt tarjouksen.

13 artikla

Peruuttamiseen liittyvät elinkeinonharjoittajan velvoitteet

1. Elinkeinonharjoittajan on palautettava kaikki kuluttajalta saadut maksut, tapauksen mukaan toimituskustannukset mukaan luettuina, ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona elinkeinonharjoittaja saa tietää kuluttajan päätöksestä peruuttaa sopimus 11 artiklan mukaisesti.

Elinkeinonharjoittajan on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu maksujen palautus sillä maksuvälineellä, jota kuluttaja käytti alkuperäisessä liiketoimessa, jollei kuluttaja ole nimenomaisesti sopinut toisin ja edellyttäen, että kuluttajalle ei aiheudu maksujen palautuksesta kustannuksia.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, elinkeinonharjoittajan ei tarvitse palauttaa ylimääräisiä kustannuksia, jos kuluttaja on nimenomaisesti valinnut muun kuin elinkeinonharjoittajan tarjoaman edullisimman vakioitoimitustavan.

3. Elinkeinonharjoittaja voi kauppasopimusten osalta pidettyä maksujen palautuksesta kunnes hän on saanut tavarat takaisin tai kunnes kuluttaja on esittänyt näyttöä siitä, että on lähettänyt tavarat takaisin, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse.

14 artikla

Peruuttamiseen liittyvät kuluttajan velvoitteet

1. Kuluttajan on lähetettävä tai luovutettava tavarat elinkeinonharjoittajalle tai henkilölle, jonka tämä on valtuuttanut vastaanottamaan tavarat, ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja on ilmoittanut elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa sopimus 11 artiklan mukaisesti, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse. Määräaikaa on noudatettu, jos kuluttaja lähettää tavarat takaisin ennen kyseisen 14 päivän määräajan päättymistä.

Kuluttaja vastaa vain tavaroiden palauttamisesta johtuvista välitöistä kuluista, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on suostunut vastaamaan niistä tai laiminlyönyt ilmoittaa kuluttajalle, että kuluttajan on vastattava niistä.

Jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja jos tavarat on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuskentekohetkellä, elinkeinonharjoittajan on noudettava tavarat omalla kustannuksellaan, jos tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse.

2. Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka on seurausta tavaroiden muusta kuin niiden luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi tarvittavasta käsittelystä. Kuluttaja ei missään tapauksessa ole vastuussa tavaroiden arvon alenemisesta, jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut tietoja peruuttamisoikeudesta 6 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti.

3. Jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeutta tehtyään 7 artiklan 3 kohdan tai 8 artiklan 8 kohdan mukaisen pyynnön, hänen on maksettava elinkeinonharjoittajalle määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan. Suhteellinen osuus, joka kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle, lasketaan sopimuksen mukaisen kokonaishinnan perusteella. Jos kokonaishinta on kohtuuton, suhteellinen osuus lasketaan saadun suorituksen markkina-arvon perusteella.

4. Kuluttaja ei ole velvollinen maksamaan

a) sellaisten palvelujen suorittamisesta tai veden, kaasun tai sähkön toimittamisesta, jos niitä ei pidetä kaupan tietynä tilavuutena tai määrättynä määränä, tai kaukolämmön toimittamisesta, jotka on suoritettu kokonaan tai osittain peruuttamisen määräajan aikana, jos

i) elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut tietoja 6 artiklan 1 kohdan h tai j alakohdan mukaisesti; tai

ii) kuluttaja ei ole 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 8 kohdan mukaisesti nimenomaisesti pyytänyt, että palvelun suorittaminen alkaa peruuttamisen määräajan aikana; tai

b) sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta kokonaisuudessaan tai osittain, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, jos

i) kuluttaja ei ole antanut etukäteen nimenomaista suostumustaan siihen, että suoritus alkaa ennen 9 artiklassa tarkoitettua 14 päivän määräajan päättymistä;

ii) kuluttaja ei ole saanut ilmoitusta siitä, että antaessaan suostumuksensa hän menettää peruuttamisoikeutensa; tai

iii) elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut vahvistusta 7 artiklan 2 kohdan tai 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

5. Edellä 13 artiklan 2 kohdassa ja tässä artiklassa säädettyä lukuun ottamatta kuluttajalle ei aiheudu vastuuta peruuttamisoikeuden käyttämisestä.

15 artikla

Peruuttamisoikeuden käytön vaikutukset liitännäissopimuksiin

1. Jos kuluttaja käyttää tämän direktiivin 9–14 artiklan mukaisesti oikeuttaan peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, kaikki liitännäissopimukset peruuntuvat automaattisesti ilman, että kuluttajalle koituu mitään kustannuksia tämän direktiivin 13 artiklan 2 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitettuja kustannuksia lukuun ottamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kulutusluottosopimuksista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY ⁽¹⁾ 15 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tällaisten sopimusten peruuntumista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

16 artikla

Poikkeukset peruuttamisoikeudesta

Jäsenvaltiot eivät saa säätää 9–15 artiklan mukaista peruuttamisoikeutta etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta, jos kyse on

- a) palvelusopimuksista, joiden osalta palvelu on kokonaan suoritettu, jos palvelun suorittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella ennakkosuostumuksella ja jos kuluttaja on saanut ilmoituksen siitä, että hän menettää peruuttamisoikeuden, kun elinkeinonharjoittaja on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan;
- b) sellaisten tavaroiden toimittamisesta tai sellaisten palvelujen suorituksesta, joiden hinta on riippuvainen rahoitusmarkkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa ja jotka voivat ilmetä peruuttamisen määrääjänä;
- c) sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka on valmistettu kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaaviksi;
- d) sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka voivat pilaantua tai vanhentua nopeasti;
- e) sellaisten sinetöityjen tavaroiden toimittamisesta, joita ei voida palauttaa terveydensuojelu- tai hygieniasyistä ja joiden sinetti on avattu toimituksen jälkeen;
- f) sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka ovat toimitamisen jälkeen luonteensa mukaisesti erottamattomasti sekoituneet muiden tavaroiden kanssa;

g) sellaisten alkoholijuomien toimittamisesta, joiden hinnasta on sovittu kauppasopimusta tehtäessä, jotka voidaan toimittaa vasta 30 päivän kuluttua ja joiden todellinen arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;

h) sopimuksista, joihin liittyen kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan kiireellisten korjaus- tai huoltotöiden tekemiseksi. Jos elinkeinonharjoittaja tällaisen käynnin yhteydessä suorittaa muita kuin kuluttajan nimenomaisesti pyytämiä palveluja tai toimittaa muita tavaroita kuin huolto- tai korjaustöiden suorittamiseksi välttämättömiä varaosia, peruuttamisoikeutta sovelletaan näihin muihin palveluihin tai tavaroihin;

i) sellaisen sinetöidyn ääni- tai kuvatallenteen tai sinetöidyn tietokoneohjelman toimittamisesta, jonka sinetti on avattu toimituksen jälkeen;

j) yksittäisen sanoma- tai aikakauslehden tai aikakausjulkaisun toimittamisesta, lukuun ottamatta tällaisten julkaisujen toimitamista koskevia tilaussopimuksia;

k) julkisessa huutokaupassa tehdyistä sopimuksista;

l) majoituksen tarjoamisesta muuhun kuin asumistarkoitukseen, tavaroiden kuljetuksesta, autonvuokrauspalveluista, ravintolapalveluista tai vapaa-ajanpalveluista, jos sopimus edellyttää suoritusta määrättyä ajankohtana tai määrätyn ajan kuluessa;

m) sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, jos palvelun suorittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella ennakkosuostumuksella ja jos kuluttaja on saanut ilmoituksen siitä, että hän menettää näin peruuttamisoikeuden.

IV LUKU

MUUT KULUTTAJAN OIKEUDET

17 artikla

Soveltamisala

1. Kauppasopimuksiin sovelletaan 18 ja 20 artiklaa. Näitä artikloja ei sovelleta sopimuksiin, jotka koskevat veden, kaasun tai sähkön toimittamista, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, eikä sopimuksiin, jotka koskevat kaukolämmön tai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista, jota ei toimiteta aineellisella välineellä.

2. Kauppa- ja palvelusopimuksiin sekä veden, kaasun, sähkön, kaukolämmön ja digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin sovelletaan 19, 21 ja 22 artiklaa.

⁽¹⁾ EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

18 artikla

Luovutus

1. Jolleivät osapuolet ole toimitusajasta muuta sopineet, elinkeinonharjoittajan on luovutettava tavara siirtämällä sen fyysinen hallinta tai määräysvalta tavaraan kuluttajalle ilman aiheutonta viivytystä ja viimeistään 30 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä.

2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt veloitettaan toimittaa tavarat kuluttajan kanssa sovittuna aikana tai 1 kohdassa säädettyssä määräajassa, kuluttajan on pyydettävä häntä tekemään luovutus olosuhteisiin nähden asianmukaisen lisäajan kuluessa. Jos elinkeinonharjoittaja ei luovuta tavaroita tämän lisäajan kuluessa, kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta kauppasopimukseen, jos elinkeinonharjoittaja on kieltäytynyt toimittamasta tavaraa tai jos luovutus sovittuna toimitusaikana on olennainen ottaen huomioon kaikki sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet tai jos kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle ennen sopimuksen tekemistä, että luovutus tiettyyn päivään mennessä tai tiettyä päivänä on olennaista. Jos elinkeinonharjoittaja ei tällaisessa tapauksessa luovuta tavaroita kuluttajan kanssa sovittuna aikana tai 1 kohdassa säädettyssä määräajassa, kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus välittömästi.

3. Sopimuksen purkamisen jälkeen elinkeinonharjoittajan on viipymättä palautettava kaikki sopimuksen nojalla maksetut määrät.

4. Sen lisäksi, että sopimus puretaan 2 kohdan mukaisesti, kuluttaja voi turvautua muihin kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin oikeuskeinoihin.

19 artikla

Maksuvälineen käytöstä aiheutuvat kulut

Jäsenvaltioiden on kiellettävä elinkeinonharjoittajia vaatimasta kuluttajilta tietyn maksuvälineen käytöstä maksuja, jotka ylittävät elinkeinonharjoittajalle tämän välineen käytöstä aiheutuvat kustannukset.

20 artikla

Vaaranvastuun siirtyminen

Sopimuksissa, joiden mukaan elinkeinonharjoittaja lähettää tavarat kuluttajalle, vastuu tavaroiden katoamisesta tai vahingoittumisesta siirtyy kuluttajalle, kun kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut tavarat fyysisesti hallintaansa. Riski siirtyy kuitenkin kuluttajalle, kun tavarat luovutetaan rahdinkuljettajalle, jos kuluttaja on antanut tavaroiden kuljetuksen rahdinkuljettajan tehtäväksi eikä valittu rahdinkuljettaja ollut elinkeinonharjoittajan ehdottamien rahdinkuljettajien joukossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kuluttajan oikeuksia rahdinkuljettajan suhteen.

21 artikla

Puhelinviestintä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos elinkeinonharjoittajalla on puhelinlinja, jonka välityksellä häneen saa puhelinyhteyden tehtyyn sopimukseen liittyvissä asioissa, yhteydenotosta elinkeinonharjoittajaan ei aiheudu kuluttajalle perushintaa suurempia kuluja.

Ensimmäinen alakohta ei vaikuta televiestintäpalvelujen tarjoajien oikeuteen veloittaa tällaisista puheluista.

22 artikla

Lisämaksut

Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi sopimukseen tai tarjoukseen, elinkeinonharjoittajan on pyydettävä kuluttajan nimenomainen suostumus kaikkiin lisämaksuihin, jotka eivät sisälly elinkeinonharjoittajan pääasiallisesta sopimusvelvoitteesta sovitun vastikkeeseen. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole hankkinut kuluttajan nimenomaista suostumusta, vaan on päättänyt sen käyttämällä oletusvalintoja, jotka kuluttajan on hylättävä välttääkseen lisämaksun, kuluttajalla on oikeus saada tällainen maksu takaisin.

V LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

24 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2013 ja ilmoitettava sille niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

25 artikla

Direktiivin pakottavuus

Jos sopimukseen sovelletaan jäsenvaltion lakia, kuluttaja ei voi luopua oikeuksista, jotka kuuluvat hänelle niiden kansallisten toimenpiteiden perusteella, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Sopimusehdot, joilla välittömästi tai välillisesti poistetaan tähän direktiiviin perustuvat oikeudet tai rajoitetaan niitä, eivät sido kuluttajaa.

26 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat saavat tiedon niistä kansallisista säännöksistä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja niiden on tarvittaessa kannustettava elinkeinonharjoittajia ja käytäntösääntöjen ylläpitäjiä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan g alakohdassa, antamaan kuluttajille tietoa käytäntösäännöistään.

27 artikla

Toimitukset ja suoritukset, joita ei ole tilattu

Kuluttaja on vapautettu vastasuoritusvelvollisuudesta tapauksissa, joissa on kyse sellaisesta tavaroiden, veden, kaasun, sähkön, kaukolämmön tai digitaalisen sisällön toimituksesta tai sellaisesta palvelun suorituksesta, jota ei ole tilattu ja joka on direktiivin 2005/29/EY 5 artiklan 5 kohdan ja liitteessä I olevan 29 kohdan nojalla kielletty. Tällaisissa tapauksissa se, että kuluttaja ei reagoi toimitukseen tai suoritukseen, jota ei ole tilattu, ei merkitse tarjouksen hyväksymistä.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2013. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säädökset asiakirjojen muodossa komissiolle. Komissio käyttää näitä asiakirjoja 30 artiklassa tarkoitetun kertomuksen laadinnassa.

Niiden on sovellettava näitä säädöksiä 13 päivästä kesäkuuta 2014.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan sopimuksiin, jotka on tehty 13 päivänä kesäkuuta 2014 jälkeen.

29 artikla

Raportointivaatimukset

1. Jos jäsenvaltio käyttää jotakin 3 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklan 7 tai 8 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 6 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista sääntelymahdollisuuksista, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2013 sekä ilmoitettava niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio huolehtii siitä, että 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien saatavilla helposti muun muassa verkkosivuston välityksellä.

3. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitettut tiedot muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille. Se kuulee sidosryhmiä näistä tiedoista.

30 artikla

Komission suorittama raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 13 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomukseen sisällytetään erityisesti arviointi tämän direktiivin säännöksistä, jotka koskevat digitaalista sisältöä, peruuttamisoikeus mukaan lukien. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi kuluttajien oikeuksien alalla tapahtuneeseen kehitykseen.

VI LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

31 artikla

Kumottavat säädökset

Kumotaan direktiivi 85/577/EY ja direktiivi 97/7/EY, sellaisena kuin se on muutettuna kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/65/EY⁽¹⁾ sekä direktiiveillä 2005/29/EY ja 2007/64/EY, 13 päivästä kesäkuuta 2014.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

32 artikla

Direktiivin 93/13/ETY muuttaminen

Lisätään direktiiviin 93/13/ETY artikla seuraavasti:

”8 a artikla

1. Jos jäsenvaltio hyväksyy 8 artiklan mukaisesti säännöksiä, se ilmoittaa niistä ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle, erityisesti jos

— kyseisillä säännöksillä kohtuuttomuuden arviointi ulotetaan koskemaan erikseen neuvoteltuja sopimusehtoja tai hinnan tai vastikkeen asianmukaisuutta, tai

— kyseisiin säännöksiin sisältyy luetteloita kohtuuttomiksi katsottavista sopimusehdoista.

2. Komissio huolehtii siitä, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat helposti kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien saatavilla muun muassa verkkosivuston välityksellä.

3. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille. Se kuulee sidosryhmiä näistä tiedoista.”

33 artikla

Direktiivin 1999/44/EY muuttaminen

Lisätään direktiiviin 1999/44/EY artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Raportointivaatimukset

1. Jos jäsenvaltio 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa 5 artiklan 1–3 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja

säännöksiä tiukempia kuluttajansuojasäännöksiä, sen on ilmoitettava niistä ja niihin mahdollisesti myöhemmin tehtävistä muutoksista komissiolle.

2. Komissio huolehtii siitä, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat helposti kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien saatavilla muun muassa verkkosivuston välityksellä.

3. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille. Se kuulee sidosryhmiä näistä tiedoista.”

34 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

35 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä lokakuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. DOWGIELEWICZ

LIITE I

Tietoja peruuttamisoikeuden käytöstä

A. Peruuttamisohjeen malli

Peruuttamisoikeus

Teillä on oikeus peruuttaa tämä sopimus 14 päivän kuluessa syytä ilmoittamatta.

Peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua [1]

Peruuttamisoikeuden käyttämiseksi teidän on ilmoitettava meille [2] päätöksestänne peruuttaa sopimus yksiselitteisellä ilmoituksella (esimerkiksi kirjeellä postitse, faksilla tai sähköpostilla). Voitte käyttää liitteenä olevaa malliperuuttamislomaketta, mutta mallilomakkeen käyttö ei ole pakollista. [3]

Peruuttamisen määräajan noudattamiseksi riittää, että lähetätte ilmoituksenne peruuttamisoikeuden käytöstä ennen peruuttamisen määräajan päättymistä.

Peruuttamisen vaikutukset

Jos peruutate tämän sopimuksen, palautamme teille kaikki teiltä saamamme maksut, myös toimituskustannukset (paitsi lisäkustannuksia siitä, että olette valinnut tarjoamastamme edullisimmasta vakiotoimitustavasta poikkeavan toimitustavan), ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona saamme tietää päätöksestänne peruuttaa sopimus. Suoritamme palautuksen sillä maksuvälineellä, jota olette käyttänyt alkuperäisessä liiketoimessa, elleste ole nimenomaisesti suostunut muuhun, ja joka tapauksessa siten, että teille ei aiheudu palautuksesta kustannuksia. [4]

[5]

[6]

Lomakkeen täyttöohjeet:

[1] Lisätäkää jokin seuraavista lainausmerkein merkityistä tiedoista:

- a) kun kyseessä on palvelusopimus tai sopimus veden, kaasun tai sähkön toimittamisesta, jos niitä ei pidetä kaupan tietynä tilavuutena tai määrättynä määränä, tai kaukolämmön tai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, joita ei toimiteta aineellisella välineellä: "sopimuksen tekemisestä";
- b) kun kyseessä on kauppasopimus: "siitä, kun te olette saanut tai osoittamanne kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut tavarat fyysisesti hallintaansa";
- c) kun kyseessä on sopimus, jossa kuluttaja on tilannut useita tavaroita samassa tilauksessa ja erikseen toimitettuina: "siitä, kun te olette saanut tai osoittamanne kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut viimeisen tavaran fyysisesti hallintaansa";
- d) kun kyseessä on sopimus, jossa tavara toimitetaan useassa erässä tai osina: "siitä, kun te olette saanut tai osoittamanne kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut viimeisen erän tai osan fyysisesti hallintaansa";
- e) kun kyseessä on sopimus, jossa tavaroita toimitetaan säännöllisesti määrätyn ajan kuluessa: "siitä, kun te olette saanut tai osoittamanne kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut ensimmäisen tavaran fyysisesti hallintaansa".

[2] Lisätäkää nimenne, maantieteellinen osoitteenne ja, mikäli saatavilla, puhelinnumeronne, faksinumeronne ja sähköpostiosoitteenne.

[3] Jos tarjoatte kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja toimittaa sopimuksen peruuttamista koskevat tiedot sähköisesti verkkosivustollanne, lisätäkää seuraava teksti: "Voitte täyttää malliperuuttamislomakkeen ja toimittaa sen taikka muun yksiselitteisen ilmoituksen myös sähköisesti verkkosivustollamme [lisätään Internetosoite]. Jos käytätte tätä vaihtoehtoa, lähetämme teille viipymättä pysyvällä välineellä (esimerkiksi sähköpostitse) vahvistuksen peruuttamisen vastaanottamisesta."

[4] Kun kyseessä on kauppasopimus, jossa ette ole tarjoutunut noutamaan tavaroita takaisin peruuttamistapauksessa, lisätäkää seuraava teksti: "Voimme lykätä maksun palautusta kunnes olemme saaneet tavarat takaisin tai kunnes olette esittänyt näyttöä siitä, että olette lähettänyt tavarat takaisin, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi."

[5] Jos kuluttaja on vastaanottanut tavaroita sopimuksen yhteydessä,

a) lisäksi:

— "Noudamme tavarat takaisin.", tai

— "Teidän on lähetettävä tavarat takaisin tai luovutettava ne meille tai ... [lisätäkää tapauksen mukaan sen henkilön nimi ja maantieteellinen osoite, jonka olette valtuuttanut vastaanottamaan tavarat] ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona ilmoitatte meille peruuttavanne tämän sopimuksen. Määräaikaa on noudatettu, jos lähetätte tavarat takaisin ennen kyseisen 14 päivän määräajan päättymistä."

b) lisäksi:

— "Vastaamme tavaroiden palauttamiskustannuksista.",

— "Teidän on vastattava tavaroiden palauttamisesta aiheutuvista välittömistä kustannuksista.",

— jos kyseessä on etäsopimus ettekä ole tarjoutunut vastaamaan tavaroiden palauttamiskustannuksista eikä tavaroita voi niiden luonteen takia palauttaa tavanomaisesti postitse: "Teidän on vastattava tavaroiden palauttamisesta aiheutuvista välittömistä kustannuksista, jotka ovat ... euroa [lisätään määrä]."; tai jos tavaroiden palauttamiskustannuksia ei voida kohtuudella laskea etukäteen: "Teidän on vastattava tavaroiden palauttamisesta aiheutuvista välittömistä kustannuksista. Kustannukset ovat arviolta enintään noin ... euroa [lisätään määrä].", tai

— jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja tavaroita ei niiden luonteen takia voida palauttaa tavanomaisesti postitse ja tavarat on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuksentekohetkellä: "Noudamme tavarat takaisin omalla kustannuksellamme." sekä

c) lisäksi: "Olette vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka on seurausta muusta kuin tavaroiden luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamisesta tarvittavasta käsittelystä."

[6] Jos sopimus koskee palvelujen toimittamista tai veden, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättynä määränä, tai kaukolämmön toimittamista, lisätäkää seuraava teksti: "Jos olette pyytänyt palvelujen suorittamista tai veden/kaasun/kaukolämmön [tarpeeton yliviivataan] toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan aikana, teidän on maksettava meille määrä, joka on suhteessa siihen, minkä verran sopimuksesta on täytetty siihen mennessä, jolloin ilmoitatte meille peruuttavanne sopimuksen, kun vertauskohtana on sopimuksen täyttäminen kokonaisuudessaan."

B. Malliperuuttamislomake

(täyttäkää ja palauttakaa tämä lomake vain siinä tapauksessa, että haluatte peruuttaa sopimuksen)

— Vastaanottaja [elinkeinoharjoittajan on lisättävä tähän nimensä, maantieteellinen osoitteensa ja, mikäli saatavilla, faksinumeronsa ja sähköpostiosoitteensa]:

— Ilmoitan/Ilmoitamme (*), että haluan/haluamme (*) peruuttaa tekemäni/tekemämme (*) sopimuksen, joka koskee seuraavien tavaroiden toimittamista (*) / seuraavan palvelun suorittamista (*):

— Tilauspäivä (*)/Vastaanottopäivä (*)

— Kuluttajan nimi (*) / Kuluttajien nimet (*)

— Kuluttajan osoite (*) / Kuluttajien osoitteet (*)

— Kuluttajan allekirjoitus (*) / Kuluttajien allekirjoitukset (*) (vain jos lomake täytetään paperimuodossa)

— Päiväys

(*) Tarpeeton yliviivataan.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 85/577/ETY	Direktiivi 97/7/EY	Tämä direktiivi
1 artikla		3 artikla tarkasteltuna yhdessä 2 artiklan 8 ja 9 kohdan sekä 16 artiklan h alakohdan kanssa
	1 artikla	1 artikla tarkasteltuna yhdessä 2 artiklan 7 kohdan kanssa
2 artikla		2 artiklan 1 ja 2 kohta
	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 7 kohta
	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 7 kohta
	2 artiklan 4 kohdan toinen virke	—
	2 artiklan 5 kohta	—
3 artiklan 1 kohta		3 artiklan 4 kohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohta		3 artiklan 3 kohdan e ja f alakohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta		3 artiklan 3 kohdan j alakohta
3 artiklan 2 kohdan c alakohta		—
3 artiklan 2 kohdan d alakohta		3 artiklan 3 kohdan d alakohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta		3 artiklan 3 kohdan d alakohta
3 artiklan 3 kohta		—
	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan d alakohta
	3 artiklan 1 kohdan toinen luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan l alakohta
	3 artiklan 1 kohdan kolmas luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan m alakohta
	3 artiklan 1 kohdan neljäs luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan e ja f alakohta
	3 artiklan 1 kohdan viides luettelma-kohta	6 artiklan 3 kohta ja 16 artiklan k alakohta tarkasteltuna yhdessä 2 artiklan 13 kohdan kanssa
	3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan j alakohta
	3 artiklan 2 kohdan toinen luettelma-kohta	3 artiklan 3 kohdan f alakohta (majoi- tustilojen vuokraaminen asumistarkoi- tukseen), g alakohta (matkapaketit), h alakohta (aikaosuudet), k alakohta (matkustajaliikenne tietyin poikkeuk- sin) ja 16 artiklan l alakohta (poikke- ukset peruuttamisoikeudesta)
4 artiklan ensimmäinen virke		6 artiklan 1 kohdan b, c ja h alakohta sekä 7 artiklan 1 ja 2 kohta
4 artiklan toinen virke		6 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 7 artiklan 1 kohta
4 artiklan kolmas virke		6 artiklan 1 kohta
4 artiklan neljäs virke		10 artikla
	4 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
	4 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta

Direktiivi 85/577/ETY	Direktiivi 97/7/EY	Tämä direktiivi
	4 artiklan 1 kohdan c alakohta	6 artiklan 1 kohdan e alakohta
	4 artiklan 1 kohdan d alakohta	6 artiklan 1 kohdan e alakohta
	4 artiklan 1 kohdan e alakohta	6 artiklan 1 kohdan g alakohta
	4 artiklan 1 kohdan f alakohta	6 artiklan 1 kohdan h alakohta
	4 artiklan 1 kohdan g alakohta	6 artiklan 1 kohdan f alakohta
	4 artiklan 1 kohdan h alakohta	—
	4 artiklan 1 kohdan i alakohta	6 artiklan 1 kohdan o ja p alakohta
	4 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1 kohta tarkasteltuna yhdessä 8 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan kanssa
	4 artiklan 3 kohta	8 artiklan 5 kohta
	5 artiklan 1 kohta	8 artiklan 7 kohta
	5 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohdan m alakohta
	6 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta, 10 artikla, 13 artiklan 2 kohta ja 14 artikla
	6 artiklan 2 kohta	13 artikla ja 14 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	16 artiklan a alakohta
	6 artiklan 3 kohdan toinen luetelmakohta	16 artiklan b alakohta
	6 artiklan 3 kohdan kolmas luetelmakohta	16 artiklan c ja d alakohta
	6 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta	16 artiklan i alakohta
	6 artiklan 3 kohdan viides luetelmakohta	16 artiklan j alakohta
	6 artiklan 3 kohdan kuudes luetelmakohta	3 artiklan 3 kohdan c alakohta
	6 artiklan 4 kohta	15 artikla
	7 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta (kauppasopimukset)
	7 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
	7 artiklan 3 kohta	—
	8 artikla	—
	9 artikla	27 artikla
	10 artikla	— (mutta ks. direktiivin 2002/58/EY 13 artikla)
	11 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
	11 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 9 kohta (todistustaakka ennen sopimuksen tekemistä annetuista tiedoista); muilta osin: —
	11 artiklan 3 kohdan b alakohta	24 artiklan 1 kohta
	11 artiklan 4 kohta	—
	12 artiklan 1 kohta	25 artikla
	12 artiklan 2 kohta	—
	13 artikla	3 artiklan 2 kohta
	14 artikla	4 artikla

Direktiivi 85/577/ETY	Direktiivi 97/7/EY	Tämä direktiivi
	15 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
	15 artiklan 2 kohta	28 artiklan 1 kohta
	15 artiklan 3 kohta	28 artiklan 1 kohta
	15 artiklan 4 kohta	30 artikla
	16 artikla	26 artikla
	17 artikla	—
	18 artikla	34 artikla
	19 artikla	35 artikla
5 artiklan 1 kohta		9 ja 11 artikla
5 artiklan 2 kohta		12 artikla
6 artikla		25 artikla
7 artikla		13, 14 ja 15 artikla
8 artikla		4 artikla

Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) ⁽¹⁾ liite	Katsotaan viittauksiksi seuraavaan:
Kohdat 2 ja 11	Tämä direktiivi

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI